

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 29th July 1965.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI B. CHELLAPANDIAN) in the chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கை

* 21 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை ஒட்டி பத்திரிகைகள் மீது இம்மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய விவரங்கள் கேட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து இம்மாநில அரசுக்கு ஏதேனும் உத்தரவு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் இம்மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The Government of India was informed of the circumstances under which action has been taken against the newspapers.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி பத்திரிகைகள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட வேண்டுமானால் அகில இந்தியப் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்ற மரபை அரசாங்கம் மேற்கொண்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் அவ்வாறு விதி ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் மட்டும் கைது செய்யப்பட்டு, வேறு சில ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்படாமலும் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பாகுபாடு ஒன்றும் இல்லை. நடவடிக்கை எதற்காக எந்த பத்திரிகை மீது எப்படி எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. குறிப்பிட்டு கேள்வி கேட்டால் விவரம் தெரிந்து விடை அளிக்கலாம்.

[29th July 1965]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முரசொலி பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் திரு. கருணாநிதி, திரு. மாறன், மற்றும் மாலைமுரசு, தமிழ் நாடு போன்ற பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் சுதேசமித்திரன் போன்ற பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை. ஷேக் அப்துல்லா சிறையில் வைக்கப்பட்டதற்கும், கருணாநிதி சிறையில் வைக்கப்பட்டதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் போன்று இதற்கும் காட்டப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி வித்தியாசம்தான்.

திரு. சா. கணேசன் : விடுதலை பத்திரிகையில் அதேமாதிரியான கடுமையும், கொடுமையும் நிறைந்த வாசகங்களிலே, ஆட்சியையும், ஆட்சியின் மாயையும் அது மட்டுமல்லாமல் தேசத்தில் பீதியை வளர்க்கக்கூடிய வகையிலே “கத்தியை வைத்துக்கொள்ளவும்! நெருப்பை வைத்துக்கொள்ளவும்!” என்று உணர்ச்சியை தூண்டி விடக்கூடிய முயற்சியை செய்கின்றது போன்ற எழுத்துக்கள் வருகின்றனவே, வந்தனவே அவற்றின் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது? நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையானால் ஏன் எடுக்கவில்லை?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எந்தப் பத்திரிகையிலும் ஆட்சேபகரமான செய்திகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் இருக்கின்றன என்று அரசாங்கம் கருதினால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. சட்ட நிபுணர்களைக் கலந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. கனம் உறுப்பினர் சொன்ன விஷயத்திலும் ஒரு முறை சட்ட நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்து ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமா என்று ஆராய்ந்து கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வந்தது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இதுவரை எத்தனை பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது? என்னென்ன குற்றங்களுக்கு வழக்குகள் போடப்பட்டன? அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதுவரை ஆறு பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்னென்ன குற்றங்களுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதற்குத் தனிக்கேள்வி வேண்டும். வாபஸ் வாங்குவதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. செ. மாதவன் : பத்திரிகைகள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் சம்பந்தமாக பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடத்தில் மன்னிப்பு கேட்டு விட்டால் வழக்குகள் வாபஸ் செய்யப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒன்று இரண்டு பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் என்னை வந்து சந்தித்து அம்மாதிரியான கருத்து தெரிவித்தார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : விடுதலை பத்திரிகை சம்பந்தமாக சட்ட நிபுணர்களைக் கலந்து ஆலோசிப்பதற்கு தாமதம் ஏற்படுகிறது. முரசொலி போன்ற மற்ற பத்திரிகைகள் சம்பந்தமாக சட்ட

29th July 1965]

நிபுணர்களை கலந்து ஆலோசிக்க தாமதம் ஏற்படுவது இல்லை. இவைகளின் மீது விரைவாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சட்ட ஆலோசனை பெறுவதில் வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை. அப்போதைக்கப்போது ஆலோசனை பெற முடிந்துதான் வருகிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உள்துறை அமைச்சர் திரு. நந்தா அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் சார்பிலும் எல்லா ராஜ்ய சர்க்கார் சார்பிலும் அகில இந்திய பத்திரிகைகள் சங்கத்திற்கு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதியை மீறி பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பத்திரிகைகள் மீது சென்னை அரசாங்கம் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்தது என்று மத்திய அரசு கண்டித்து எழுதி இருக்கிறது என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வாறு ஒன்றும் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் கண்டிப்பதற்கு நிமித்தம் இல்லை. கண்டிக்கவும் இல்லை.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறு பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்த எந்த பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தினத்தந்தி, முரசொலி, மாலை முரசு, மாலை மணி, சதேசமித்திரன், தமிழ்நாடு பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

திரு. மு. கருணாநிதி: முரசொலி மீது நடவடிக்கை எடுக்க அதிலே வந்துள்ள பெரும்பாலான மொழி பெயர்ப்பு செய்திகள் தான் காரணம். மொழி பெயர்ப்புக்கு இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகள்தான் அடிப்படையாக இருந்தன. ஆகவே அந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: என்ன செய்திகள் வந்தன, என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்ற விவரம் என்னிடம் இப்போது இல்லை. அந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதற்கு தனிக்கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு பத்திரிகை நிருபர்கள் இங்கே தினம் தினம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை சந்திக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு இந்தமாதிரியான நெருக்கடியான சமயத்தில் அவர்கள் பொறுப்போடு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல முயற்சி எடுத்தார்களா? இல்லை என்றால் ஏன் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[29th July 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வப்போது பத்திரிகை நிருபர்கள் சந்திக்கும்போதெல்லாம் ஆட்சேபகரமான செய்திகளைப்பற்றி கூறி வந்து இருக்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : மன்னிப்புக் கேட்டு விட்டால் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கி விடலாம் என்ற கருத்தை நமது அரசாங்கம் கௌரவப் பிரச்சனையாகக் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கருத்தை அவர்களே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

Police action in Madurai College Campus

* 22 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that on 11th February 1965, a Police force made its entry into the campus of Madurai College, and resorted to tear-gas and lathi-charge;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the number of students and staff injured thereby?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) & (c) Do not arise.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின்போது மதுரைக் கல்லூரியில் நுழைந்து போலீசார் கல்லூரி முதல்வரை தாக்கியது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாணவர்கள் தடையை மீறி கல்லெறிந்து ஊர்வலம் நடத்தி இத்தகைய சட்ட விரோதமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்களைக் கலைப்பதற்கு போலீசார் டியர்-காஸும், தடியடிப்பிரயோகமும் செய்ய வேண்டி வந்தது. இவ்வாறு செய்யும்போது கூட்டத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கலந்து இருந்தார்கள். அப்போது 16 மாணவர்களும், ஒரு சில ஆசிரியர்களும் பாதிக்கப்பட்டார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மதுரைக் கல்லூரியில் போலீஸார் நுழைந்து கல்லூரி முதல்வரை அவரது அறையில் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கல்லூரி முதல்வர் “நான் பிரின்ஸ்பால்” என்று சொல்லியும் கூட அவரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டனம் செய்து பிரின்ஸ்பாலும், வக்கீல் சங்கமும் செய்தி அனுப்பியுள்ளார்கள். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பிரின்ஸ்பால் அறையிலே புகுந்து தாக்கிறார்கள் என்ற தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. வக்கீல்கள் சங்கம் சொல்வதை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

29th July 1965]

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை கல்லூரி பிரின்சிபால் அவர்கள் அடிபட்டது குறித்து டயஸ் என்ற பெரிய போலீஸ் அதிகாரி, அவர்களிடம் வருத்தம் தெரிவித்தது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தாக்கப்பட்டதற்கு போலீசார் வருத்தம் தெரிவித்தது உண்மைதான்.

திரு. முனு. ஆதி : மாணவர்களை அத்துமீறி அடக்கியிருக்கிறார்கள். பகலில் மறியல் செய்ததற்கு இரவில் மாணவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் ஏற்கனவே அளித்த விடையைவிட வேறொன்றும் சொல்வதற்கில்லை. மாணவர்கள் கல்லை எறிந்து கலகம் செய்தார்கள். போலீசார் அவர்களைக் கலைக்க வேண்டியிருந்தது. தடி அடியும் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, முன்பு அளித்த விடையைவிட வேறொன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

Police firing during Anti-Hindi disturbances

* 23 Q.—SRI T. P. ALAGAMUTHU : }
SRI S. MADHAVAN : and } Will the Hon. the
SRI M. KARUNANITHI : }

Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of places in which the Police opened fire during the recent Anti-Hindi disturbances and the number of persons killed as a result thereof;

(b) whether any magisterial enquiries have been held in such cases; and

(c) if so, whether copies of reports of the enquiries will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

(a) Police opened fire in thirty-six places during the Anti-Hindi disturbances, resulting in fifty casualties.

(b) Magisterial enquiries have been ordered in all the cases of Police firings.

(c) The Government decline, in public interest to place copies of the enquiry reports on the Table of the House.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சூடுபட்டு இறந்தவர்களில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களோடு, வேறு வேலை காரணமாக வந்தவர்களும் இருக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால் அவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவைகளெல்லாம் விசாரணைக்குப் பிறகுதான் தெரியும்.

[29th July 1965]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 36 இடங்களில் துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டு, 50 பேர்கள் இறந்தார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, அமைதிக்காக 36 இடங்களில் துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆரணியில் துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டபோது, குழாயடியில் தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டிருந்த பெண்கள் மீதும், மாடிக் கட்டடத்தில் வேலைசெய்த கொத்தனர் மீதும் துப்பாக்கியால் சுட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கப்படும்.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : தலைவர் அவர்களே, செஞ்சியில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட கிளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு கொண்டவர்கள் பிரபல காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அத்தகைய தகவல் என்னிடம் இல்லை.

திரு. பி. முருகையன் : துப்பாக்கி சூட்டால் இறந்தவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றித் தகவல் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, 50 பேர் இறந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். போலீசார் விவரங்கள் சேகரித்து இருக்கிற கணக்குப்படியே 137 பேர்கள் இறந்தார்கள் என்பது சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா? அந்த விவரங்களை மன்றத்திற்குச் சொல்லாததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் சொன்னதைவிட வேறு தகவல் இல்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, விசாரணைகள் முடிவு பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். விசாரணைகள் முடிந்த பிறகு அந்த அறிக்கைகள் இந்த சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விசாரணைக்குப் பிறகு கனம் அங்கத்தினர் தனிக்கேள்வி கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக எத்தனை அரசாங்க அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

29th July 1965]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சார், மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணை என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். இது மாதிரியான காரியங்களில் நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. இந்த மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட, 1953-ல் இருந்து நீதிபதி விசாரணைகள் நடந்து வந்தது. டால்மியாபுரம், வால்பாரை நடுவட்டம் முதலிய இடங்களில் துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டது. முதுகுளத்தாரில் நடந்த சம்பவத்தை விசாரிக்க ஒரு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரையும், ஒரு ஜட்ஜையும் போட்டார்கள். இப்பொழுது அது படிப்படியாகக் குறைந்து, ஆர்.டி.ஓ. விசாரிக்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டது. நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்கிற பலத்த கோரிக்கை இருந்தும், சர்க்கார் பிடிவாதமாக அதை மறுத்து வருவதற்குக் காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சாதாரணமாக ஆர்.டி.ஓ. எங்கவயரி என்றாலும் அதுவும் மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணைதான். அவரும் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற ஹோதாவில்தான் விசாரணை செய்கிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில், சம்பவத்திற்கு ஏற்றவாறு நீதிபதிகளையும் போடுகிறோம். அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி விசாரிக்க அந்த ஜில்லா நீதிபதியை, ஆர்.டி.ஓ.-க்குப் பதிலாகப் போட்டோம். அதுதான் முதலில் நடந்த சம்பவம். ஆனால் அதிலும் தடை இருப்பதால், விசாரணை இன்னும் முடியவில்லை. அதுமாதிரி கடைசி சம்பவம் நீலகிரியில் நடந்தது. அதைப் பற்றி விசாரிக்க கோயம்புத்தூர் ஜில்லா நீதிபதியைப் போட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, நீதிபதியும் விசாரிக்கிறார்கள், ஆர்.டி.ஓ.-வும் விசாரிக்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ.-வும் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற ஹோதாவில்தான் விசாரிக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் தவிர, வயோதிகர்கள், குழந்தைகள் முதலியவர்கள் துப்பாக்கிச் சூட்டால் இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கிளர்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களா இல்லையா என்று விசாரிக்க முடியாது. பெரிய கூட்டம் எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறது, அதற்குப் பிறகு அவசியமாக இருந்தால் துப்பாக்கிச் சூடு நடக்கிறது. அதில் நிரபராதிகளும் பாதிக்கப்படுவது உண்டு. நஷ்டஈடு கொடுப்பது என்பது அவ்வப்பொழுது விசாரணை செய்து பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, இதுமாதிரியான நிகழ்ச்சிகளில், ஆர்.டி.ஓ. போன்ற நேரிடையான அரசாங்க சிப்பந்திகள் விசாரணையை மேற்கொள்ளாமல், நேரிடையாக அரசாங்க ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்லாத நீதிபதிகளை விசாரணைக்குப் போடுவது என்கிற முறையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறதா, இல்லாவிட்டால், இனிமேலாவது அதை ஏற்றுக் கொண்டு அவ்விதம் நடத்துவார்களா?

[29th July 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி விசாரிக்க, இதில் தீர்ப்பு கொடுப்பது ஒன்றும் கிடையாது. தண்டனை அளிப்பதும் கிடையாது. இருக்கிற விஷயம் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். அவ்வளவுதான். அதற்கு விதிப்படி ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை நடத்தலாம். அதை மாற்றுவதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சில இடங்களிலே ஆர்.டி.ஓ. விசாரணைக்காக அனுப்பப்படுகிறார்கள், சில இடங்களில் நீதிபதிகள் விசாரணைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் நீதிபதியோ, ஆர்.டி.ஓ.-வோ அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்பதை விளக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சில இடங்களிலே கலெக்டரே கூட நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கங்கே இருக்கும் நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி, யார் யாரைப் போடவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கம் முடிவு செய்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், துப்பாக்கிச் சூட்டின் காரணமாக இறந்தவர்கள் 50 பேர்கள் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் எத்தனை பேர்கள் மாணவர்கள்? அவர்கள் விஷயத்திலாவது மாணவர்கள் என்று அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதிலே கவனிக்க வேண்டியது இவர்கள் கலவரத்திலே சம்பந்தப்பட்டவர்களா இல்லையா என்பது அதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். துப்பாக்கிச் சூடு கொடுப்பதற்கு முன்னால் எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. அதையும் மீறி அவர்கள் கலகம் செய்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் காவலில் வைக்கப் பட்டுள்ளவர்கள்

* 24. கேள்வி.—திரு. ப. உ. சண்முகம் :

திரு. செ. மாதவன் :

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :

திரு. ஆ. தங்கவேலு :

கனம் முதல்

அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் இன்னும் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளோர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Two hundred and eighty-six persons are in detention in this State under the Defence of India Rules, 1962.

29th July 1965]

திரு. மு. கருணாநிதி : பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு படி கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லையென்றால் கொடுக்கப்படுமா, கொடுத்தால் எவ்வளவு கொடுக்கப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது அவ்வப்பொழுது ஆராயப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டவர்கள் தொடர்ந்து காவலில் வைக்கப் பட வேண்டியது அவசியமா என்று ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பலர் கைது செய்யப்பட்டு ஆறு மாதத்திற்கு மேல் ஆகிறதே. அவர்கள் விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா? அவர்களுடைய விடுதலை விஷயம் கவனிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆறு மாதத்திற்குள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது, ஆறு மாதத்திற்கு முன்பாகவும் டெடின்யூக்கள் விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, எந்தெந்த வகையில் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் அவ்வப்பொழுது கவனிக்கும்.

திரு. செ. மாதவன் : குறிப்பிட்ட சில அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டும் இப்படிக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியென்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சி என்றால் ஒன்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். அது இடது சாரி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி. அதற்குக் காரணம், இன்றைக்குக் கூட மத்திய அரசாங்க உள்நாட்டு அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பத்திரிகைகளில் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். மற்றப்படி அரசியல் கட்சி என்ற காரணத்திற்காக வேறு யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற பாதுகாப்புக் கைதிகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக, கம்யூனிஸ்டு, சமூக விரோத சக்திகள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கம்யூனிஸ்டுகள் பற்றித்தான் தெரியும். அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கலாம். மற்றப்படி எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது.

திரு. மு. கருணாநிதி : “படி எவ்வளவு கொடுக்கப்படும்?” என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதிலை விரும்புகிறேன். திருச்சி, வேலூர் சிறைகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கைதிகளுக்கு இன்னும் அந்தப் படி கிடைக்கவில்லை. எப்பொழுது கொடுக்கப்படும்?

[29th July 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கைது செய்யப்பட்டு பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அந்தக் குடும்பங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று ஆராயப்பட்டு படி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது வரையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அது மேலும் ஆராயப்படும். அப்படி குறிப்பிட்ட யாருக்காவது இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தெரிந்து எனக்கு விவரம் தெரிவித்தால் அதையும் கவனிக்கலாம். கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்குக் கூட படி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். வெளியே வந்த பிறகு கொடுப்பதா என்று பார்த்தேன். அது கூடக் கொடுக்கலாம் என்றால் அதுவும் கொடுக்கத் தயார்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சிறையில் இருந்தபோது இந்த மன்றத்தில் பதிலளித்த கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், “சிறையிலுள்ள பாதுகாப்புக் கைதிகளுக்கு சில்லரைச் செலவுகளுக்காக, சோப் முதலியவை வாங்கிக் கொள்வதற்காகப் பத்து ரூபாய் அளிக்கப்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பானையங் கோட்டைச் சிறையில் எனக்கு ஏழரை ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டது. ஒருவேளை, நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தால் பத்து ரூபாய் கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு செலவு மிகக் குறைவு. சிக்கன வாழ்க்கை நடத்துபவர் என்று நினைத்திருக்கலாம். ஆனால், ஏழரை ரூபாயோடு இரண்டரை ரூபாய் வேண்டுமென்றால் அதையும் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது கூடக் கொடுக்கலாம். ஆனால் எனக்கு அவர்களுடைய துணைவியாரிடமிருந்து வந்த கடிதத்தில், “அம்மாதிரி கொடுக்கவில்லை, கொடுக்கவேண்டும்” என்று தெரிவித்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் வெளியே வந்த பிறகு கொடுத்தால் அதைத் தவறாக நினைத்துக்கொள்வார்களே என்றுதான் நிறுத்திவிட்டோம். ‘கொடுத்து விடுங்கள்’ என்று இப்பொழுது துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னால், அதைக் கொடுத்துவிடத் தயார்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி மாணவர்கள் எத்தனை பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பத்து மாணவர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களிலே அண்மையில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடக்கூடும் என்று கருதி யாரேனும் கைது செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியென்றால் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பத்து மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேனே, அது அந்தக் காரணத் திற்காகத்தான்.

29th July 1965]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசியல் கட்சி என்ற காரணத்திற்காக யாரும் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைக்கப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “குற்றங்கள் இருக்கின்றன, அதனால்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த வக்கீல்கள், டாக்டர்கள் போன்ற முக்கிய மானவர்கள்கூட வெறும் ரகசியப் போலீசாரின் அறிக்கையின் அடிப்படையிலே மாதக் கணக்கில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குற்றம் செய்திருந்தால் சட்ட விதிகளின்கீழ் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கலாம். அப்படியில்லாமல், பாதுகாப்புச் சட்டத் தின்கீழே கைதியாக வைத்திருப்பது சரிதான்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பே கூறினேன். ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்று மட்டுமல்லாமல், அதற்கு முன்னமேயே கூட, அப்போதைக்கப்போது ஆராயப்பட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, யார் யார் விடுதலை செய்யப்படக் கூடுமோ அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : பாதுகாப்பிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மாணாக்கர்கள், அரசாங்கம் கருதுகிற அளவுக்கு அல்லது அஞ்சுகிறபடி, அபாயகரமானவர்கள் அல்லர் என்று தெரிவதானால், அரசாங்கம் மறுபடியும் விசாரித்து, இப்பொழுது பாதுகாப்பிலே வைத்திருக்கிற மாணாக்கர்களை விடுதலை செய்வதனால் தேசத்திலே சுமுகமான சூழ்நிலை நிலவும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு அப்படிச் செய்ய முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வரை நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன்—அவர்களுடைய போக்கு, அவர்களுடைய பேச்சு, அவர்களுடைய நடவடிக்கை, முன்பு இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியில் கலந்து கொண்டது அல்ல—சமீபத்தில், சென்ற ஒரு மாதம் இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளே நடந்தது, இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டுதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், கைது செய்யப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் யாரைப்பற்றியாவது உத்தரவாதம் தருவாரா என்று தெரியவில்லை; அல்லது, யாரிடமாவது அவருக்குத் தொடர்பு இருக்கிறதா என்றும் தெரியவில்லை. கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவருக்குச் சிலரிடம் தொடர்பு உண்டு. அவர்களுக்கு அவர்களை நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும், அவர்கள் கூட அங்கே பாதுகாப்புக் கைதியாக வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்து உத்தரவாதம் செய்ய முடியாது.

திரு. மு. கருணாநிதி : பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டுள்ள கழக நண்பர்கள் பரோலில் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விடுதலையைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா? அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் ரகசியமாகவும் பகிரங்கமாகவும் கவனிக்கும் நிலைமையில், அவர்கள் அமைதியாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்த அளவில்

[29th July 1965]

அமைதிக்குப் பங்கம் இல்லாமல் பரோலில் விடுதலை செய்யப் பட்டுள்ளவர்கள் நடந்துகொள்வதைக் கருதி அவர்களை விடுதலை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் யார் என்று தெரியாது. எல்லோரையும் விடுதலை செய்ய முடியும் என்று நான் கூற முடியாது. ஆனால், இதெல்லாம் ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்யப் பட்டு, யார் யார் விடுதலை செய்யப்படக் கூடுமோ அவர்களைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, “மத்திய அரசாங்க உள்துறை அமைச்சர் கூடக் கூறி இருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறவர்களைச் சிறைப்படுத்த முடியாது. நம்முடைய அரசாங்கம் அபிப்பிராயப்பட்டால்தான் அவர்களை பாதுகாப்பில் வைப்பது நியாயமாக இருந்திருக்கும். அப்படியானால் மத்திய அரசாங்கத்திற்காகவே செய்யப்படுகிறதா? நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அத்தகைய அபிப்பிராயம் இருக்கிறதா? ‘டெட்டின்பூ’ வாக இருக்கும் இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டு களிடமிருந்து அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை மறுத்து தங்களை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று கோரி அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பொறுத்து மட்டுமல்ல, இந்த அரசாங்கம் யார் யாரைப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைத்திருக்கிறதோ அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்து, யார் யாரைப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறதோ அந்த வகையிலேதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் சொன்னதற்காக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மத்திய அரசாங்க உள்நாட்டு அமைச்சர் இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின் இன்றையப் போக்கைப்பற்றிக்கூட கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தில் எனக்கும் உடன்பாடு உண்டு என்பதாகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கமே நன்றாக ஆராய்ந்து, யார் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த வகையிலேதான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது ‘எங்களுக்கு அத்தகைய போக்கு இல்லை’ என்று அவர்களில் சிலர் எழுதியிருப்பது உண்மை தான். அதை ஆராய்ந்து, அதற்கு மேலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடுமோ அதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அண்மையில் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுகிற நோக்கம் மாணவர்களுக்கு இல்லை என்று சில மாணவர்கள் அறிக்கை விட்டிருப்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? சில மாணவர்கள் முதல் அமைச்சரைச் சந்தித்து இதைப்பற்றி கருத்து ஏதேனும் தெரிவித்தது உண்டா?

29th July 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னிடம் யாரும் வரவில்லை. பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் பார்த்தேன். என்னிடம் யாராவது வந்தால், இப்பொழுது யார் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய பேச்சு எப்படிப்பட்டது, என்ன என்ன அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பை அவர்களிடம் கொடுத்து, அதை அவர்கள் வாசிக்கச் சொல்லி, அவர்களுடைய போக்கு சரிதானா என்றும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வோன்.

திரு. செ. மாதவன் : இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின் அடிப்படை யில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர்கள், சுதந்திர தினத்தன்று ஏதாவது கிளர்ச்சி செய்வார்கள் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்து அவர்களைக் கைது செய்ததா? அப்படியென்றால், ஆகஸ்டு 15-ம் தேதிக்குப் பிறகு அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சுதந்திர தினத்தை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை தொடர்ந்து நடத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். வெறும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை நடத்துவது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லட்டும். அதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், பலாத்காரத்திலே இறங்கக் கூடிய வகையிலே யார் நடந்து கொண்டாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியோ, செப்டம்பர் முதல் தேதியோ, அதெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்யப்படும். நான் முன்பே கூறியபடி, பாதுகாப்பிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு நாள் கூட அனாவசியமாக வைக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மதுரையில் தியாகராஜர் கல்லூரியில் காமராஜ் என்ற பெயருடைய மாணவர் கைது செய்யப் பட்டுள்ளார். காமராஜ் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ள மாணவரை கைது செய்திருப்பதனால், காமராஜ் என்ற பெயருக்கு இழுக்கு ஏற்படக்கூடிய நிலையில் வெளி மாநிலத்தவர்கள் தப்பித் தவறித் தலைக்கக்கூடும். பெரிய தலைவர் ஒருவருடைய பெயருக்கு இழுக்கு ஏற்படாவிட்டால் அந்தப் பெயருடைய மாணவரை விடுதலை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த மாணவர் காமராஜ் என்ற பெயர் வைத்திருப்பதைக் குறித்து மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றால், நம்முடைய தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரை குழந்தைகளுக்கு வைக்கவேண்டும் என்கிற அளவுக்கு அவர் புகழ் பெற்றவர் என்றுதான் நினைப்பார்கள். அவருடைய புகழ் அந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் எண்ணுவார்கள். அதில் ஒன்றும் தவறில்லை.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற போது எனக்கு மாணக்கர்களோடு எவ்வளவு தொடர்பு இருக்கிறது என்பது தனக்குத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

[29th July 1965]

உண்மையில் மாணுக்கர்களோடு இலக்கியம் போன்ற துறையில் எனக்கு அதிகமான தொடர்பு உண்டு. அதனால்தான் அவர்களிடத்தில் பரிவோ, அக்கறையோ காட்டுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாணவர்களைக் கைது செய்வதற்கு முன்பு அவர்களை—அவர்கள் எண்ணுகின்றபடி—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்து “நீங்கள் செய்வது இன்னவகையில் தவறு, இது நாட்டுக்குத் தீமை, உங்களுக்கும் தீமை” என்பதாக அறிவுரை கூறி, அது பயன்படாது போகுமானால் பிறகு சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது முறையாக இருக்காதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல நான் தொடர்ந்து மாணவர்களுக்கு அறிவுரை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர்களும் நல்லுரை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த குறிப்பிட்ட மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பேசுகிற பேச்சைப் பார்த்தாலே தெரியும். நாம் அறிவுரை வழங்கிப் பயன் இல்லை. அவர்களே வேண்டுமானாலும் வந்து பார்த்து இருக்கலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கைது செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடிய மாணவர்கள் ஏதோ ரொம்ப பயங்கரமான குற்றம் செய்து விடுவார்கள் என்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அஞ்சுவதாகக் கூறினார்கள். அவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான குற்றங்களைச் செய்ய இந்தப் பத்து மாணவர்களால் தூண்டிவிட முடியுமா? இவர்களுக்கு தூண்டிவிடக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தி.மு.க. மொத்தமாகச் சேர்ந்தால் கூடத் தூண்டிவிட முடியாது. மாணவர்களாக இருந்தாலும் கூட குற்றம் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க முடியாது. குற்றம் செய்யத் தூண்டுவதே பெருங்குற்றம். போலீஸ்காரர்கள் சுடுகின்ற துப்பாக்கியைப் பிடுங்கி அவர்களையே சுடு என்பதாகப் பேசுகின்றவர்களை கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி நிரபராதிகள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : எனக்கும் மாணவர்களுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். போலீசார் கொடுத்த தகவல்களின் பேரில் அப்படிச் கூறினார்களா? அல்லது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே அப்படி நினைக்கிறார்களா? மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதாக நான் பல முறை பத்திரிகைகளிலும் சரி, என்னுடைய பேச்சுக்களிலும் சரி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். நான் விடுதலை அடைந்த அன்றையதினம் கடற்கரையில் மாணவர்கள் நடத்திய

29th July 1965]

கூட்டத்தில் கூடக் கலந்து கொள்ளாமல் துங்கம்பாக்கம் ஏரிக் கரையில் நடந்த கூட்டத்தில் தான் கலந்து கொண்டேன். அப்படி இருந்த கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதைக் கொண்டு அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் தமிழ் நன்றாகப் படித்தவர்கள். தொடர்பு என்றால் அவர்கள் கொண்ட பொருளில் சொல்லவில்லை. அவர்கள் செய்கிற தவறான காரியங்களை எல்லாம் ஆதரிப்பது என்று இல்லை. எனக்கும் கூட தவறு நடத்துகிறவர்களோடு தொடர்பு உண்டு, அதற்காக அந்தத் தவறுகளை எல்லாம் நான் ஆதரிப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. நான் அந்தப் பொருளில் கூறவில்லை. கைது செய்யப்பட்டுள்ள சில மாணவர்களை எதிர்க்கட்சி உப தலைவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். பழக்கம் உண்டு. அவர்கள் தெரிவிக்கக் கூடிய வகையில் அவர்கள் செய்வது ஒன்றுமே இவருக்குத் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது என்றுதான் கூறினேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் சார்பில் “நாங்கள் தேசத்தாரோகிகள் என்றால் வழக்குத் தொடருங்கள், குற்றவாளிகள் என நிரூபிக்கப்பட்டால் சுட்டுத் தள்ளுங்கள்” என்பதாக திரு. நம்பூதிரிபாட் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சவால் விட்டிருக்கிறார்களே, அந்தச் சவாலை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்கள் மீது ஏன் வழக்கு தொடரக் கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதை சவாலாக நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இது வெறும் Bravado சவுடால் பேச்சு. குற்றம் செய்தவர்கள் இப்படித்தான் பேசுவார்கள். நிரபராதிகள் இப்படிப் பேசமாட்டார்கள். குற்றம் செய்தவர்கள்தான் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டுள்ளது போல இந்தமாதிரி பேசுவார்கள்.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் கலந்து கொண்ட பேராசிரியர் இலக்குவனரை அவர்கள் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் அவரை வேலையில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என அரசாங்கம் உத்தரவிட்டதா? அல்லது மானேஜ்மெண்டார் நீக்கி இருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பேராசிரியர் இலக்குவனரை வேலையில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை. அரசாங்கம் யோசனை கூறவும் இல்லை. பாதுகாப்பு கைதியாக வைக்கப்பட்டதனாலும் நீக்கப்படவில்லை என்று நான் சொல்வேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மாணவர்கள் தங்கள் படிப்பைத் தொடர்ந்து படிக்க இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படிப்புக்குத் தடை இல்லாத வகையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா?

[29th July 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்கள் படிக்க வேண்டும், படிப்புக்குத் தடை ஏற்படக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில்தான் சென்றமுறை குற்றம் செய்தவர்களை எல்லாம் கூடச் சேர்த்து எல்லா மாணவர்களையும் அரசாங்கம் விடுதலை செய்தது. ஆனால் இந்த மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களுக்கு படிப்பில் அக்கறை இருப்பதாகக் கானோம். மாறாக கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்றே ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகையால் இவர்களுடைய படிப்பு பாதிக்கப்பட்டால் அதற்கு அவர்களேதான் பொறுப்பு. அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் பொறுப்பு.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : பாதுகாப்புச் சட்டம் பழிவாங்கும் முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்ற எண்ணம் பொதுவாக இருந்து வருகிறது. அந்த எண்ணத்தைப் போக்க சிறையில் வைத்திருப்பவர்கள் மீது அரசாங்கம் வழக்குத் தொடர்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினரைவிட ஆற்றல் மிக்கவர்கள் எல்லாம் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிற கருத்தை அவர்களே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பாதுகாப்புக் கைதிகளாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து இன்னும் சில வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? அந்தக் கோரிக்கைக்கிணங்க அந்த வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு சில வசதிகள் வேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து என்ன என்ன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமோ அவைகளை அரசாங்கம் பெருக்கும்.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் இலக்குவனார் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் மட்டும் வேலையைவிட்டு நீக்கப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறு என்ன காரணங்களுக்காக வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகிகளிடம்தான் அதைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டும்.

26—1—1965-ம் தேதி அரசாங்க பஸ்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம்

* 25 கேள்வி—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 26—1—1965-ம் தேதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய துக்க தின ஆர்ப்பாட்டத்தை ஒட்டி எத்தனை சர்க்கார் பஸ்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டன?

(இ) அதனால் ஏற்பட்ட மொத்த நஷ்டம் எவ்வளவு?

29th July 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Excluding minor repairs, 199 buses and 2 lorries of the Madras State Transport Department were damaged during the disturbances from 25th January 1965.

(b) The damages are estimated at about Rs. 1,77,018 initially. The loss on account of the stoppage of services is estimated at about Rs. 8.50 lakhs.

திரு. சா. கணேசன் : இப்படி பஸ்களுக்கு அல்லது லாரிகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் எந்த எந்த ஜில்லாக்களில் எத்தனை எத்தனை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது பெரிய விஸ்டாக இருக்கும். தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அச்சிட்டு சபை முன்பு வைக்கிறேன்.

சில குளங்களை மணிமுத்தாறு திட்டத்தில் சேர்த்தல்

* 26 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், நான்குநேரி தாலுகா, விஜய நாராயணம் பிர்க்காவிலுள்ள இலந்தைகுளம், வேப்பங்குளம், பாப்பாங்குளம், கன்னார்குளம், பாகநேரி, காரிகுளம், சவளைக் காரன்குளம் ஆகிய 7 குளங்களை மணிமுத்தாறு திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று அக்குளங்களின் பட்டாதாரர்களிடமிருந்து கோரிக்கை 1962-63 வருடங்களில் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) and (b) Representations have been received for the inclusion of 19 tanks under the Manimuthar Project including the following six tanks, viz :—

- (1) Veppankulam,
- (2) Pappankulam,
- (3) Kannarkulam,
- (4) Paganerikulam,
- (5) Kariakulam, and
- (6) Sevalakarankulam.

The question of inclusion of these six tanks is under the consideration of Government. There is no mention of Elandaikulam in the representation. It is reported that there are two tanks by name Elandaikulam and both are situated on the uncommandable side (right) of the Manimuthar Canal.

[29th July 1965]

SRI M. S. SELVARAJAN : Is it not fact that there was a list of reserve tanks to be included in the Manimuthar scheme? May I know what happened to that list?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is a list and the list is under consideration of the Government.

New Channel from Kattumailur anicut

* 27 Q.—SRI K. NARAYANASWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether there is any proposal for the formation of a new channel from the Kattumailur anicut with a view to irrigating the lands in Naraiyur, Nallur, Kandappangurichi. T. Podaiyur, Maduravalli, Sirumangalam and Mannambadi villages in Vridhachalam taluk?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no such proposal at present.

சாத்தனூர், வீரே நீர்த்தேக்கங்களை இணைத்தல்

* 28 கேள்வி.—திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : } கனம்
திரு. ஆ. தங்கவேலு :

உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து வீரே நீர்த்தேக்கத்திற்குத் தண்ணீர் விடும் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது “இல்லை” என்றார்களே, இல்லை என்பது நிரந்தரமானதா? அல்லது திரும்பவும் முயற்சி எடுத்தால் நடக்கக் கூடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்போது இல்லை என்று சொன்னேன். ஆகவே இனிமேல் முயற்சி எடுத்தால் அப்புறம் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : வீரே நீர்த் தேக்கத்தின் கொள்ளளவை அதிகப்படுத்தும் திட்டம் ஏதேனும் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

29th July 1965]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : வீடீர் நீர்த்தேக்கத்தை வெற்றி கரமாக நடத்தவேண்டுமென்றால் சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தால்தான் முடியும் என்று பெரிய, பெரிய என்ஜினியர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்களே, அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், மறு பரிசீலனை செய்வதின்புலம் சாத்தனூரிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அவ்வாறு உத்தேசமில்லை. இப்பொழுதுள்ள நிலைமைப்படி, சாத்தனூரில் முதல் கட்ட வேலை முடிந்து, இரண்டாவது கட்ட வேலை பூர்த்தியானால்கூட தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாது.

திரு. சா. கணேசன் : சாத்தனூரிலிருந்து வீடீருக்குத் தண்ணீரை அளிப்பதனால், சாத்தனூரில் தண்ணீர்க்குறைவு ஏற்பட்டு, அது வீடீர் அணைக்கும் பயன்படாது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : ஒரு அணையிலிருந்து இன்னொரு அணைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதில் பாதகம் ஏற்படாது. ஆனால் இதில் அதற்கு சாத்தியமில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : வீடீர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து திறந்து விடப்படுகிற தண்ணீர் எத்தனை ஏக்கர் ஆயக்கூடு நிலத்திற்குப் பயன்படும்? அதன் நீர்ப்பிடிப்பு பாப்பின் விஸ்தீரணம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இதற்குத் தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சாத்தியமில்லை என்கிற வார்த்தையை எதை வைத்து அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : தண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்து.

சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கம்

* 29 கேள்வி.—**திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்தின் இரண்டாம் நிலை வேலைகள் முடிந்தால் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செஞ்சி, திண்டிவனம், வட்டங்களுக்கு சுமார் எத்தனை ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனம் கொடுக்கக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்?

(இ) எப்போது கால்வாய் வெட்டும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : (அ) & (இ) சாத்தனூர் திட்டத்தின் இரண்டாம் நிலை வேலைகளின்போது நீர்த்தேக்கத்தின் கொள்ளளவை அதிக அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமெனத் திட்ட

[29th July 1965]

மிட்டுச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் கூடுதலாய்க் கிடைக்கும் தண்ணீரை திருக்கோயிலூர் அணைக்கட்டுத் திட்டத் தின்கீழ் 5,000 ஏக்கரில் இரண்டாம் போகப் பயிர் விளைச்சலை உறுதிப்படுத்த உபயோகித்துக்கொள்ளப்படும். எனவே, புதிதாய்ப் பாசன வசதியளிக்க உபரித் தண்ணீர் வசதியில்லை. செஞ்சி, திண்டிவனம் தாலுகாக்கள் சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத் தலிருந்தும், கால்வாய்களிலிருந்தும் வெகு தொலைவில் இருப்பதால் அவை இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெற முடியாது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, திருக்கோயிலூர் சாத்தனூருக்கு அருகாமையில் இருப்பதாகவும், செஞ்சி சாத்தனூருக்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பதாகவும் சொல்கிற அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்கிறார்களா அல்லது படத்தைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : நேரில் பார்ப்பதைவிட அதில் உள்ள நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அந்த வகையில்தான் அரசாங்கம் இதை முடிவு செய்திருக்கிறது. நான் பார்த்து முடிவு செய்யவில்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : சாத்தனூர் தண்ணீர் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனத்திற்கு விடப்படுகிறது. இரண்டாவது கட்ட நிலை முடிந்துவிட்ட பிறகு அதனுடைய கொள்ளளவு இப்போது இருப்பதைப்போல் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் 20 ஆயிரம் ஏக்கராக இருப்பது 40 ஆயிரம் ஏக்கராக அதிகமாக உயரும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தான் தண்ணீர் விடலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் மீதித் தண்ணீரை என்ன செய்யப்போவதாக உத்தேசம்?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : சாத்தனூர் முதல் கட்ட வேலை முடிந்து, இரண்டாவது கட்ட வேலையும் பூர்த்தியானால்தான் எதிர் பார்த்த அளவுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, இரண்டாவது கட்டம் பூர்த்தியாகும்பொழுது, அதிலிருந்து அதிகமாகக் கிடைக்கும் தண்ணீரை திருக்கோயிலூர் அணைக்கு இரண்டாவது போகச் சாகுபடிக்காகக் கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, இன்னும் அதிகமாகத் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : திருக்கோயிலூர் உட்பட, திருவண்ணாமலை, செங்கம் தாலுகாக்களுக்கு 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது கட்டம் பூர்த்தியடைந்த பிறகு அதன் கொள்ளளவு இரண்டு மடங்கு ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, இப்பொழுது 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன்.

29th July 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : முதல் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில் சொன்னேன். சாத்தனார் அணைக் கட்டில் இரண்டாவது கட்டம் பூர்த்தியானால் கிடைக்கும் தண்ணீரை, முதல் கட்டத்தில் எவ்வளவு எதிர்பார்த்தோமோ அதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதில் உபரியாகத் தண்ணீர் இருந்ததினால் அந்தத் தண்ணீரைத் திருக் கோயிலூர் அணைக்கட்டின்மூலம் இரண்டாவது போகத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலேதான் 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : சாத்தனார் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்தத் தண்ணீரை நஞ்சைக்குப் பதிலாகப் புஞ்சைக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏன் வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இது ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்ட விஷயம். அங்கத்தினருக்கு ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். லோயர் பவானித் திட்டம் புஞ்சைக்காக உருவாக்கப்பட்ட திட்டம். ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கொஞ்சகாலம் நஞ்சைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதைப் புஞ்சைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யப்பட்டது. நஞ்சைக்கு இருப்பதைப் புஞ்சைக்குக் கொண்டுவருவது ரொம்பக் கஷ்டம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சாத்தனார் ஆற்றுக்கும் வேட்டங்குளம், பாக்கம் முதலிய பகுதிகளுக்கும் 4 மைல் தூரம் கூட இல்லை. இருந்தாலும் எந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நிபுணர்கள் அறிவித்துள்ள முடிவு இது. இதில் அங்கத்தினருக்கு ஏதாவது சந்தேகமிருந்தால் அல்லது அவரிடம் இது முடியும் என்ற அளவுக்குப் புள்ளி விவரங்கள் இருந்தால் அவற்றை என்னிடம் அனுப்பினால் நான் அதைப் பரிசீலனை செய்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சாத்தனார் அணைக்கட்டுத் தண்ணீர் ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்குக் கொடுக்க முதல் கட்ட அளவு போதுமானதாக இல்லை; இரண்டாவது கட்டத் தண்ணீரும் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் கட்டத்திலே எதிர்பார்த்த அளவு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, கிடைத்த தண்ணீரை மொத்த நிலங்கட்கும் பயன்படுத்துவது சாத்தியமில்லையா? அல்லது போட்ட கணக்குத் தப்பா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இதில் தப்பு ஒன்றுமில்லை. முதல் கட்டத்தில் கிடைக்கும் தண்ணீரைத் தவிர, இரண்டாவது கட்டமும் பூர்த்தியடைந்தால்தான் அந்தத் திட்டமே முடிவடையும். அந்த முறையில்தான் அளவுகளை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

[29th July 1965]

Blood Banks in Salem district

* 30 Q.—SRI M. V. KARIVENGADAM : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

- (a) the number of blood-banks in Salem district;
- (b) the number among them opened during the year 1963-64;
- (c) the amount of expenditure incurred; and
- (d) the number of free blood donors?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) ஒன்று.

(இ) ஒன்றுமில்லை.

(உ) ரத்தபாங்க் அரசாங்கத் தலைமையிட மருத்துவ மனையின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, ரத்த பாங்க் சம்பந்தமாக மட்டும் செய்த செலவைக் காட்டுகிற தனிக் கணக்கு எதுவும் வைத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

(எ) 1963-ல் 15 பேர்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk(*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT.

NON-OFFICIAL BILL—THE DISCLOSURE OF ASSETS OF THE MEMBERS OF THE LEGISLATURE BILL, 1964.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the consideration by the Madras Legislative Assembly of the Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964 (L.A. Bill No. 30 of 1964).

III.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

(i) BILLS.

(1) *The Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964, (L.A. Bill No. 30 of 1964).*

MR. SPEAKER : Now the hon. Member, Sri S. Madhavan, may move his Bill.

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964 (L.A. Bill No. 30 of 1964) be taken into consideration.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964 (L.A. Bill No. 30 of the 1964) be taken into consideration.’

29th July 1965]

திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்று கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா வினுடைய அடிப்படைக் கருத்தைப்பற்றி ஆளும் கட்சிக்கோ எதிர்க்கட்சிகளுக்கோ எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்கமுடியாது என்றுதான் நம்புகிறேன். ஆளும் கட்சி யிலுள்ள அமைச்சர்கள், தாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் இருந்த சொத்துக்கள் என்ன, அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு அவர்களுடைய சொத்துக்கள் என்ன, உண்மையிலேயே அவர்களுடைய அதிகாரத்தை உபயோகித்துச் சொத்துக்களைச் சம்பாதிக்கிறார்களா என்ற பிரச்சனையை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை ஆளும் கட்சி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவுக்குத் தத்துவத்திலே கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது என்பதுதான் என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். இந்த வகையில் பொதுவாக அமைச்சர்களைப் பற்றித்தான் கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டது. ஆனால் நான் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதிலே ஆளும் கட்சி அல்லது எதிர்க்கட்சி அல்லது அமைச்சர்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் அல்லாதவர்கள் என்ற வேறுபாடின்றி இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக சமுதாயத்திலே உயர்மட்டத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் மக்களுடைய சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு விளங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நம்முடைய தமிழ்ப் புலவர் திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து”

என்று கூறியிருக்கிறார். உயர்ந்தவர்கள், பதவியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுடைய நேர்மையை மக்கள் சமுதாயம் ஊன்றிக் கவனிக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே, நம்மை நாமே மக்களிடத்திலே தெளிவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் ; எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடம் கொடுக்காத அரசியல் வாதிகளாக விளங்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். சமுதாயத்திலே—‘காசிப்’ என்று கூடச் சொல்லலாம்—வதந்திகளாகப் பலவற்றைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல மந்திரிகள் பத்து லட்சத்திற்கு மேல் சம்பாதித்து விட்டார்கள், சில மந்திரிகள் பல கம்பெனிகளிலே ஷேர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பரவலாக அரசியல் மேடையிலே பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்த உண்மையை மக்களுக்குத் தெளிவாக்க இந்தச் சட்டம் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

இதை ஒரு அரசியல் கட்சிப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பதில் சொல்லும்போது காங்கிரஸ் கட்சியைப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[29th July 1965]

பொறுத்த அளவில் கட்சிப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மத்திய சர்க்கார் கவனித்து வருகிறது என்று கூற முற்படலாம். இதை ஒரு தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சியினுடைய பிரச்சினையாக்காமல் மக்கள் மத்தியிலுள்ள அத்தனை அரசியல் கட்சிகளுடைய கருத்தாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவு நம்முடைய சென்னை சர்க்கார் முதல் கட்டமாக இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் இந்திய நாடு முழுவதிலும் இந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவு கிடைக்கும் என்று எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த அளவில் இந்தக் கருத்து 1948-ம் ஆண்டில் ஜெய்ப்பூர் மாநாட்டிலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து. அங்கே காங்கிரஸ் கட்சியின் ஒரு தலைவர் இது போன்ற சட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார் என்ற நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குப் பின்னாலே அதே ஜெய்ப்பூரில் 1963-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டில் பண்டித நேரு அவர்கள் இந்தக் கருத்தை அமைச்சர்களைப் பொறுத்த அளவில் மீண்டும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார். சதாசிவ நகரில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் 1960-ம் ஆண்டில் பண்டித நேரு அவர்கள், மந்திரிகள் தங்களைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக்கொள்வதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு 'கோடு ஆப் கான்டக்ட்' வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தி இருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராயிருந்த திரு. சஞ்சீவய்யா அவர்களும் ஒரு அருமையான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். 1947-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியில் ஏதும் இல்லாது இருந்தவர்கள்—'பாப்பர்' என்ற வார்த்தையை அவர் உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்—இன்று லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குச் சொந்தக் காரர்களாக, மாட மாளிகைகளுக்கு உரிமை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்; இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார். இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் என்னுடைய மசோதாவிற்கு ஆதரவாக இருக்கின்றன என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவராக இருக்கக் கூடிய டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களும் இந்தக் கருத்தைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

'If faith is to be preserved in the principles of democracy, corruption has to be eliminated in our Public life'.

பொதுமக்களிடையே உழைப்போம் என்று அரசியல்வாதிகள் வரும்போது நல்ல ஜனநாயகம் இந்த நாட்டில் வேரூன்றவேண்டுமானால் அரசியல் வாழ்வில் இருக்கக்கூடிய லஞ்சக் குற்றங்கள் ஒழிய வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்.

29th July 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

நம்முடைய நாட்டின் தலைமை நீதிபதி திரு. கஜேந்திர கட்கர் அவர்களும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்,

“ It is not only the existence of corruption in high places of power that constitutes a menace to democracy and the Rule of Law but the feeling of the common people.”

என்று. ஏதோ மேலிடத்தில் இருப்பவர்கள், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்ற உணர்ச்சி மக்களுடைய உள்ளத்திலே ஏற்படுகிறது. அவர்கள் தவறாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்ற கருத்து மக்களிடத்திலே ஏற்படுவதையே தடுக்க முயல வேண்டுமென்பதை அவர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் நாம் பார்க்கிறோம்; சட்ட மன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கியவர்கள் இன்றைக்கு எத்தனையோ பல ரூட்டுகளுக்கு அதிபர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படைக் கருத்து அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்திலேயே கான்ஸ்டிடியன்ட் அசெம்பிளியில் பேசப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது என்பதை அமைச்சர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 144-வது பிரிவு அன்று விவாதிக்கப்பட்டது. அது இப்போதைய 164-வது பிரிவாகும். அப்போது டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

‘ Disclosure of assets by Ministers—This is a very laudable object, namely, that the Ministers in charge should maintain purity of administration.’

‘ We should require by law under the Constitution not only that the Ministers should make a declaration of their assets and their liabilities at the time when they assume office, but we must also have two supplementary provisions . . . ’

என்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மசோதாவிலும் அதை சப்லிமெண்டரி ப்ரொவிஷனாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

‘ One is that every Minister on quitting office shall also make a declaration of his assets on the day on which he resigns.’ என்று இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார். ‘ There should be punitive action also ’. என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி ஒரு ‘கோட் ஆஃப் கண்டக்ட்’ போட்டு சட்டம் வந்து சட்டம் நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அதற்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் திட்டத்தான் வேண்டுமென்ற கருத்தை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அன்றைக்கு வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[29th July 1965]

முன்பு மத்திய சர்க்கார் இதைப் பற்றி ஆராய 'சந்தானம் கமிட்டி' போட்டார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்தைக் காங்கிரஸ் கட்சி கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

'A code of conduct for Ministers including the provisions to disclose acquisition of property, assets . . .

என்ற கருத்தைச் சந்தானம் கமிட்டி வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

'The integrity of Members of Parliament and of the Legislatures in the States will be a great factor in creating a favourable social climate against corruption'.

என்று சந்தானம் கமிட்டி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. 'Caesar's wife must be above suspicion'. என்று சொல்லுவார்களே அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல நிலைமையில் அரசியல்வாதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று சந்தானம் கமிட்டி வற்புறுத்தி இருக்கிறது என்பதைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது இந்தியன் பினல் கோடில் 'பப்ளிக் செர்வண்ட்ஸ்' என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லஞ்சம் வாங்கினால் குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்படுகிறது. 'மந்திரி' என்பதையும் பப்ளிக் செர்வண்ட் என்று 'இன்க்லூட்' செய்யவேண்டுமென்பது சந்தானம் கமிட்டியால் பரிசீலிக்கப்பட்டது என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள், பஞ்சாயத்து ஊழியர்களுக்குக் கூடத் தனித் தனியாகச் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொத்துக்களைக் கணக்குக் காட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். அப்படி அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும்போது, அதே அரசாங்கத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் ஏன் இந்த விதிகளைப் பின்பற்றக்கூடாது? அதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதிலுள்ள கருத்துக்களை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் 'அமைச்சர்களுக்கும் 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்' என்று விதிகள் அவர்களிடம் இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சொத்து விவரங்களைக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அதில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நான் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்திற்கும், அவர்களிடமிருக்கும் 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்' விதிகளுக்கும் ஏராளமான வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் சந்தானம் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றவகையில், ஆபீஸை இந்த 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்' ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் விரும்பினால் அறிக்கை கொடுக்கலாம், கொடுக்காமலும் இருக்கலாம். இதில் வற்புறுத்துவதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது . . . There

29th July 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

is no provision for compelling Ministers to give declarations. நம் மாநிலத்திலுள்ள அமைச்சர்கள் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கவேண்டும். முதலமைச்சர்கள் மத்திய அமைச்சரிடம் அதாவது பிரதம அமைச்சரிடம், அல்லது உள் துறை அமைச்சரிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படிப் பொருத்தமாகும்? தலைமை அமைச்சரும் உள் துறை அமைச்சரும் ஒரே கட்சியின் சார்பாக அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள், அதற்குக் கீழே அதே கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒரே கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கும் போது, ஒருவர் இன்னொருவரிடம் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது எப்படி பொருத்தமாக அமையும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் கொடுக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? அதற்கு இந்த 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்டில்' எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை, விரும்பினால் கொடுக்கலாம், விரும்பாவிட்டால் கொடுக்காமலும் இருக்கலாம். இந்தச் சூழ்நிலை தான் 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்டில்' இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி சட்டபூர்வமாகக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? என்னுடைய மசோதாவில் இன்னொரு ஷரத்தையும் சேர்த்திருக்கிறேன். அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் கொடுக்கும் கணக்குகள் பொது மக்களுக்கு தெரிவிக்கப்படவேண்டும். இதற்காகச் சில விதிகளையும் சேர்த்திருக்கிறோம். கணக்குகளை சபாநாயகர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். கணக்குகளை இந்தச் சபையின் மேஜை மீது ஆண்டு தோறும் வைக்கலாம். தனிப்பட்டவர்கள் யாரேனும் இவற்றைப் பார்வையிடவேண்டும் என்று விரும்பினால் அதற்கான உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான விதிகளையும் சேர்த்திருக்கிறோம். அப்படியிருந்தால்தான் இதிலுள்ள நோக்கத்தைச் சரியாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

இதுமட்டுமல்ல, 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்டில்' எல்லா விதிகளையும் விட ஒரு விசித்திரமான விதியைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அரசியல் வாழ்வுக்காக, அல்லது அரசியல் கட்சிக்காக தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து மந்திரிகள் நன்கொடைகள் ஏதாவது வாங்கியிருந்தால் அதைக் கணக்கில் சேர்க்கவேண்டியதில்லை. அதை விட்டுவிட்டலாம் என்றிருக்கிறது. இது இந்தச் சட்டத்தினுடைய தத்துவத்திற்கே முரணாக இருக்கிறது. நான் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவின் நோக்கத்திற்கு இது முரணாக இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் எப்போதும் தங்களுடைய கட்சியை வளர்ப்பதில்தான் கருத்தாக இருக்கிறார்கள். எப்படித் தங்கள் கட்சியை வளர்ப்பது, எப்படித் தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த நிறுவனங்களை வளர்ப்பது என்பதில்தான் ஆளும் கட்சியினர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றைக்கு நடைபெறக் கூடிய நிலைமை. அண்மையில் அமைச்சர்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து நங்கள் கட்சிக்காகத் தேர்தல் நிதி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். கட்சியின் தலைவர்தான் நிதியை வாங்குகிறார்கள் என்றிருந்

[திரு. செ. மாதவன்]

[29th July 1965]

தாலும், அமைச்சர்கள் இதன் கூடவே போகிறார்கள், கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கிறார்கள், நிதியை வசூலிக்கிறார்கள். இப்படி நிதி வாங்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்' விதிவிலக்குத் தந்திருக்கிறது. என்னுடைய மசோதாவில் இது அறவே நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் யாரும் நிதி வாங்கக் கூடாது. குறிப்பாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சிக்காக நிதி வாங்கக்கூடாது. தங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி நிதி வாங்கக் கூடாது என்கின்ற நிலைமையைச் சட்டத்தில் கொண்டு வர வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்', நான் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா இவைகளின் முக்கிய நோக்கம், நம்மை நாமே திருத்திக்கொள்ள வேண்டும், மக்களிடத்தில் இவர்களைப்பற்றி எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். இதில் கொள்கை அளவில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. நிச்சயமாக சட்டமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சொத்துக்கள் சேர்க்கக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. ஆகவே அருள்கூர்ந்து இந்த மசோதாவை, கொள்கைப் பிரச்சனையாக ஏற்றுக்கொண்டு, என்னுடைய மசோதாவினுள்ள விதிகளில் ஏதாவது திருத்தவேண்டுமென்றாலும் திருத்தி, அல்லது கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் என்பதில் இருக்கின்ற கொள்கைகளைச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். நண்பர் மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதா ஒருக்கால் ஆரம்பத்திலேயே, தங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் நாங்கள் ஆரம்பித்து நடத்துவதைப்போல் உடனடியாகப் பின்பற்றுவதற்குத் துணையாக இருந்தால், நாங்களும் இந்த நாடும் சந்தோஷம் அடைவோம். கொள்கையளவில் இந்த மசோதாவில் எங்களுக்கு உடன்பாடு உண்டு. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியில் அதைப் பற்றி ஆட்சேபணையே இருக்கமுடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். கடந்த சில வருஷங்களாகத் தொடர்ந்து காங்கிரஸ் கட்சியில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தங்கள் சொத்து விவரங்களை எல்லாம் வருடாவருடம் இங்குள்ள தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு மட்டுமல்ல, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும் விவரமாக அனுப்ப வேண்டும் என்று விதிகள் செய்து, அதைப் பூரணமாக பின்பற்றியும் வருகிறோம். நண்பர் மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவின் அடிப்படையில் உடனடியாக தயவு செய்து அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கும் கட்சிக்கும் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு இந்தத் தீர்மானம் துணையாக இருக்க வேண்டும், காங்கிரஸ் கட்சியினரைப்போன்று, குறைந்த பட்சம்,

29th July 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

எதிர்கட்சியினரும் அவர்களுடைய தலைமையினரும் தங்களுடைய யதார்த்தமான நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியம், அதை முதலில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள ஜனநாயக அமைப்பில் நாம் ஜனங்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். ஜனங்களிடத்தில் எந்த விதமான தவறான எண்ணங்களுக்கும் இடமில்லாதவகையில், அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஒழுக்கமான நியதி முறைகளை அவர்கள் பெறவேண்டும் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நினைப்பது போல் வருடா வருடம் சொத்து விவரங்களை அறிக்கையின் மூலமாகச் சமர்ப்பிப்பதன் மூலமாக நிலைமை அபிவிருத்தியாகுமா, எதிர்பார்க்கின்ற பலன் ஏற்படுமா என்பதில் எனக்கு அபிப்பிராய வித்தியாசம் உண்டு. எதிர்கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் தங்களுடைய சொத்துக்களைப் பற்றிய கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, தங்கள் பேரில் இருக்கிற சொத்துக்களை மட்டும் தான் கொடுக்கவேண்டுமா, அல்லது மற்றப்படி உற்றார் உறவினர், மனைவி, மக்கள், இவர்களுடைய பேரிலும் இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களையும் சேர்த்துக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமா என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் இவைகளை எல்லாம் 'பாஸ்' செய்தோம். அதனுடைய உத்தேசித்த, பூரணமான பலனை நாம் அடைவதற்கு முடிந்து விடுகிறதா என்பதை நாம் மனதில் இருத்திப் பார்த்தால் சட்டத்தால் மட்டும் எந்தவிதமான காரியத்தையும் செய்துமுடித்துவிட முடியாது என்பதை நாம் பார்க்க முடிந்தது. சட்டம் என்று வந்தவுடனேயே அதற்கு மாற்று வழிவகை என்ன என்பதைத் தேடி அலையக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய அறிவு பயன்படுகிறது. நண்பர் மாதவன் அவர்கள் கருதுகிற பலன் இந்தச் சட்டத்தினால் மட்டும் வந்து விடும் என்று நான் கருதவில்லை. நமக்கு எல்லாம் மேலாக சிறந்த நியாயாதிபதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் மக்கள், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தொகுதியில் இருக்கின்றவர்களைப்பற்றி, அவர்கள் தங்கள் தொகுதியில் இருந்தாலும் சரி, தொகுதியிலிருந்து பிரிந்து சென்னையில் இருந்தாலும் சரி, தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைப்பற்றி அன்றாட நிலைமைகளையும், அன்றாட நடவடிக்கைகளையும் மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நமக்கு மிகச் சிறந்த நியாயாதிபதிகளாக இருக்கிறபொழுது, மாற்றாக இத்தகைய மசோதா தேவை இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். சட்டம் இயற்றுவதின் மூலமாக, அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவும், அதிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளவும் வழிகளைத் தேடுவதின் மூலமாக, நாம் எதிர்பார்க்கின்ற பலனுக்கு எதிரான பலன் ஏற்பட்டாலும் ஏற்பட்டு விடலாம். நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்களுடைய சொத்து விவரங்களை, சேர்த்து வைத்திருந்த சொத்து, இப்போது இருக்கிற சொத்து இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டோம். யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ அவரிடம் அந்த விவரத்தைக் கொடுத்து விட்டோம் என்ற பெயரால் தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடச்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [29th July 1965]

சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் எதிர்மாறான பலன் கூட ஏற்பட்டு விடும். அது மாத்திரமல்ல. நாமெல்லாம், இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடியவர்கள் எதிர்மாறான பலன் ஏற்பட்டு விடுவதற்கு இடம் கொடுத்தவர்களாக ஆகிவிடுவோம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய மனதாரச் சரியாக நடந்து கொள்ளுகிறோமா என்று கேட்டுக்கொண்டு பதில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஜனங்கள் ஒரு புறம் இருக்கிறார்கள். நாம் மனதார மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள். தாங்களாகவே மனதார ஏற்றுக்கொள்வது முறையான போக்கு ஆக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் விவரம் கொடுத்து விடுவது என்று ஏற்படுத்திவிட்டால் வந்ததிலிருந்து ஐந்து வருஷங்கள் பணி செய்கிற காலமெல்லாம் துருவித் துருவி ஒவ்வொருவருடைய சொத்து விவரம் என்ன, எங்கெங்கு மறைத்து வைக்க முயற்சி இருக்கிறது, யார் யார் பேரில் சுட்டிக் காட்டித் தப்பித்துக்கொள்ள நினைத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களுடைய விவரங்களைத் துருவிப் பார்ப்பதிலேயே சந்தர்ப்பத்தையும் நேரத்தையும் செலவிட நினைப்போமே தவிர, நமக்குண்டான முறையான வேலைகளில் கவனம் செலுத்த முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தில் இருக்கிற கருத்தைக் காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உடன்பாடு உண்டு. அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பல வருஷங்களாக அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. யாரோ ஒரு சில அதிகாரிகளிடமோ அல்லது சபாநாயகர் அவர்களிடமோ விவரம் கொடுத்து விடுவதால் மாத்திரம் பரிகாரம் கிடைத்து விடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவரவர்களுடைய ஸ்தாபனங்களின் தலைமைக்கு அங்கத்தினர்கள் விவரங்களைக் கொடுத்து அந்தந்த ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் பரிசீலனை செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்துவது முறையாக இருக்கவேண்டும். அதுதான் சரியானது; அதைத்தான் காங்கிரஸ் கட்சி பின்பற்றி வருகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் பேசும்போது யாரைப் பற்றியும் எந்தவித அபிப்பிராயமும் குறிப்பிடவில்லை, உண்மைதான். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் அப்பழுக்கு இல்லாத நிலைமையில் தொடர்ந்து பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களைப் பற்றி பத்திரிகையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினர்—எந்தத் தரப்பில் இருந்தாலும்—ஒரு வார்த்தை கூட, அவர்கள் தவறான வழியில் பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள், தவறான வழியில் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுவதற்கோ அல்லது சொல்லுவதற்கோ துணிவு ஏற்படவில்லை—நியாயமும் இல்லை. அந்த அளவுக்கு அப்பழுக்கற்ற நிலையில் இருக்கும் போது, அவர்களைச் சந்தேகிக்கும் நிலையை இந்த நாட்டிலே பரப்பவேண்டுமா, அதற்குச் சட்ட பூர்வமான அமைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமா என்பது சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம். இந்த மாதிரி பாராளுமன்றத்தில் கூட ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அதைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்தவர்கள், அறிவாளிகள், கடைசியாக

29th July 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

முடிவு செய்தது, அவரவர்கள் மனதார ஒரு ஒழுக்க நியதி உண்டு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்கெல்லாம் நியாயாதிபதிகள் மக்களே தவிர, சட்டப் பூர்வமாகக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று அவர்கள் கருதவில்லை. அந்த முடிவைத் தான் பாராளுமன்றமும் எடுத்திருக்கிறது. அதேபோன்றுதான் இந்த ராஜ்ய சட்ட சபையிலும் அத்தகைய முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

சென்னையில் பெரிய பொது ஸ்தாபனம் சென்னை நகராட்சி.

சென்னை நகராட்சியில் இதுவரையிலும் கடந்த மூன்று நான்கு வருஷங்களாக நடந்து வந்திருக்கக்கூடிய முறையில் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடியவர்களைப்பற்றி எத்தனைவிதமான அவதூறுகள் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்டன

MR. SPEAKER : I think it is not very relevant here.

SRI M. S. SELVARAJAN : I am justifying why we should not have this Bill passed.

MR. SPEAKER : That is all right. But the hon. Member cannot go into such allegations.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : அவற்றிற்கெல்லாம் உருவம் கொடுப்பது போன்று இது போல ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும், சட்டசபை வரையில் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் இது போல பத்திரிகைகளில் ரெக்கார்டு ஆகி முறையில் சொத்துக்களைப் பற்றிய விவரங்கள் இந்தத் தேதியில் என்ன இருந்தது, சென்ற ஆண்டு என்ன இருந்தது, அடுத்த ஆண்டு என்ன, அதற்கு அடுத்த ஆண்டு என்ன என்று இப்படியாக ஐந்து வருஷ காலத்தில் என்னென்ன நிலைமைகள் ஏற்பட்டன என்று பத்திரிகைகளில் இடம் நிரப்ப முடியாத அளவுக்கு 206 பேர்கள் இப்போது இருப்பவர்களைப் பற்றியும், இனிவந்து போகும் 200-க்கு மேற்பட்டவர்களைப் பற்றியும், அமைச்சர்களைப் பற்றியும், இவைகளை அன்றி வேறு செய்திகளுக்கு இடம் இல்லை என்ற முறையில், ஜனநாயக அமைப்பில் ஒவ்வொருவருடைய சொத்து சுகங்களைப் பற்றி சர்ச்சை செய்யக் கூடிய ஒரு ஃபோரம் என்பதாகப் பத்திரிகைகள் அமைத்து விடலாம். ஆகவே, இதற்கு ஒரு சட்ட உருவம் கொடுத்து வைப்பது நியாயம் ஆனது அல்ல, புத்திசாலித்தனம் ஆனதும் அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இவைகளையெல்லாம் கண்காணித்துக்கொள்ள மக்கள் ஒருபுறம் இருக்கிறார்கள். அதோடு நம்மை நாமே கண்காணித்துக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படவேண்டும். கெஜெட்டெட் அதிகாரிகள் எப்படி அத்தாட்சி செய்கிறார்களோ, எப்படி ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டுக்கு அவர்கள் கைச்சாற்று இட்டு விட்டால் உண்மையானதுதான் என்று எண்ணுகிறோமோ அதுபோல நமது நிலை இருக்கிறது. நமக்கு கௌரவப் பொறுப்பு இருக்கிறது. நமக்கு இருக்கிற சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்ற கௌரவப் பொறுப்பில், இது சரியானது என்று சொல்லிவிட்டால் மறு பேச்சு இல்லை என்பது போன்று இருக்கிற நிலையில் உள்ள நம்மை, ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகிக்கும் நிலைமையையும் நம்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[29th July 1965]

எல்லோரையும் மக்கள் சந்தேகிக்கும் நிலைமையையும் உண்டாக்கும் முறையில் இதற்குச் சட்ட உருவம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான் என்று கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்களும் மற்றவர்களும் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் கொண்டு வந்துள்ள சட்டத்தில் உள்ள கருத்தைப் பொறுத்த வரையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உடன்பாடு உண்டு. அந்தக் கருத்துக்கு உடன்பட்டுத்தான் ஏற்கனவேயே அமல் நடத்தி வருகிறது காங்கிரஸ் கட்சி. இந்த விவாதத்தின் மூலம் குறைந்த பட்சம் தங்கள் தங்கள் கட்சியினருக்குச் சொத்து பற்றி விவரங்களைக் கொடுக்க முயற்சி செய்யலாம். அதற்கான முதல் வழியாக எதிர்க்கட்சியினர் இருப்பார்களானால் ஓரளவு இதற்குப் பலன் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். இதற்குச் சட்ட உருவம் கொடுத்து விவரத்தை யாருக்கோ, அதிகாரிகள் முன்னிலையிலோ, அல்லது சபாநாயகர் முன்னிலையிலோ கொடுத்து, ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகிக்கும் நிலையை உண்டுபண்ணக் கூடாது, ஆகையால் இந்த மசோதா அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

கடந்த பத்து ஆண்டு காலத்திலே அரசியல் வாழ்க்கையில் பார்த்தோமானால், ஊழல் இருக்கிறதோ இல்லையோ, லஞ்சம் வாங்குகிறார்களோ இல்லையோ, சொத்துச் சேர்த்து இருக்கிறார்களோ இல்லையோ, அது இரண்டாம் பட்சம். அரசியல் வாழ்க்கையில் உள்ளவர்கள் மீது தேர்தல் காலத்திலே பார்த்தால் வசை மாரி பாடுவது மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஒருவரைப் பற்றிப் பேசுவதில் உண்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ அதைப்பற்றிக் கவலைப் படாமல், தங்கள் கொள்கையைப் பற்றிக் கூடக் கவலைப் படாமல் குறைவாகவே பேசி, மற்றவர்களைப்பற்றி வசை மாரி பாடுவதான போக்கு வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதை நிச்சயம் தடுத்தாக வேண்டும். அதற்கான முறையில் தற்போது பொறுப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் ஆளும் கட்சியே இதைத் தங்கள் மசோதாவாக எடுத்துக் கொண்டு இதைச் சட்டமாக ஆக்கிவிடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். இது போன்று உருவாக்கவேண்டுமென்ற உணர்வு ஆட்சித் துறையினர் மத்தியிலே கூட இருக்கிறது. இது போன்ற சட்டத்தை ஆளும் கட்சியே கொண்டு வந்தால் நம்மைப் பிறர் சந்தேகிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுமே என்ற காரணத்தினால்தான் அப்படிக் கொண்டு வரப்படுவது தடைபடுகிறதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக இந்த நிலையிலிருந்து விடுபட இந்த மாதிரியான சட்டம் அவசியம் தான். கடந்த 10 ஆண்டு காலத்தில் வெள்ளையர் ஆண்ட காலத்தில் இல்லாத அளவுக்கு அதிகாரிகள் மீதும் பொது வாழ்வில் இருக்கிறவர்கள் மீதும் லஞ்சக் குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் ஓரளவு சர்வாதிகாரப்

29th July 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

போக்கில் நாட்டை ஆண்டபோது அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் வரவில்லை, ஜனநாயக முறையில் ஆள்கின்ற முறையை வைத்திருக்கிறபடியால் லஞ்சக் குற்றங்கள் பலர் மீது வர சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்று. அதற்கேற்ற முறையிலே நாம் இப்பொழுது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. பல லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்றன. ஜனநாயக ஆட்சி முறை வந்ததற்குப் பிற்பாடு, குறிப்பாக கடந்த 17, 18 ஆண்டுகளாக இந்தக் குற்றச்சாட்டு அதிகமாக இருக்கிறது. இதைக் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். மாபெரும் தலைவர்களேபேரில் கூட லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்றன. ஸ்தாசார் சமிதி, விஜிலன்ஸ் டைரக்டரேட் இப்படிப் பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய தலைவர்களின் மீது கூட குற்றச்சாட்டு வந்துகொண்டிருக்கின்றது. இதில் உண்மை இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அல்லது பரிசீலனை செய்யப்பட்டதோ, இல்லையோ அது வேறு விஷயம். சாதாரண ஊழியர்கள், வசதி குறைந்தவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால், அதில் தவறு இல்லை என்று நினைப்பார்கள் என் போன்றவர்கள். பெரிய அளவிலே இந்தக் குற்றச்சாட்டு வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆகவே, இது மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டு வந்து சட்டமாக்கி, நம்மைப்போன்றவர்கள் கணக்குக் கொடுப்பது என்று வைத்தால், அது எல்லோருக்கும் நன்மையாக இருக்கும். பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மீது, பெரிய இடங்களில் இருப்பவர்கள் மீது வரக்கூடிய குற்றச்சாட்டுக்கு ஏதாவது ஒரு தடை சாதனம், தடைக்கல் உண்டுபண்ணித்தான் ஆகவேண்டும். அப்படிச் செய்வது எல்லோருக்கும் நல்லது. ஆளும் கட்சிக்கும் நல்லது. எங்களுக்கு நல்லது, அத்தனை பேர்களுக்கும் நல்லது. ஆகவே, எல்லோரும் இந்த மசோதாவை நிச்சயம் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா ஒரு அதிகாரப் பூர்வமற்ற மசோதாவாக இருந்தாலும், மறுபடியும் வேண்டுமானாலும் இதைப் பரிசீலனை செய்து அதிகாரப் பூர்வமாக இதை ஒரு சட்டமாக்கி, இந்த விஷயத்தில் சட்டப் பூர்வமான ஒரு நிலையை உண்டு பண்ணுவது பொதுவாழ்விலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய நாம் எல்லோருக்கும் நல்லது, நமது தேசத்திற்கே நல்லது. ஏதோ ஸ்தாசார் சமிதி ஆரம்ப காலத்தில் வேகமாக, இங்கும் அங்குமாகக் குற்றச்சாட்டுகளைத் தேடிப் பிடிக்கின்ற வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தது. இப்பொழுது அது என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதே தெரியவில்லை.

காந்தியக் கொள்கைகளில் பொதுவாக நாம் நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறோம். காந்திஜி அவர்கள் ஏழை எளியவர்களின் பிரதிநிதியாகவே இருந்தார். குடிசையிலேயே தன்னுடைய வாழ்வை நடத்திவந்தார். தன்னுடைய அரசியல் வாழ்வில் தன்னுடைய அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தமாதிரித் தன்னை மாற்றிக்கொள்ள அவர் விரும்பியதில்லை. அவர்களுடைய கோட்பாடுகளை நாம் இப்பொழுது கவனிப்பது கிடையாது. கவர்னர் பதவி போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வெளி நாடுகளில் நமது அந்தஸ்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்காக இந்த

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [29th July 1965]

ஸ்தாபனங்களெல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த மாதிரிக் குற்றச் சாட்டுகள் நிச்சயமாக தொல்லை உண்டுபண்ணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தொல்லையை அவசியம் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும். தேர்தலில் அபேட்சகராக நிற்கிற காலத்திலேயே தேர்தலுக்கு நிற்க விரும்புகிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய சொத்து வருமானம், லாபம் இவற்றையெல்லாம் கணக்குப் போட்டு கொடுத்துவிட்டுத் தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டும் என்ற நியதியை உண்டுபண்ணிவிட்டால் அடிப்படையிலேயே மிகவும் தகுதியாக இருக்கும். அதற்குப்பின் கனம் சபாநாயகர் அவர்களிடம் வருஷா வருஷம் கணக்கு கொடுத்துக் கொண்டு வரலாம். இம்மாதிரிச் செய்தால் மனிதத் தன்மை உயரும், அரசியல் நாணயம் உயரும், கள்ள எண்ணங்களைப் போக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ள கனம் திரு. மாதவன் பாராட்டுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தச் சபையிலுள்ள அவர்களுடைய நோக்கத்தையும், நல்லெண்ணத்தையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர்களுக்கும் அதே நோக்கம்தான் என்பதையும் எங்கள் கட்சியினரின் சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோருக்கும் அதே எண்ணம்தான் என்பதை இந்த இடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், இந்த மசோதாவில் ஒரு பெரிய குறை இருக்கிறது. திரு. மாதவன் அவர்களுடைய நோக்கம் இந்த மசோதாவின் மூலம் பூரணமாக நிறைவேற்றமுடியாது. இந்த மசோதா அதற்குப் பூரணமாக இடம் செய்யவில்லை என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன் (குறுக்கீடு) அமெண்டுமெண்டு கொண்டுவரக்கூடிய நிலையில் இந்த மசோதா இல்லை. இந்த மசோதா இந்த நோக்கத்தைப் பூரணமாக பிரதிபலிக்கவில்லை. இதை மாற்றி அமைப்பதற்கான அளவில் இது அமையவில்லை. இதை முழுவதுமே தள்ளிவிடவேண்டுமென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். காரணம், இது இன்னும் தீவிரமாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இதனுடைய ப்ரொவிஷன்ஸ் தீவிரமாக இல்லை. ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக இருக்கிறது. நல்ல எண்ணத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டாலும், உண்மையிலேயே காரியத்தில் இதை நிறைவேற்ற முடியாது. என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம், ஏதோ இந்த மசோதாவை முதலில் கொண்டு வந்தவர் நல்லவர், மற்றவர்களெல்லாம் கெட்டவர்கள் என்று அர்த்தமில்லை. இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இதனுடைய ப்ரொவிஷன்ஸ் போதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் "Touching only the fringes of the problem" என்பது

29th July 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

என்னுடைய தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்திற்கு யாரும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் ஆட்சேபணை சொல்வதற்கில்லை. சட்டசபையில் உள்ள எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று கூடி இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும், தனிப்பட்ட ஒருவர் நல்ல பெயர் தட்டிக்கொண்டு போவதில் பிரயோசனமில்லை. ஏதோ முன்னால் ஓடித் தொட்டவருக்கு பிரைஸ் என்று சொல்வது போல் இருக்கக்கூடாது. தனிப்பட்ட ஒருவர் தான் இதை விரும்புகிறார், மற்றவர்கள் விரும்பவில்லை என்பது அர்த்தமல்ல. அந்த மாதிரி தப்பெண்ணத்திற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. பொதுவாக எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய விஷயம் இது. தனிப்பட்டவர் நல்ல பெயர் தட்டிக்கொண்டு போவது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். சட்டசபையில் உள்ள எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று கூடி, இதை எந்த முறையில் அமைப்பது, என்னென்ன ப்ரொவிஷன்ஸ் வைத்துக்கொள்வது என்று பரிசீலனை செய்து, கலந்து ஆலோசித்து, பொதுவாக எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு மசோதாவை தயாரித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்விக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மிகப் பெரிய குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் பேசிய திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் சொல்லிய திலும் உண்மை இருக்கிறது. ஏதோ விஷயத்தை தட்டிக் கழிக்கிற மாதிரி இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஸ்பீக்கரிடம் வருஷக் கடைசியில் அஸென்ஸ்களையெல்லாம் விஸ்டி போட்டு கணக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்பீக்கர் நடுநிலையில் இருந்து கொண்டிருப்பவர் அவரை அவைசபையாக விவகாரத்தில் இழுப்பதைப் போல் தான் இருக்கிறது. இது ஸ்பீக்கருக்கு ஒரு பெரிய பொறுப்பு, அவைசபையான பொறுப்பு யாரோ கேட்டார் என்று விவரத்தை ஸ்பீக்கர் கொடுத்துவிட்டார் என்றெல்லாம் அவரை விவகாரத்தில் அவைசபையாக இழுப்பதற்கு இடமளிக்கும். ஸ்பீக்கருக்கு வீண் பொல்லாப்பு. ஸ்பீக்கர் தலையிலே இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை கட்டுவது சரியல்ல. அவர் நடுநாயகமாக விளங்கக்கூடியவர். அவர் தலையில் இவ்வளவு பெரிய சுமையை கட்டுவது சரியல்ல. இம்மாதிரி அமைந்திருக்கிற ப்ரொவிஷன் சரியில்லாத ஒரு ப்ரொவிஷன். ஸ்பீக்கர் நடுநிலைமை பதவி வகிப்பவர். அவரை இந்த விவகாரத்தில் இழுப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய ஷரத்து பொருத்தமற்ற ஷரத்து. இதற்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி அல்லது ஒரு 'பாடி' இருந்தால் நல்லது. லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ் அஸென்ஸ்கொடுப்பதற்கு என்று ஒரு தனி பாடி இருந்தால் அதை அவர்கள் அவ்வப்பொழுது year round கொடுத்திருக்கும் கணக்கைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். ஏதோ ஸ்பீக்கரிடம் மொத்தமாக 206 பேர்களும் விஸ்டி கொடுத்துவிட்டால், ஸ்பீக்கருக்கு ஏற்கெனவே உள்ள பல அலுவல்களிடையே இந்த விஸ்டிகளை எப்படி அவர் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு அவகாசம் கிடைக்கும்? எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதாக இல்லை. மசோதா

[திரு. வை. சங்கரன்]

[29th July 1965]

‘எபெக்டிவாக’ இல்லை. ‘ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸ்’ நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. ஸ்பீக்கரை இதிலே இழுப்பது சரியாக இருக்காது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இது ஒரு தனி பாடியாக இருக்கவேண்டும். அந்த பாடியிடம் லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ் கணக்கு சமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஸ்பீக்கர் இவைகளை யெல்லாம் எப்படி பரிசீலனை செய்ய முடியும்? ப்ராஸிக்யூட் செய்கிற அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது. யார் ரிடர்னை தவறான ரிடர்ன், சரியான ரிடர்ன் என்று எப்படி கண்டு பிடிப்பது? ‘ஃபால்ஸ் ரிடர்ன்’ ‘சப்மிட்’ செய்தால் தண்டனை உண்டு என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ‘மோட் ஆப் ப்ராஸிக்யூஷன்’ பற்றி சொல்லவில்லை. ஸ்ட்ரெஸ்ஸில் ப்ரொவிஷன்ஸ் பண்ணிக்கொள்ளலாம் என்றால், யாருக்கு ப்ராஸிக்யூஷன் பண்ணுவதற்கு அதிகாரம் உண்டு, அவரை கண்டு பிடித்து யார் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுவருவது என்பதெற்கெல்லாம் பூரணமாக இந்த மசோதாவில் ப்ரொவிஷன்ஸ் இல்லை. இதற்கெல்லாம் பூரணமாக வழிவகைகள் காணப்படவேண்டும். அப்படியே இந்த விவரங்களைப்பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் கூறாமல் விட்டுவிட்டால் ஒருவரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்த அஸெட்ஸ் விஸ்டுக்கு காபி வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று ப்ரொவிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பீக்கர் எப்படி கோர்ட்டு அல்லது மற்ற பப்ளிக் பாடி மாதிரி காப்பி தயாரித்துக் கொடுக்க முடியும்? அது ஒரு பெரிய பொறுப்பு. அது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக இருக்கும். ஆகவே, அப்படியே இருந்தால், கடைசி வரைக்கும் யாரும் நேடியாகப் பார்த்து, எதையும் செய்வதற்கு வழிவகை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையினால் இதற்கென்று ஒரு ‘பாடி’ இருக்க வேண்டும். அவர்கள் பரிசீலனை பண்ண வேண்டும். ஆடிட் மாதிரி தப்புத் தவறு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பையெல்லாம் ஸ்பீக்கரிடம் கொடுப்பது என்பது பொருத்தம் இல்லை. உண்மையிலேயே எண்ணம் நல்லது தான். ஆகவே, நல்ல எண்ணத்தைப் பாராட்டிவிட்டு, கட்சித் தலைவர்களையெல்லாம் கூட்டி, எல்பக்டிவாக இருக்கும் வகையில் ப்ரொவிஷன்களைப் போட்டு, அந்தவகையில் இதைச் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தவகையில் இருந்தால் எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

இன்னொன்று, இப்பொழுது இருக்கும் இந்த மசோதா ரொம்பப் பரபங்க்டரியாக இருக்கிறது.

10-00 பஸ் ஓனர்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லாக் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள் பஸ் ஓனர்கள், வியாபாரிகள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். பிறகு தேர்தல் நிதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சொல்லுவார்கள், “people living in glass houses should not throw stones at others” என்று. நிதி திரட்டுவதில் ஒருவருக்கு ஒருவர் குறைவு இல்லை. எல்லோரும்தான் செய்கிறார்கள். யாருமே செய்யக் கூடாது என்றால் சரி, ஆனால், அவர்கள் மட்டும் செய்யக் கூடாது, காங்கிரஸ் கட்சி செய்கிறது என்று சொன்னால்,

29th July 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

பொதுவாக எல்லாக் கட்சியும் பிறத்தியார் செய்யக் கூடாது என்கிற வேதாந்தம் தான் பேசுகிறது. அது தான் கூடாது என்கிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு மட்டும் வேதாந்தம் என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மசோதா பரப்பங்கடரியாக இருக்கிறது, இந்த வகையில் இதை நிறைவேற்றுவது சரியல்ல, இதைத் தீவிரமாக ஆலோசித்து, ப்ரொவிஷன்களை அமைத்து, ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை இந்த சபையில் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், இது இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் சரியாக இல்லை. ஆதலால் இதை “டிராப்” செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி இதை எப்பெக்டிவ் ஆக பின்னால் வேண்டுமானால் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை வெகு தீவிரமாக வரவேற்று சொன்ன தற்காக திரு. சங்கரன் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தயங்குகிறார்கள். சட்டசபை காங்கிரஸ் கட்சி ‘விப்’ அவர்கள் கூட இதை எதிர்த்துப் பேச ஒவ்வொருவர் இடமாகப் போய்ப் பேசுகிறார்கள், ஆனால், ஆட்கள் சிடைக்க வில்லை . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is unparliamentary.

MR. SPEAKER : The hon. Member should withdraw it.

SRI K. CHEEMAICHAMY : Sir, I am withdrawing it.

MR. SPEAKER : The Whip has got every right to go round. How does the hon. Member know what he is talking?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, if the hon. Member can prove his allegation, . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதில் ‘ப்ரூவ்’ பண்ணுகிற விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. விப்புக்கு ‘எதிர்த்துப் பேசுங்கள்’ என்று சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. அவர் என்ன செய்கிறார் என்று சொல்வது ‘அன்-பார்லிமென்டரி’.

MR. SPEAKER : That is wrong also.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே,

* * *

MR. SPEAKER : I am not allowing the hon. Member to continue his speech.

* * *

I now call upon the hon. Member Pulavar Govindan to speak.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களையும், உடமைகளையும் கணக்குக்காட்ட வேண்டும் என்று திரு. மாதவன் அவர்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th July 1965]

கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திருவள்ளூர் சொல்கிறார்,

தேரான் தெரிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

என்று. இதில், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிற்பகுதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு, தெளிந்தான் கண் ஐயறவு கூடாது என்று கூறக்கூடும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வளவு தூரம் நான் வள்ளுவரைப் படிக்கவில்லை.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : பழைய காலத்தில், சோழர் தேர்தல் முறையில், யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும், யார் யாருக்குத் தகுதியில்லை என்பதை வகுத்திருந்தார்கள். லஞ்சம் வாங்கியவர்கள், லஞ்சம் கொடுத்தவர்கள், அவர்களின் உறவினர்கள், அவர்களுக்குப் பெண் கொடுத்தவர்கள், அவர்களிடம் பெண் கொண்டவர்கள், இப்படித் தொடர்பு கொண்டவர்கள் எல்லோரும் விலக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்று உத்தராமேரூர் கல்வெட்டில் இருந்து கிடைத்திருக்கிறது. அதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அச்சடித்து உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிப் பட்ட முறையையெல்லாம் விட்டு விட்டு, எப்படியாவது வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தால் போதும், தேர்தலில் நிற்கலாம் என்கிற முறை சரியானதாக இருக்காது. அது தேராமல் தெளிந்ததாகிவிடும். அதனால், இந்த மசோதா தேவையாயிற்று. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம், தெளிந்தான்கண் ஐயறாதல் அல்ல என்பதை முதலிலேயே சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் அவர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மீது ஐயுறுவதா? சந்தேகம் கொள்வதா? என்று படுகிற வகையில் பேசினார்கள். நம்மை நாமே ஐயம் அற்றவர்களாகக் காட்டவேண்டும். அதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவே இந்த மசோதா. ராமாயணத்தில்—நம்பிக்கை இருக்கிறவர்கள் நம்பலாம்—கடைசி நேரத்தில் சீதையை நெருப்பில் இறங்கி ஏறச் செய்தான் ராமன். ராமனுக்கு சீதையின் கற்பில் சந்தேகம் இல்லை; ஆனால் பொதுமக்கள் சந்தேகப்படுவார்கள், ஆகவேதான் அந்த அக்னிப் பரீட்சைக்கு ராமன் சீதையை உட்படுத்தினான். அதே போல, தேர்தலுக்குக் கடன் வாங்கி, வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர முடியாத நிலையில் இருந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், கடந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் பட்டினத்தில் பல பெட்ரோல் பங்கும், கிராமத்தில் மாட மாளிகையையும் ஆகிவிட்டதே. எப்படி வந்தது என்று கேட்கும் பொது மக்களுடைய சந்தேகத்தைத் தீர்க்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை.

அடுத்து கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் அவர்கள், 'எங்களுடைய கட்சியில் விதி வகுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். மசோதா கொண்டு வந்த திரு. மாதவன் அவர்

29th July 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

களுடைய கருத்து பிறருக்கு உபதேசம் செய்ய அன்று. தங்களுடைய தலைவர்களுக்கு தங்கள் சொத்து பற்றிய கணக்குகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அந்தக் கட்சியில் தான் கெய்ரோனும் இருந்திருக்கிறார் என்பதை மட்டும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில்தான் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு நிலம் வாங்குகிறேன் என்றால், 30 ஏக்கருக்கு மேல் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அடங்கல் சிட்டா சரிபார்க்கப் படவேண்டும். 30 ஏக்கருக்கு குறைவு என்று தெரிந்தபிறகு தான் வாங்குகிற வனுக்கு நிலத்தை வாங்க அனுமதிக்கப் படுகிறது. அதே போல வீடு வாங்கினாலும், அதை வாங்க ஏது பணம், எப்படி வந்தது, என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு, அதன் பிறகே வீடு வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டமன்றத்திலிருக்கும் நாம், அவர்களெல்லோருக்கும் சட்டம் இயற்றும் நாம், அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க, நாம் தாய்மை என்பதை எடுத்துக்காட்டி இந்த மசோதா கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. ஊருக்கு உபதேசம் செய்ய அன்று. மற்றவர்கள் சந்தேகிக்காமல் இருக்கும் நிலை ஏற்படவேண்டும். கொள்கை அளவிலே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். பிறகு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்வதிலே ஏன் தயக்கம் இருக்கவேண்டும்? வேஷம் போட வேண்டாம். உண்மையாக நடந்துகொள்ளட்டும். “எங்களுக்கும் அது தான் கொள்கை, ஆனால், சட்டம் தேவை இல்லை” என்கிறார்கள். ‘ஆனால்’ என்னும்போது தான் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டிய நிலை வருகிறது. யாருடைய தாய்மையையும் சந்தேகிக்காத நிலையில், பொது மக்கள் நம்மைப் பார்த்துச் சந்தேகிக்கக் கூடாது என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதா இது, இதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை என்ற காரணத்தை முன்னிட்டாவது இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசக் கூடத் தைரியம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த அளவிற்குப் பயந்து கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல நாங்கள், காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள். யாரை வேண்டுமானாலும் ஏமாற்றிவிடலாம்; ஆனால் உண்மையான நீதிபதிகளாகிய மக்களை யாரும் ஏமாற்றிவிட முடியாது. மக்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது வாழ்விலே வரக்கூடியவர்கள், சட்டசபைக்கோ பார்லிமெண்டுக்கோ வருவதற்கு முன்பு அவர்கள் நிலை எப்படி இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி எப்படியெல்லாம் இருக்கிறது, யார் யார் நிலத்திலிருந்து சம்பாதிக்கிறார்கள், யார் யார் தொழில் மூலமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள்,

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

[29th July 1965]

கிரார்கள், யார் யார் கார்கள், வீடுகள் எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் மக்கள் ஆங்காங்கே பேசிக்கொள்கிறார்கள். நாங்கள் தினம் பஸ்ஸிலே பிரயாணம் செய்கிறோம். அப்பொழுது மக்கள் பேசிக்கொள்வது காதில் விழுகிறது. ஏதோ இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டு, இதனால் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, வேறு ஒன்றும்மில்லை. இந்த ஜனநாயக நாட்டில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் நாங்கள் மக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். சாடியார் கதையில் வருவதைப் போல, “ஊருக்கடி உபதேசம், உனக்கு அல்ல” என்ற அளவுக்கு வந்துவிடக்கூடாதே என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். இத்தகைய சட்டம் இல்லாமலேயே காங்கிரஸ் தலைமைப் பீடம், எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய சொத்தின் விவரத்தையும், கடன் விவரத்தையும் ஆண்டுக்காண்டு கணக்குச் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் எங்களுக்கெல்லாம் தபாலுக்கு மேல் தபால் வந்து கொண்டிருக்கிறது. வரவு-செலவுக் கணக்கை நாங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால், இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களும், அவரைப் பின்பற்றக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களும், அவரவர்கள் தங்களுடைய கட்சிக்குள்ளேயே வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் கையாளும் முறைகளைப் பின்பற்றி அவர்களும் தங்கள் தங்கள் கட்சிக்குள்ளேயே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கட்சித் தலைமைப் பீடத்திற்கு இத்தகைய கணக்குகளைக் கொடுக்கலாம். சென்ற ஆண்டு என்ன வருமானம் வந்தது, இந்த ஆண்டு என்ன வந்தது, என்று வருஷத்திற்கு வருஷம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கணக்குக் கொடுத்து, விவரங்கள் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டாலே போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கென்று ஒரு சட்டம் இந்த நாட்டுக்கு அவசியமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

முன்பு பேசின கனம் அங்கத்தினர், ‘காங்கிரஸ் தலைமையிடத்திற்குக் கணக்கு கொடுக்கிறீர்கள், இருந்தாலும், அதிலேதான் கெய்ரான் இருந்தார்’ என்று குறிப்பிட்டார். நாங்கள் ‘இல்லை’ என்று சொல்லவில்லை. இரும்பு உள்ளம் படைத்த கெய்ரானைக் கூட எங்கள் கட்சி விட்டுவிடவில்லை என்று தான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. ‘நீ செய்தது தப்பு தான்’ என்று எங்கள் கட்சி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ‘நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே’ என்று நக்கீரர் சொன்னாரே அம்மாதிரி அவ்வளவு பெரிய இரும்பு உள்ளம் படைத்த கெய்ரானைக் கூட ‘நீ செய்தது தப்பு, இனிமேல் வைத்திருக்கமாட்டோம்’ என்று வெளியேற்றியது எங்கள் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். யார் தப்பு செய்தாலும், அந்தத் தப்பு காங்கிரஸ் மேலிடத்திற்கு வந்து விடுமே என்பதற்காக, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்குத் தக்க பரிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமே என்று ஆளும் கட்சியாகிய காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் நடந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை பொது மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளாமல்

29th July 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இல்லை. அந்த அடிப்படையில் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் சகல அங்கத்தினர்களும், அந்தந்தக் கட்சியில் இந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தால் போதும் என்றும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கட்சிகளைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருப்பதை விட்டு, மசோதாவில் இருக்கும் விஷயங்களைக் குறித்தும் சற்று அதிகமாகப் பேசலாம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மசோதாவில் இருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றித்தான் பேசுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : The hon. Member is only repeating what the hon. Member Sri Selvarajan has spoken. அதற்கு மேல் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லலாம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இதற்குச் சட்டம் அவசியம் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை அமைச்சரவைக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் கட்சியை வைத்துக் கொண்டு சிலர் பொதுப்படையாகச் சில காரியங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதைத் தயவுசெய்து ரகசியமாகவாவது விஜிலன்ஸிலே உள்ளவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக் கண்காணிக்க வேண்டும். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர் ஒருவர் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிவிட்டால் தண்டனை அளிக் கப்படுகிறது. அது மாதிரி அரசியலில் இருந்து கொண்டு பலர் பலவிதமான கோளாறுகள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்—யார் சொன்னார்கள் என்பதை ரகசியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்—அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு தயக்கம் காட்டாமலிருந்தால், இந்த நாட்டில் லஞ்சம் வாங்கி சொத்து சம்பாதிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணமே இல்லாத சூழ்நிலையை உண்டாக்கியவர்களாவோம். சட்டசபையில் இருக்கும் அத்தனை அங்கத்தினர்களும் தங்களைத் தாங்களே திருத்திக் கொண்டால்தான் மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்ய முடியும். ஆகவே, மனச்சாட்சி ஒன்றே போதும் என்ற அடிப்படையிலே, மனமாற்றம் தான் முக்கியம் என்று தெரிவித்து, இந்தச் சட்டம் தேவை இல்லை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

Mr. SPEAKER : I think the House has no objection to permit Sri K. Cheemaichamy to speak again. I hope he will not refer to irrelevant matters.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் தங்கள் தங்கள் கட்சிக்குள்ளேயே தங்கள் கணக்கைக்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [29th July 1965]

காட்ட வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள்மேல் பொதுமக்களிடத்திலே பொதுவான சில கருத்துக்கள் இருந்து வருகின்றன. பெரிய அரசியல் தலைவர்களைப்பற்றிக் கூட பொதுமக்களிடையே தவறான கருத்து இருக்கிறது. அத்தகைய தவறான கருத்துக்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில் நிலவாமல் இருக்கச் செய்வதற்கு திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதா வகை செய்கிற தேயொழிய அவரவர்கள் கட்சிகளுள்ளேயே கணக்கைக் கொண்டு வருவதற்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டிலே லஞ்சத்தை ஒழிக்க நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை உருவாக்குகின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகிய நமக்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறதே தவிர, வேறு எந்த விதமான காரணத்திற்காகவும் அல்ல.

சாதாரணமாக, மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, அங்கே அமைச்சர்களைப்பற்றியும், அங்குள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் பல லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகள் வந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட செய்தியைப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். ஆனால், சென்னை ராஜ்ய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியோ, அமைச்சர்களைப் பற்றியோ எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. மடியில் கனம் இருந்தால் தானே வெளியே போகப் பயப்பட வேண்டும்? எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுக் கோளாறும் இல்லாத இந்த நிலையிலே நாம் கணக்கைக் காட்டுவதற்குத் தயக்கம் ஏன் காட்டவேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலே கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தாலும், பொதுமக்களிடத்திலே எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இது ஒரு சிறந்த ஏற்பாடாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தக் கணக்குகளைக் கொடுப்பது நலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கணக்குகளை இந்த மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கொடுப்பது சரஸ் சிறந்ததாக இருக்கும். இன்னொரு 'பாடி' யிடம் சொத்துக் கணக்கைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும், சட்ட மன்ற சபாநாயகரிடத்தில் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் பேசினபோது, 'சட்டத்தால் பரிகாரம் இல்லை, தப்பிக்க வழி இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், லஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறாரா என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவை பொதுமக்கள் எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். நாமும் பொதுமக்களிடையே நல்ல முறையில் உலவுவதற்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கும். ஒரு தடவை சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருப்பவர், ஒரு வேலி இரண்டு வேலி நிலம் வாங்கி விடுகிறார்கள், சொத்து சேர்த்துவிடுகிறார்கள் என்கிற தவறான

29th July 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

எண்ணம் மக்களிடையே போக்கப்படுவதற்கு, இந்தச் சட்டம் உதவுக ஈடும் என்று கூறி, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து வரவேற்கிறேன்.

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Speaker, Sir, I realise the provisions of this Bill, which has been introduced by the hon. Member Sri S. Madhavan. I agree with him in principle. I want to read one sentence from the Statement of Objects and Reasons. It is stated "Whereas the citizens of India are engaged in the great experiment of Democratic Socialism and whereas the practice of democracy should be nurtured in our country based on high principles, political and moral. . . .". He says that democracy should be nurtured in our country. I am sure the whole House would agree with this principle, but the question is whether democracy should be nurtured in this country only by law or by observing certain conventions also. If we believe in certain conventions, I do not think that all of them should be put in black and white and should find a place in the statute book. The whole British Constitution is unwritten law. There is no written Constitution in British Parliamentary history. In the same way, the objects and principles which the hon. Member Sri Madhavan wants could, I think, be accepted as a sort of convention, but not as written law. I think the hon. member has put all his head into it, but not his heart. I think he is a student of law and politics. He was understood Voltaire but not Rousseau, who is a contemporary of Voltaire. Rousseau believed in good faith, but Voltaire believed in reasoning. The hon. Member Sri Madhavan should understand the feelings of this House. I am not here speaking merely as a congressman, but I am speaking as a Member of this House also. As I understand the hon. Member Sri Madhavan, he questions the very honour of every Member of this House. He thinks that law alone can bring about some reformation in the minds of the Members of this House. I am sorry that the hon. Member questions the very sincerity and honesty of every Member of this House. I think the whole House would reject this Bill, but we should accept the principles underlying this Bill as a sort of some convention. I therefore request every hon. Member including Sri Madhavan to reject this Bill. I request him to withdraw this Bill. At the same time, I request all the Members of this House to accept this as a sort of convention or as a sort of personal moral. As the hon. Member Srimathi A. S. Ponnammal pointed out, our voters are our masters. We have a conscience of our own, and as we have that conscience we must fear our masters. The hon. Member Sri Sankaran pointed out that some of the provisions of the Bill are perfunctory and the Speaker is given some insulting burdens as per this Bill. There will always be a sort of lingering fear among the Members. If any Member is at fault in giving the return, he is unnecessarily driven to the Court. The hon. Member Sri Madhavan quite well knows that when once a Member is elected, he continues to be a Member of this House for five years, but I do not know the

[Sri S. Nanjunda Row] [29th July 1965]

reason why he wants to impose so many conditions on hon. Members. I once again request him to withdraw the Bill. It should be accepted as a sort of moral principle and as a sort convention and not as a statutory measure.

With these words, Sir, I oppose this Bill.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை எதிர்க்கின்ற வகையில் நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழிலே மூன்று குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஐயம், திரிபு, மயக்கம் என மூன்று குற்றங்கள் நிகழ்வதாக தமிழ் அறிஞர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் இந்த மூன்று விதமான குற்றங்களுடைய நிலையையும் நான் அறிகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்

என்ற நிலையில் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவில் இந்த மசோதா அடங்குகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. குமரகுருபரர் நீதி நெறி விளக்கத்தில் ஒரு பாடலில் கூறுகிறார்

“நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்டல் ஒற்று இகழ்தல் பக்கத்தார் யாரையும் ஐயுறுதல்—

தக்கார் நெடுமொழிகோறல், குணம்பி நிதாதல், கெடுவது காட்டும் குறி”

என்ற இந்தப் பாடலில் பின்னால் வருகின்ற கேட்டிற்கு முன்னாலே வருகின்ற சில சகுனங்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். இதிலே

பக்கத்தார் யாரையும் ஐயுறுதல்

என்றபடி திரு. மாதவன் அவர்களுக்கு இந்த ஐயப்பாடு வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய ஐயப்பாடு அவர்களுக்கு ஏன் எழுந்தது என்பது தான் எனக்குப் புலனாகவில்லை. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் தங்கள் உடமைகளை அவ்வப்போது கனம் சபாநாயகர் அவர்களிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவில் காணப்படுகிறது. இது ஒரு ஐயப்பாட்டின் அடிப்படையில் நிகழ்ந்த ஒன்று. சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் நிகழ்ந்த ஒன்று என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. “தெளிந்தான்கண் ஐயுறவு” என்று புலவர் கோவிந்தன் அவர்களே கூறினார்களே. அந்த நிலையில் இவ்வளவு பெரிய ஐயப்பாடு ஏன் நிகழ்ந்தது?

நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்டல் ஒற்றுஇகழ்தல்

பக்கத்தார் யாரையும் ஐயுறுதல்—தக்கார்

நெடுமொழி கோறல் குணம்பி நிதாதல்

கெடுவது காட்டும் குறி

என்பதான அருட்செல்வர்

குமரகுருபரசுவாமிகளுடைய

29th July 1965] [திரு. ஈ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

வாக்குக்கு இந்த மசோதா இலக்கியமாக நிற்கிறது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால் தமிழ் நாட்டிலே, தமிழ்ப் பண்பாட்டிலே, அருட்செல்வர் குமரகுருபரர் காட்டிய நெறியிலே திளைத்த, அறவழியையே தன் ஆக்கமாகக் கொண்ட திருவள்ளுவரது வாழ்க்கை நெறியிலே ஊறிய தமிழ் நாட்டுப் பண்பாட்டிலே இத்தகைய ஒரு நிலை—பொதுவாழ்விலே ஈடுபட்டுள்ள சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களிடையே ஒரு ஐயப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கும் இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர் திரும்பப் பெறவேண்டும், பெறுவார்கள் என்பது என் கருத்து. கட்சி வேற்றுமையைக் கொண்டு நான் இப்படிப் பேச முன்வரவில்லை. அப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் தமிழர் பண்பாடு காக்கப்படும். இந்தத் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தின் நிலை காக்கப்படும் என்பதைத் தங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவை திரும்பப்பெறவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைவிடுத்து, இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை திரு. சங்கரன் அவர்களும், திரு. நஞ்சண்டராவ் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் சட்டம் இதுவே பொதுமானதா என்கிற சந்தேகத்தை திரு. சங்கரன் அவர்கள் கிளப்பினார்கள். இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருவதன் காரணமாக இந்த நோக்கத்தை ஈடேற்றிவிட முடியாது என்று திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் கூறினார்கள். பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படை நோக்கத்தை எல்லோரும் வரவேற்றுள்ளார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மந்திரிகள் பதவியைப் பயன்படுத்தித் தவறான வழிகளில் சொத்துக்களைச் சேர்க்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை நாட்டில்—சமீப காலத்தில் மக்களுடைய மனதிலே ஏற்படுத்தி வருகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தைப் போக்குவது நம்முடைய கடமையாகும். அதை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் இந்த மசோதாவை நண்பர் மாதவன் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற அளவுக்கு நம் மாநிலத்தில் இந்தக் கோளாறுகள் இல்லை என்பதை திரு. சிமைச்சாமி அவர்களே கூறினார்கள். நம் மாநிலம் எப்போதுமே எல்லாவகையிலும் சிறப்புப்பெற்று வருகிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தையே நாம்தான் முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்தோம். அதுபோல மற்றும் பல சட்டங்களைப் பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுபோலவே, இந்த மசோதாவையும் முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்து பெருமை அடைவதோடு, அதுவும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்த மசோதாவை ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்ற பெருமையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[29th July 1965]

10-30
a.m.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மன்றத்தின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்களுடைய மசோதாவை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து அதன்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

முதலிலே இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா வைப்பற்றிய வரையில் பல கனம் உறுப்பினர்கள் கட்சி வேறுபாடு கொண்டு பேசவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதைப்போல்தான் நானும் கட்சி நெறியிலோ அல்லது கட்சி எல்லையிலோ நின்று கொண்டு பேசாமல் பொதுஜன ஊழியன் என்ற நிலையிலே நின்று இதை நோக்குகிறேன். எனக்கு பெரிய வழிகாட்டியாக இருந்தவரும், நினைவில் இருப்பவருமாகிய காந்தியடிகள் சேம்மையாக பொதுஜன ஊழியன் என்னென்ன லட்சணங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று வரையறை சொல்கிறபொழுது, இதைப்பற்றி அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். 'நீ யோக்கியதை இருப்பது மட்டும் போதாது' என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியென்றால் நமக்கு யோக்கியம் மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது பொருள். 'நீ யோக்கியதை இருப்பது மட்டும் போதாது; ஆனால், யோக்கியன் என்று பொதுமக்கள் நம்பும்படியாகவும் இருக்க வேண்டும்'. அதாவது, அவர் பகிரங்கம் (டிஸ்குளோஸ்) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். பகிரங்கம் என்பது வெளிப்படுத்துவது, அந்தரங்கம் என்பது உட்படுத்துவது. அவர் சொல்லுகிறபொழுது 'நீ பகிரங்கமாக வாழவேண்டுமென்று' அழுத்தமாகச் சொல்லுகின்றார். அந்த நெறியிலே நின்று பார்க்கின்றபொழுது, இந்த மசோதாவை யார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பது நெறியாகாது. அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்பதைத்தான் நோக்கவேண்டும்.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

என்று வள்ளுவர் கூறியதுபோல், பொருள் என்ன என்பதைத்தான் மனத்திலே கொள்ளவேண்டுமே தவிர, யார் கூறுகிறார் என்பதைக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் வள்ளுவர் அவ்வளவு அழுத்தமாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

அந்த நிலையிலே நிற்குகொண்டு பார்க்கிறபொழுது, இதிலே மாறுபாடோ அல்லது இது தேவையில்லை, இதில் நன்மையில்லை என்று சொல்வதோ நெறியாகாது முறையாகாது. அது நல்வாழ்வுக்கு வளம் தருவதாகாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறவர்கள்மீது ஒழுக்கம் வேண்டாம் என்று கூறுகிறார்கள் என்ற பழியை நான் சுமத்த வரவில்லை, சுமத்த மாட்டேன். கருத்து வேறுபாடு என்ற அளவிலே இதை நான் கொண்டு, அவர்களின் அத்தகைய எண்ணம் நன்மை யளிக்காதென்ற நிலையில் அதை நான் மறுக்க முன்வருகிறேன்.

29th July 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

இன்று சமுதாயத்தின் அடிப்படையையும், போக்கையும், மனப் பாவங்களையும் நாம் எல்லாம் அறிந்தவர்கள். “இது அறம்” என்று சொல்வதால் மட்டும் பயனில்லை. பயன் இல்லையென்றால், தேவையில்லை என்ற பொருளிலே நான் சொல்லவில்லை. அறத்தைப் பார்த்து, அதற்குள்ளே அடங்கிய மற்றொரு துறையாகிய நீதியையும் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, உலகத்திலே யாரும் அறத்திற்காகவோ அல்லது நீதிக்காகவோ மட்டும் அடங்கி நடப்பதில்லை. ஆகவேதான் சட்டம் என ஒன்றைச் சமைக்கிறோம். அறத்தையும், நீதியையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு அறிஞர்களும், பிரதிநிதிகளும் கூடி நிர்ணயிக்கிற அந்த சட்டத்திற்கு அஞ்சி நடப்பதாலே தான் பல்வேறு ஒழுக்கங்களும், சீலங்களும் காப்பாற்றப்படுகின்றன வென்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது.

எதையெடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஆலயப் பிரவேசத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூடச் சட்டத்தால்தான் நடைமுறையில் காரிய சாத்தியம் ஏற்பட்டது. ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்பதை உணர்ந்து இந்த தேசத்திலே அவர்களும் பிறந்திருக்கிறார்கள் என்ற உரிமையில் அவர்கள் ஆலயத்தினுள்ளே செல்ல முடிந்ததா? சட்டம் வந்ததால்தானே அது நிறைவேற்றப் பட முடிந்தது. ஆகவே, சட்டத்தால்தான் எதையும் எளிதாக நிறைவேற்றமுடியும் என்பதை முன்பும் உணர்ந்தோம். இப்பொழுதும் உணர்கிறோம். ஆகவே, இதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இன்று நேற்றல்ல, பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்துவந்த நெறிதான் இது. உத்திரமேரூர் சாலனம் என்ன கூறுகிறது. ‘டிஸ்குவாலிபிகேஷன்’ அதாவது தகுதியின் மையைப் பற்றி அழுத்தமாகக் கூறுகிறது அந்தச் சாசனம். அது முழுக்க முழுக்க அரசியல் பற்றியதாகும். பொன் வாரியம், தோட்ட வாரியம், நீர் வாரியம், ஊர் வாரியம் என்று பலவிதமான வாரியங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம், இப்பொழுது சட்டசபையில் உள்ள பல்வேறு குழுக்களைப்போன்ற உட்குழுக்கள் ஆகும். ஒரு சபைக்கு வரக்கூடியவர்கள் மட்டுமின்றி, அந்தந்த வாரியங்களுக்கு வரக்கூடியவர்களுக்கும் என்னென்ன தகுதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறது. அப்பொழுது ஒலையின்மூலம் வாக்களிப்பது, அதாவது குடவோலை முறை இருந்தது என்பதை வரலாற்றறிந்தவர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும். ஆகவே, அப்பொழுது இருந்த கட்டுப்பாடுகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, அவையெல்லாம் இப்பொழுது சாத்தியமா அல்லது இல்லையா என்பது வேறு விஷயம்—அப்பொழுது, ஒழுக்கப் பிடிப்பு, உறுதிப்பாடு, ஊற்றம் எவ்வளவு விழுமியதாக இருந்ததென்பதை அச்சாசனம் புலப்படுத்துகிறது. நான் தவறு செய்துவிட்டால் எனக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல. என் மகன் தவறு செய்து விட்டாலும் எனக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. என் மருமகன் தவறு செய்துவிட்டால் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. என் மருமகன் தவறு செய்துவிட்டால் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. என் மனைவியினுடைய தந்தை தவறு செய்துவிட்டால் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை.

[திரு. சா. கணேசன்]

[29th July 1965]

தலைமுறை—குடிவழி என்று சொல்கிறோமே அதைப்போல் அது டோகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது காந்தியடிகள் கூட இன்று ஒரு பிரதிநிதியாக வரமுடியாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட உறுதிகள், ஒழுக்கங்கள் வேண்டுமென்று, அன்றைய தமிழன் உணர்ந்திருந்தான். குமரகுருபர சுவாமிகள் கூறியவை முக்குற்றம் அல்ல; மூன்று குறைபாடுகள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். 'சந்தேகப்படுகிறேன்' என்று சொன்னால் தண்டனையில்லை. ஆனால் குற்றம் (க்ரம்) செய்துவிட்டால் தண்டனை உண்டு. குறை என்பது டெஃபிஷியன்ஸி, இது சந்தேகம், விபரீதம் என்றெல்லாம் சமஸ்கிருதத்தில் சொல்லப்படும். இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு சொல்லவேண்டுமானால், குமரகுருபர சுவாமியிலே சொல்லலாம், பாரதியிலே சொல்லலாம், வள்ளுவரிலே சொல்லலாம், கம்பனிலே சொல்லலாம், இப்படியாகச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் மசோதாவின் மீது நிற்கும் நெறியை விட்டு அப்பால் செல்ல நேரிடும் என்பதால் நான் அவற்றில் எல்லாம் புக விரும்பவில்லை. ஆகவே, இந்த மாதிரியான கட்டுப்பாட்டை நமக்கு நாம் விதித்துக்கொள்வதிலே நம்முடைய பரம்பரைப் பெருமை பாதிக்கப்படும் என்று சொல்வதிலிருந்து நான் வேறுபடுகிறேன்; மாறுபடுகிறேன். இந்தச் செயலினாலே நம்முடைய பரம்பரைப் பெருமை வளரும், தமிழனுடைய பெருமை, இந்த ராஜ்யத்தினுடைய பெருமை ஓங்கும். பேசிய அங்கத்தினர்களிலே—இரண்டு பேர்கள் என்று எனக்கு ஞாபகம். கனம் உறுப்பினர் செல்வராஜன், கனம் உறுப்பினர் பொன்னம்மாள் ஆகிய இருவரும் எங்கள் கட்சியிலே நாங்கள் செய்துவிட்டோம். நீங்களும் உங்கள் கட்சியிலே செய்துகொள்ளுங்கள் என்று தி.மு.க.வுக்கு அறிவுரை கூறுவதைப்போல் கூறினார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். அந்த அறிவுரையை எனக்கும் சொல்லட்டும், மற்றவர்களுக்கும் சொல்லட்டும், ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பட்ட அறிவுரைகளுக்கு நன்றியும் செலுத்துகிறேன். ஒருகால் நாங்களோ, தி.மு.க.வோ அல்லது வேறு எவரோ அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அட்சிபிதத்திலே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திப்பதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளே இந்த ஒரு கட்டுப்பாட்டை, நெறிமுறையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால்—'இழுக்கு' என்று சொன்னார்களே—அந்த இழுக்கு காங்கிரஸுக்கு இல்லையா? காங்கிரஸிலே அப்படிச் செய்து விட்டு, இப்போது இது இழுக்கானது, நியாயமானது அல்ல என்று பேசுவது வாதமாகுமா என்பதைச் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் மட்டுமின்றி எல்லோரும் கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று போட்டுவிட்டால் என்ன? காங்கிரஸ்காரர்கள் நன்மை என்று தெரிந்து இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் தீமை இல்லை, ஒழுக்கம் வளரும், நானாயம், கீர்த்தி வளரும் என்ற நம்பிக்கையில் அதை எல்லோரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதிலே என்ன தவறு அல்லது முறை கேடு இருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை. இப்போது டெமாக்ரடிக்

29th July 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

சோஷலிசம் என்று சொல்கிறார்கள். அது காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை. அது தேசத்தினுடைய கொள்கையாக ஆனும் கட்சியினரால் சொல்லப்படவில்லையா? நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். என் மீதும் அது தேசத்தின் கொள்கை என்று திணிக்கப்படவில்லையா? நன்மை என்று நீங்கள் நம்புவதை, நீங்கள் கடைப்பிடிப்பதை, நீங்கள் நெறிமுறையிலே வரம்பாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதைத் தேசத்தின் மீது திணிப்பதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? அப்படிச் செய்யாவிட்டால்தான் தவறு. “ நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் ” என்று தாயுமானவர் சொன்னார். எனக்குக் கிடைத்த இந்தப் பெரிய ஆனந்தம் இருக்கிறதே, இந்த ஆனந்தத்தை உலகம் எல்லாம் அனுபவிக்கட்டும் என்று சொன்னார். தனி மனிதன் தன் ஆத்மப் பிரயத்தனத்தினாலே பெற்ற தெய்விக இன்பம் இருக்கிறதே அதைக் கூட உலகம் எல்லாம் பெற வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே ஆட்சிபுரிகின்றவர்கள், தாங்கள் நெறி எனக் கொண்டு ஒன்றை மக்கள் எல்லோரும், குறிப்பாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது? தமிழ்ச் சொல்லிலே பார்த்தால் ‘பெருமக்கள்’ என்று நமக்குப் பெயர். சமஸ்கிருதத்திலே ‘பிரதிநிதி’, ஆங்கிலத்திலே ‘டெலிகேட்’ அல்லது ‘ரெப்ரசன்டேட்டிவ்’ என்று இருக்கிறது. நான் இங்கே நிற்கிறேன் என்றால், நான் ஒருவன் இங்கே நிற்கிறேன் என்று பொருள் அல்ல. லட்சம் பேர் பிரதிநிதியாக நிற்பதாலே ‘பெருமகள்’ ஆகிறேன். பெண்களாக இருப்பார்களானால் ‘பெருமகள்’ ஆவார்கள். இருவரும் உட்பட்ட நிலையை ‘பெருமக்கள்’ என்று குறிப்பிடும் மரபைக் காண்கிறோம். பெருமக்களாகிய நாம் இந்த மாதிரி நெறிமுறைக்குக் கட்டுப்பட்டு ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில், சிறிது கூடச் சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாத வகையில் நம்மைக் காட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் இந்த மசோதாவை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த நிலையிலே கனம் உறுப்பினர் மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை—யார் கொண்டு வந்தார்கள், எதனாலே, என்ன நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எனக்கு அது தெரியாது; அவருடைய உள்நோக்கத்தைப் பற்றியெல்லாம் அறிய நான் சர்வக்கியன் அல்லன். எழுத்திலே, அச்சிலே வார்த்தை தருகிற பொருளை நோக்க அது புனிதமானது, தேவையானது, நன்மையானது என்றுதான் என் மனச்சாட்சி கூறுகிறது. எனவே, எந்த விதமான விருப்பு வெறுப்பும் அற்ற முறையில் இதை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் முடிவு செய்வதுதான் நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் ‘அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் செம்மையாக, நெறியாக விஷயத்தை அணுகி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்று மகிழ்ச்சியுடன் திருப்தி பெறுவதோடு நம்மையும் பாராட்டக்கூடியதாக அமையும் என்றும் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு வேறு எந்த விதமான கட்சிக் கண்ணோட்டத்தையோ வேறெந்த கணக்கையோ, கஜக் கோலையோ கொண்டு

[திரு. சா. கணேசன்]

[29th July 1965]

கணிக்காமல் இதன் முக்கியத்துவத்தை, பயன் தரத்தக்க நிலையை உன்னி எல்லோரும் இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு, அன்போடு, பரிவோடு, (குறுக்கீடு: கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நம்பிக்கையோடு என்றும் சொல்லுங்கள்) முழு நம்பிக்கையோடு—நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நான் எழுவே மாட்டேன்—வேண்டி உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கக்கூடிய நோக்கத்தை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மசோதாவை மட்டும் ஆட்சேபிக்கின்றோம் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறினார்கள். இந்த மசோதாவை யார் கொண்டு வந்தார்கள், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் கொண்டு வந்தார் என்பது வேறு விஷயம். அவர்கள் அதன்படி நடப்பார்களா, நடக்கமாட்டார்களா என்பது வேறு விஷயம். அது அவர்கள் பதவியில் இருக்கும்போது, பதவியில் இருக்கிற இடத்தில் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். அது அரசியல் விஷயம். அரசியலைப் போட்டு நாம் இதிலே குழப்பக்கூடாது. பொதுவாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய வேலையைப் பற்றி, அவர்களுடைய கடமையைப் பற்றி, அவர்கள் பதவி காலத்தில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளக்கூடிய நெறியைப் பற்றி மக்கள் நல்ல மரியாதையான அபிப்பிராயம் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்த நோக்கத்திற்கு இந்த விவாதம் நிச்சயமாகப் பயன்படும். இந்த மசோதா இந்தச் சபையில் நிறைவேறுமா என்பது சந்தேகந்தான். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கையை நான் கொள்ள முடியாது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள், ஆகவே இதை நிறைவேற்ற முடியாது. நிறைவேறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற யோசனையை நான் கூறியிருப்பேன். என்னென்ன திருத்தங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். சட்டமாகக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லையென்பதால் அந்த யோசனைகளைக் கூறமுடியவில்லை. சபாநாயகரிடத்தில் இத்தகைய பொறுப்பைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். வேறு முறைகளைக் காணவேண்டும். ஆனால் நோக்கமே சரியல்ல என்று விவாதிப்பது நியாயமாக இருக்காது. சொத்து உடையவர்கள் சட்டசபைத் தேர்தலுக்கே நிற்கக் கூடாது என்று வைத்து விட்டால் பிரச்சனைக்கே இடம் இல்லை. சொத்து உடையவர்கள், வருமான வரி கட்டுகிறவர்கள், விற்பனை வரி கட்டுகிறவர்கள் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சொத்துள்ளவர்கள் நிற்கக் கூடாது என்று தடை விதிப்பதை விட சொத்து இல்லாதவர்களுக்குத் தடை விதிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். சொத்து இல்லாதவர்களுக்குச் சொத்து வந்தால் அதற்கு ஆட்சேபனை வருமல்லவா ?

29th July 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு நோக்கத்திற்காகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மசோதா தீவிரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக நான் சொல்லுகிறேன். பஸ் நடத்தக் கூடியவர்கள், மில் நடத்தக் கூடியவர்கள், இம்போர்ட், எக்ஸ்போர்ட் லைசென்ஸ் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள், இவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு நிற்கக் கூடாது என்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாவிட்டாலும் கட்சி ஒழுங்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படிக் கட்சி ஒழுங்காக ஏற்படுத்திக் கொண்டால் இந்தச் சிக்கல் ஏற்படாது. இதற்கு ஆளும் கட்சி உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். தேர்தலுக்கு அபேட்சகராக நிறுத்தும்போது எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யச் சக்தி இருக்கிறது என்று பார்த்துத்தானே நிறுத்துகிறார்கள். இந்த நிலையில் எப்படி இந்த ஒழுங்கு வா முடியும்? இந்த நிலையில் ஜனநாயகம் எப்படி உருப்படும்? தேர்தலுக்கு ஒவ்வொரு வரும் செலவு செய்ததைக் காட்டுகின்ற கணக்கு உண்மையான கணக்காக இருக்கிறதா? (குறுக்கிடு.) என்னைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய கணக்குகளை இந்தச் சபையிலே உள்ள பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த ஐந்து பேர்கள் சேர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றால் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்குச் சட்டமே வேண்டாம். இந்தச் சபையில் உள்ள ஐந்து பேர் சேர்ந்து பரிசீலித்து அதன் பலனாக எதற்கு வேண்டுமானாலும் உட்பட நான் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த ஊரில் ஒட்டுக்காக ஒரு ரூபாயாவது கொடுத்திருக்கிறேன் என்று நிரூபித்தால் ராஜினாமாச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். (திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிட்டுப் போகட்டுமே!) அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நீங்கள் இரண்டு பேரைப் பற்றிச் சொல்லலாம். அதை நிரூபிக்க வழி இல்லையா? ஆகையினால், அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களால், என் தொகுதியில் வந்து என்னைப் பொறுத்தமட்டில் சொல்வதற்கு யாருக்கும் தைரியம் வராது. இம்மாதிரிப்பட்ட செயல்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் தூண்டுகோலாக இருந்தார்கள். அந்த விஷயத்தை எல்லாம் மறந்துவிடுவோம். இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை என்னவென்றால், சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடத்திலும், அமைச்சர்களிடத்திலும் ஒழுக்கம் இருக்கவேண்டும், பண்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை நிலைநிறுத்துவதற்கும் அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கும் இது ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்திருக்கிறது என்ற வகையில் நான் இதை வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதிலிருந்தே, இப்போது இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் இம்மாதிரியான சூற்றத்தை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைப்பது போல் இருக்கிறது என்று கனம் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இப்போது 'கோப் ஆஃப் கான்டக்ட்' கொண்டு வந்திருப்பதால் மந்திரிகள் எல்லாம் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சூற்றங்களை எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று அர்த்தமா என்ன?

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [29th July 1965]

முதலமைச்சர் மீது பிரதம அமைச்சர் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று அர்த்தமா? மற்ற அமைச்சர்கள் மீதெல்லாம் முதலமைச்சர் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று அர்த்தமா? அமைச்சர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கணக்கு கொடுக்கவேண்டும், முதலமைச்சர்கள் பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கணக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கோட் ஆஃப் கான்டக்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இவர்களெல்லாம் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று அர்த்தம் இல்லை. மதுவிலக்கு சட்டம் வந்தது, சட்டம் வந்ததால், எல்லோமே வெற்றி அடைந்துவிட்டது என்று அர்த்தமா? சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், இந்தச் சட்டத்தை மீறுகிற குற்றங்கள் நடைபெறவில்லையா? சட்டம் இல்லாமல் இருந்தபோது நடைபெற்ற குற்றங்களைவிட அதிகமாக இப்போது குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. குடிக்கின்றவர்கள் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் காரர்கள் எல்லா குற்றங்களையுமா கண்டு பிடிக்கிறார்கள்? இதற்காக மதுவிலக்கு சட்டத்தை அடியோடு எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்வதற்கு இந்த நாட்டில் யாரும் துணியவில்லை. எப்படி இந்த முறையை தளர்த்தலாம், இப்படி தளர்த்தலாமா, அப்படி தளர்த்தலாமா என்பதைப்பற்றி தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நல்ல கொள்கையை யார் சொன்னாலும், யார் சொல்கிறார்கள், எந்த நோக்கத்தில் சொல்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பார்க்காமல், நல்ல கொள்கையாக இருந்தால் அதை அமல் நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும், நல்ல கொள்கையை யார் கொண்டு வந்தாலும் அதை ஆதரிக்கவேண்டியது தான் முறை. பொதுவாக, மனிதர்கள் என்றால் அவர்களிடத்தில் எத்தனையோ குறைகள் இருக்கலாம். ஆனால் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்ற நிலையில் இருக்கும்போது, சில கொள்கைகளை வைத்துக் கொண்டு இருந்தால், ஜனநாயகத்தில் இந்த சபைக்கு மதிப்பு இருக்கும், ஜனநாயகத்தில் சபையினுடைய அங்கத்தினர்களுக்கும் மக்கள் மத்தியில் மதிப்பு இருக்கும், நம்பிக்கையும் இருக்கும். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன? அரசியல் கட்சிகளிடம் மக்களுக்கு இருக்கின்ற நம்பிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, மக்களிடத்தில் அந்த நம்பிக்கை எல்லாம் போகின்ற நிலை, அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடத்தில் அங்கத்தினர்களுக்கும், இந்த சபைக்கும் நல்ல மதிப்பையும் நம்பிக்கையையும் வளர்த்தால் தான் நாம் போடுகின்ற திட்டங்களை எல்லாம், மூன்றாவது திட்டமாயிருந்தாலும் சரி, நான்காவது திட்டமாயிருந்தாலும்—அதை 765 கோடியாக போட்டாலும் சரி, அதற்கு மேலாகப்போட்டாலும் சரி அந்த நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொண்டால் தான் நாம் கோருகிற பலன் ஏற்பட முடியும். சட்டசபை உறுப்பினர்களைப்பற்றியும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றியும் ஒழுக்கம் இன்னின்ன வகையில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். மனிதர்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளும்போது பல பலஹினங்கள் இருக்கலாம், அவைகளை நான் குறிப்பிடவில்லை. அது அவர்களுடைய சொந்த விஷயம். ஆனால் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் அங்கத்தினர் பதவியை பயன்படுத்தி சொத்துக்களை சேர்த்துக்கொள்வது

29th July 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அல்லது லஞ்சம் வாங்குவது என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும், அங்கத்தினர் பதவியின் காரணமாக அதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்து விட முடியும் என்பது எனக்கு தெரியவில்லை, எப்படி லஞ்சம் வாங்க முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை, எனக்கு இல்லாத அனுபவமோ என்னமோ தெரியவில்லை, அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நாம் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, உத்தரவுகளை போடவேண்டியவர்கள் அதிகாரிகள், அதற்குமேல் அமைச்சர்கள். வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளோடு சில காரியங்களில் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துழைக்கலாம். எப்படியும் அங்கத்தினர் பதவியின் மூலமாக சொத்து சம்பாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். வக்கீல் தொழில் பார்ப்பவர்களை எடுத்துக்கொள்வோம், நான் இதைச் சொல்வதற்காக வக்கீல் அங்கத்தினர்கள் தயவு செய்து கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. இருபத்தைந்து ரூபாய் கூட கிடைக்காத வக்கீல்கள் கூட எம்.எல்.ஏ.க்களாக வந்ததின் பின்னால் தொகுதியில் மதிப்பு ஏற்பட்டு, இவர் போனால் தான் சீக்கிரமாக 'பெயில்' கிடைக்கும் என்று எண்ணி ரூ. 100 அல்லது 500-ம் கொடுக்கலாம். இந்த வக்கீல் நினைத்தால் தான் ஆர்.டி.ஏ. ஆபீசில் சீக்கிரத்தில் உத்தரவை வாங்கி வர முடியும் என்று நினைக்கலாம் . . .

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Speaker, Sir, on a point of order. It is really an aspersion cast on the class of lawyers. I think, even the hon. Member who has brought forward this Bill must take it up because it really affects almost all the lawyer members. Unless lawyers are able to deliver the goods, no client will be willing to come and hand over the brief to them just because they are M.L.As.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், நான் யாரையும் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை, நான் சொல்வது போல வாய்ப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா? நான் பொதுவாக அங்கத்தினர்களிடையே இருக்கின்ற வாய்ப்புகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஏன் இந்த அங்கத்தினருக்கு மட்டும் கோபம் வரவேண்டும்? . . .

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் என்று சொல்லி 'இந்த அங்கத்தினர்' என்று என்னைக் குறிப்பிட்டு சுட்டிக்காட்ட வேண்டாம். அந்த குல்லாய் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பொருந்தாதது அல்ல.

MR. SPEAKER: Let the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram proceed with his speech.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: இப்படிப் பேசுவது 'குட் டேஸ்ட்' அல்ல . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: யார் டேஸ்டாக பேசுகிறார்கள், எப்படி டேஸ்ட் இருக்கிறது என்பதெல்லாம் இந்த சபைக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏதாவது எதிர்ப்பு சொல்வதாக இருந்தால், ஏதாவது ஓரிஜனலாக சொல்லவேண்டும். பொதுவாக தொழில்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[29th July 1965]

செய்யக்கூடியவர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு பஸ் ஆபரேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஓவர் லோட் அதிகமாக இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திடத்தில் சொல்லியிருந்தேன். நான் சொல்லியிருந்த இடத்தில் ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினருடைய மொனூப்லி பஸ் ரூட் ஆக இருந்தது. அதைப்பற்றி மூன்று வருடம் களுக்குப் பின்னால், அரசாங்கத்திலிருந்து, இப்போது வேறு பஸ் ரூட் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பதில் வந்தது. காரணம் அந்த ரூட்டில் அதுவரை ஒரே பஸ் ரூட் தான் மொனூபலியாக இருந்தது. இந்த பஸ் ரூட் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் ஒரு எம்.எல்.ஏ. வாக இருந்ததினால் தான் அதிகாரிகளால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எம்.எல்.ஏ.-வாக இல்லாமல் இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக அதிகாரிகளால் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியும். இதில் எந்த கட்சி என்பது முக்கியமல்ல. எந்த வர்க்கம் என்பது தான் முக்கியம். காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, பஸ் முதலாளிகள் போன்றவர்கள் தங்கள் வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்வதற்காக தங்களுடைய பதவியை உபயோகித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது உண்மை. என்னைத்திட்டி பேசிவிடுவதினால் மட்டும் இந்த உண்மையை மறைத்துவிட முடியாது. இருக்கின்ற உண்மையை நான் சொல்லுகிறேன். அந்த முறையில் தான் வக்கீல் தொழிலை நான் சூறிப்பிட்டேன். இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் வக்கீலாக இருந்தும் இதை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆகவே, இந்த தீர்மானத்தை யார் கொண்டு வந்தார்கள் என்று பார்ப்பதைவிட நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். வக்கீல் என்று சொல்லி விட்டால், உடனே வக்கீல் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் எல்லாம் இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பாரதியார் அந்த காலத்திலே சொல்லியிருக்கிறார் விபூதி, சந்தனம், இவைகளை எல்லாம் போடுகிறவர்கள் எல்லோரும் சிவ பக்தர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. . . . (திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் எழுந்தார்). நான் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்களைப்பற்றி சொல்லவில்லை. பாரதியார் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்களை பார்த்து விட்டா இப்படி சொன்னார்? பொதுவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள், இப்படியெல்லாம் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. சிவ, சிவ என்று சொல்பவர்கள் எல்லாம் சிவ பக்தர்கள் ஆகிவிட மாட்டார்கள், அதே போன்று வெளியில் இப்படி காட்டிக்கொள்ளாதவர்கள் எல்லாம் சிவ பக்தர்கள் இல்லை என்று அர்த்தமில்லை. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நெற்றியில் திருநீறு இட்டிருப்பதை நான் பாத்ததில்லை. அதற்காக அவர் சிவ பக்தர் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் அகலமாக போட்டு வைத்து விடுவதினால் மட்டும் பெரிய சிவ பக்தர் என்று சொல்லிவிட முடியாது. யார் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்ப்பதை விட தீர்மானத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதைத்தான் முக்கியமாக பார்க்கவேண்டும். (திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் எழுந்தார்.)

29th July 1965]

கனம் சபாநாயகர் : It is most impersonal.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நான் யாரையும் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரி தொழில் செய்யக்கூடியவர்கள்— அதாவது பஸ் ஆப்ட்ரேட்டர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள், எக்ஸ் போர்ட், இம்போர்ட் லைசென்ஸ் வைத்திருக்கின்றவர்கள் இத்தகையவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகவோ அல்லது பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களாகவோ இருப்பதால் அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. என்னுடைய ஞாபகம், மத்திய அமைச்சர் திரு. சஞ்சீவய்யா அவர்கள் ஓரிடத்தில் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் பலர் முன்னால் என்ன வசதியில் இருந்தார்கள், அங்கத்தினர்களாக வந்ததின் பின்னால் எவ்வளவு பேர்கள், எத்தனை எத்தனை பெட்ரோல் பங்க்கள் போன்றவைகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தனக்குத் தெரியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாரைக் குறிப்பிட்டு அவ்விதம் சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. பொதுவாக இந்தமாதிரி தொழில் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு இந்த பதவியை உபயோகித்து வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ள முடிகிறது என்பது உண்மை. நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். நிலம் ஒன்று தான் மிகவும் ரிஸ்கியாக இருக்கிறது. போட்ட முதல் திரும்பி வருமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் புதிதாக வருமானம் வருவதற்கு வழியில்லை. விடு இருந்தால், ஆராய்ச்சி பண்ண வேண்டிய விஷயம். எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது என்பதை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்தாமல் இருந்தால், எப்படி இந்த நாட்டில் ஜனநாயக சோஷலிசத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வரமுடியும்? அதில்லாமல் ஜனநாயக சோஷலிசத்தை கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சொத்து உள்ளவர்களை எல்லாம் பிடித்து ஜெயிலில் போடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. உடனடியாக அதை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அரசியலை உபயோகித்து, அரசியல் கட்சியை உபயோகித்து வருமானத்தை பெருக்கிக்கொள்ளக்கூடாது. அது ஆளும் கட்சிக்கு மட்டுமல்ல, எதிர்கட்சிக்கும் சேர்த்துத்தான். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்று மட்டுமில்லை, எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களிலும் சிலரைக் கண்டு அதிகாரிகளும் பயப்படுகிறார்கள். எங்காவது சட்ட சபையில் கண்டபடிப் பேசி விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயப்படுகிறார்கள். ஆனால், சில ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் போனால் அதிகாரிகள் மதிக்கவில்லை என்று கோப்படுகிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது? அது அவர்கள் என்ன காரியத்திற்காகப் போகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. சில அதிகாரிகள் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கண்டு பயப்படலாம். அது அவரவர் நடத்தையைப் பொறுத்தது. ஆகவே, இதை கட்சிப் பிரச்சனையாக, அரசியல் பிரச்சனையாகப் பார்க்கக் கூடாது. ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று சொல்லுகிறோம். ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று ஆளும் கட்சி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [29th July 1965]

தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. பார்லிமெண்டு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்தைப் பற்றிய அறிக்கையில் பார்க்கும்போது அதைக் காணவில்லை, அதை வேண்டுமென்றே விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் மூன்று இடங்களில் சொல்லியிருந்தார்கள். ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் தீவிர நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அக்கிராசனர் ஒரு படி மேலே போயியிருக்கிறார். புதிதாக, தீவிர சோஷலிசம் என்ற வார்த்தையைப் புகுத்தியிருக்கிறார், தீவிரம் வேண்டியதில்லை, கொஞ்சம் நிதானமாகவே போகலாம். குறைந்த பட்சக் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு நிதானமாகவே போகலாம். இதிலே என்ன சொல்லப் படுகிறது? சொத்து வைத்திருக்கிறவர்களிடமிருந்து சொத்தை அபகரியுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. இதிலே சொத்தைப் பற்றிய கணக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது, அவ்வளவு தான். அப்படிச் சணக்கு கொடுக்கவில்லையென்றால் இரண்டு வருஷம் தண்டனை என்று இருக்கிறது, அதை வேண்டுமானாலும் விட்டு விடலாம். அதற்கு பதிலாக டிஸ்கவாலிபிகேஷன் என்று வேண்டுமானால் வைக்கலாம். மெம்பர்ஷிப் போகும் என்று வைக்கலாம். ஆனால் பொது வாழ்வில் இப்பேர்ப்பட்ட நெறி ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் தேர்தலுக்கு ஒருவர் 80,000 ரூபாய் அல்லது 1,00,000 ரூபாய் செலவு செய்தார் என்று சொன்னால் என்ன செய்து? திருநெல்வேலியில் பஞ்சாயத்து பிரசிடென்ட் ஆவதற்கு 40,000 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார் ஒருவர். ஆயிரக் கணக்கில், லட்சக் கணக்கில் செலவு செய்து பஞ்சாயத்திலிருந்து சட்ட சபை வரையில் மெம்பர்களாக வருவது என்றால் அவர்களின் மீது மக்களுக்கும் நம்பிக்கை போய்விடும். செலவு செய்து பஞ்சாயத்து சேர்மனாக ஆகிறார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக ஆகிவிடுகிறார்கள். சட்ட சபைக்குப் போகிறார்கள், இவர்களால் என்ன முடியும் என்ற அவக்கேடு ஏற்பட்டு சபை மீது மக்களுக்கு உள்ள கெளரவம் குறையும். ஆகையால் தான் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். மற்ற விஷயங்களில் அவர்களுடைய சருத்துக் களை ஆதரிக்காவிட்டாலும் இதை நான் ஆதரிக்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்கும் சர்க்கார் கட்சிக்கும் இடையே வேண்டுமானால் இடம் குறைவாக இருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கும் சரி, சர்க்கார் கட்சிக்கும் சரி ஈக்வி-டிஸ்ட்டண்ட், சபையில் உட்கார்ந்திருப்பது கூட ஈக்வி-டிஸ்ட்டண்ட். கொள்கையில் கூட ஈக்வி-டிஸ்ட்டண்ட். இந்த மாதிரியான யோசனையை ஆளும் கட்சி கொண்டு வந்திருந்தால் கூட அதை நான் ஆதரித்திருப்பேன். இன்னும் பலமாகக் கூட ஆதரித்திருப்பேன். இதை யார் கொண்டு வந்தார்கள் என்பது அல்ல முக்கியம். நாட்டில் நல்ல பண்புகள் வளரவேண்டும். கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலமாக அபிவிருத்திகளை யார் யார் எப்படிப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், லஞ்சம் எப்படிப் பெருகி இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். வரும் காலத்தில் சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்குக் கூட ஆள் வர மாட்டார்கள். ஆள் வருவது கஷ்டம். பி.ஈ. பாஸ் செய்து விட்டு, 5-6 வருஷம் கடஷ்ப்பட்டு

29th July 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

படித்துப் பாஸ் செய்து விட்டு சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு வந்து கஷ்டப்படுபவரை விட, ஒன்றிரண்டு காண்ட்ராக்ட் எடுத்து ஐந்து லட்சம் சம்பாதித்து சொகுசாக இருக்கலாம், கார் வாங்கலாம் என்று தான் நினைப்பார்கள். எப்படி அதிகாரிகளிடத்தில் ஒழுங்கை ஏற்படுத்த முடியும்? உத்தியோகப் பற்றற்ற வர்கள், அரசியல் வாதிகள், நாம் தூய்மையாக இருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் காட்டவேண்டும். காந்திஜி சொன்ன அளவுக்குப் போக வேண்டாம். அது அவரால் தான் செய்து காட்ட முடியும். அது எல்லோராலும் முடியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த மாதிரி செய்து காட்ட முயற்சியாவது செய்ய வேண்டாமா? எதற்காக பப்ளிக்காக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்? எதற்காக பகிரங்கமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்? சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களுக்கு, கட்சித் தலைவர்களுக்கு, சொந்த வாழ்க்கை வேறு பொது வாழ்க்கை வேறு என்று இருக்க முடியாது. இரண்டிலும் ஒரே நிலை இருக்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை பின்பற்றி அதற்காகப் பாடுபடுவோமானால் ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றால் ஜனநாயகம் பேசுவதும், சட்ட சபை பற்றிப் பேசுவதும் அவர்களுக்காக அல்ல, மற்றவர்களுக்காகத் தான் என்று. காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் என்று சொல்லப்படுவது மாதிரி என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருந்தால் அது எந்தக் கட்சிக்கும் நல்லதல்ல, நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்ற காரணத்தினால், ஆரம்பம் இதிலிருந்து இருக்கவேண்டும். இதனால் சபை அங்கத்தினர்கள் குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள் என்ற இன்சினுவேஷன் கிடையாது. இதற்கு அர்த்தம் என்ன என்றால் இந்த முயற்சியையாவது எடுக்கிறார்கள் என்பது தான். ஒரு சமயம் மத்திய சர்க்கார் உள் துறை அமைச்சர் திரு. நந்தா அவர்கள் கூறினார்கள் “we must create the atmosphere” என்று. அதாவது நாம் சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று. லஞ்சத் திற்கு எதிராக, லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்றால், இந்தச் சபையில் இருக்கிறவர்கள் முன்னோடியாக இருந்தால் தானே அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்த முடியும். சட்டம் இருந்தால் நல்லதா, சட்டம் கொண்டு வரலாமா அல்லது தீர்மானத்தின் மூலம் ஒரு கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் உருவாக்கி அதை வைத்து யார் யாரிடத்தில் பொறுப்பைக் கொடுக்கலாம் என்று கூட நாம் ஆலோசிக்கலாம். அப்படி நமது கனம் முதல் அமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்ததால், ஆளும் கட்சி ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்களை நான் கூடக் கேட்டுக்கொள்வேன் இந்த மசோதாவை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று. அந்த முறையில் கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் ஏற்படுத்த முயற்சிக்கலாம். இந்த மசோதாவைத் தான் எடுத்துக்கொள்வோமே? அப்படி அபாயகரமான ஷரத்து இதில் என்ன இருக்கிறது? சொத்து எவ்வளவு இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும் என்று தானே இருக்கிறது? எப்படி சொத்து வந்தது என்று சொல்லவேண்டும் என்று கூட இல்லையே? ஆனால் இதிலிருந்து ஒரு இன்ஃப்ரான்ஸ் கிடைக்கும். எம்.எல்.ஏ. ஆன

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [29th July 1965]

முதல் வருஷத்தில் இவ்வளவு சொத்து இருந்தது என்றால், மூன்றாவது வருஷத்தில் இவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது என்றால், அதற்கான சமாதானம் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு அங்கத்தினர்களுக்கே ஏற்படும். அப்படிச் சொல்லத் தவறினால் அவரவர்கள் தகுந்த முடிவுக்கு வந்து விடுவார்கள். அந்த முறையில் ஒரு செக்காக, பாதுகாப்பாக இது இருக்கும். நமக்குப் பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இந்த மாதிரி இருக்கிறார்கள் என்றால் மற்றவர்களுக்கும் ஒழுங்காக இருக்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி ஏற்படும். அதிகாரிகள் என்ன கேட்கிறார்கள்? நான் சமீபத்திலே ஒரு விஜிலன்ஸ் அதிகாரியிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். ஒரு இடத்தில் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், அவர்களைப் போய்ப் பிடிக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். என்னிடம் இருந்த ரெக்கார்டுகளையெல்லாம் கொடுத்தேன். அப்போது என்ன சொன்னார் என்றால், இதைக் கொடுக்கிறீர்களே, இதற்கு இரண்டு வருஷங்கள் ஆகுமே. என்ன பிரயோஜனம், எங்களுக்கு க்விட் ரிசல்ட் வேண்டும், இப்போது ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள், உடனே போய்ப் பிடிக்கிறோம் என்று செய்த குற்றங்களுக்கு தஸ்தாவேஜுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டியது க்விட் ரிசல்ட்ஸ். பதவி உயர்வுக்கு, இன்ஸ்பெக்டரிலிருந்து சூப்பிரின்டென்டென்ட் ஆக, சூப்பிரின்டென்ட்டிலிருந்து மேலே போக அவர்களுக்கு ரெக்கார்டு வேண்டும். பயங்கர ஆர்கனைசேஷனாக இருக்கிறது. அதிகாரிகளிடத்தில் நல்ல பண்பு வளரவேண்டும் என்பதுதானே விஜிலன்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அதிகாரிகளை மட்டும் விரட்டலாம் என்று இருக்கக் கூடாது. ஒரு இடத்தில் நான்கு பேர்களைப் பிடித்தாலாவது 40 பேர்களுக்குப் பாடமாக இருக்கும். அது வேறு விஷயம். ஐந்து ரூபாய் 10 ரூபாய் வாங்கும் அதிகாரிகளுக்கே இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கும் போது அதிகாரிகள் அல்லாதவர்களும் பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்வதும் ஒரு வகை லஞ்சம் தான் என்ற முறையில் அதை எப்படித் தடுப்பது என்ற முறையில் அதற்கான ஒரு சூழ்நிலை, சுற்றச்சார்பு இருக்கவேண்டும் என்பது விருப்பு வெறுப்பு அற்ற நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவில் இருக்கிற கோட்பாடுகளை ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் கருத்துக்களிலே யாருக்கும் வேறுபாடே கிடையாது. நல்ல கருத்துக்கள். அந்தக் கருத்துக்களை நாம் கடைபிடிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறவர்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எவ்வளவு வேகமாகப் பேசுகிறார்களோ அதை விட வேகமாக நடைமுறையில் நடத்திக் காட்டவேண்டுமென்ற ஆசை எங்கள் கட்சிக்கும் என்றும் உண்டு. கருத்தை எதிர்க்கிறோம் என்பது அல்ல என்று சொல்லி விட்டு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் தான் இந்தப் பரிகாரத்தைத் தேட முடியுமா என்பதை சபை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக்

29th July 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கொண்டு வந்திருப்பதில் ஆச்சரியம் ஏதும் கிடையாது. ஒரு சில ஆண்டுகள் அனுபவத்திற்குப் பிறகு தங்கள் கட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக இதைக் கொண்டு வந்தார்களோ என்னவோ தெரியாது. இருந்தாலும் இந்தக் கருத்துக்கு யாரும் முரண்பட்டவர்களல்ல. அதே சமயத்தில், மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்றவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறவர்கள் சட்டத்திற்கு பயந்து சொத்து சேமிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்ற அந்த மாறுதல் நீண்ட கால ஏற்பாடாக இருக்க முடியாது. குறுகிய கால ஏற்பாடாகத் தான் இருக்க முடியும். மனப் போக்குத் தான் மாறவேண்டும். லஞ்சம் வாங்கக் கூடாது, தவறு செய்யக் கூடாது, அதைச் செய்யக் கூடாது, இதைச் செய்யக் கூடாது என்று மேடையிலிருந்து உபதேசிப்பது சலபம். யார் வேண்டுமானாலும் உபதேசம் செய்யலாம். உபதேசம் யாருக்குத் தான் தெரியாது? உபதேசம் செய்ய எல்லோருக்கும் தெரியும். இது ஒரு உபதேச மசோதாவாகத்தான் இருக்கிறது. உபதேசத்தை எந்த முறையில் அமுல் நடத்துகிறோம், எந்த அளவுக்கு கடைப்பிடிக்கிறோம் என்பது தான் மிகவும் முக்கியம். நல்ல வழிமுறைகளை கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் சட்டத்தினால் மட்டும் வந்துவிடும் என்று கருதுவது மாபெரும் தவறு. அதுவும் அரசியல் வாதியாக இருப்பவர்கள் சட்டத்திற்கு பயந்தோ, அல்லது தவறு செய்தால் இரண்டு ஆண்டு சிறை தண்டனை கிடைக்கும் என்று பயந்தோ ஒழுங்காகவும், நேர்மையாகவும் நடந்துகொள்வார்கள் என்றால் அவர்கள் உண்மையான அரசியல்வாதிகளே அல்ல. நமக்கு எஜமானர்கள் பொது மக்கள், பொது மக்கள் அன்றாடம் நம்முடைய நடவடிக்கைகளை கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எடை போட்டு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாம் எதைச் செய்கிறோம், நாம் எதைச் செய்யவில்லை என்றெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து நேர்மையாக நடந்து கொள்பவர்கள் தான் உண்மையான அரசியல்வாதிகள். மக்களின் தீர்ப்பு மகேசுவரரின் தீர்ப்பு என்று ஒரு அறிஞர் சொல்லியது போல, நம்முடைய அன்றாட நடவடிக்கைகளை எடை போட்டு தீர்ப்பு கூறுவதற்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களின் தீர்ப்புக்கு பயந்து நம்மை நாமே சேம்மைபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நேர்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு 'கோட் ஆஃப் கான்டக்ட்' அல்லது 'பீஸ் ஆஃப் லெஜிஸ்லேஷன்' மூலம் இந்த நேர்மையான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட முடியும், அது தான் தங்களுக்கு பாதுகாப்பு என்று யாராவது சொன்னால், அவரைக் கண்டு நாம் உண்மையிலேயே வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தக் கட்டுப்பாடு இன்றல்ல, என்றைக்கோ தொடங்கிவிட்டது. வருஷா வருஷம் சொத்து விவரம், சொத்து எப்படி சம்பாதிக்கப்பட்டது என்ற விவரங்களை ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் எங்கள் கட்சித் தலைவரிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தி கொண்டிருக்கிறோம். அந்த விவரங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்கப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில் ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினராக

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [29th July 1965]

இருந்தால், அல்லது பாராளுமன்ற அங்கத்தினராக இருந்தால், வேறு எந்த கண்யமான தொழிலும் அவர் செய்யக்கூடாது, அரசியல் வாதியாகவே இருக்க வேண்டும், அதிகலேயே அவர் பிழைக்க வேண்டும் என்று நினைப்பார்களேயானால், அது அரசியல் அல்ல, அரசியலை ஒரு பிழைப்பாக மாற்றுவதற்காகத்தான் இருக்கும். அரசியல் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வக்கீலாக இருக்கக்கூடாது, பஸ் ஆபரேட்டராக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்பொழுது அரசியல்வாதி தொழிற்சங்க வாதியாகவும் இருக்கக்கூடாது. அதுவும் ஒரு தொழில் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வக்கீல் எம்.எல்.ஏ. பதவியை பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தொழிற் சங்க பிரதிநிதியும் எம்.எல்.ஏ. பதவியை பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது. ஆயிரம் தொழிலாளர்களிடம் ரூ. 5 சந்தா என்று சொல்லி வாங்குவதும் தவறு. நான் பொதுவாகத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அரசியல்வாதி என்று சொன்னால், அரசியல் வாதி எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்று நினைப்பது தவறு. அரசியல் வாதி என்றால், அவர் குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் ஈரத் துணியை வயிற்றில் கட்டிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும், அவர் எந்த கண்யமான தொழிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்று சொல்லுவது மாபெரும் தவறு, அரசியல் வாதி என்றால் திரை போட்டு மூடிவிடவேண்டும், வேறு எந்தவிதமான தொழிலையும் செய்வது கண்யமாக வாழ்க்கை நடத்தக்கூடாது என்று நினைப்பது சரியல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்றால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்றால் அவர் செல்வாக்கு மூலம் எல்லா காரியங்களும் நடந்துவிடும் என்று எண்ணக்கூடாது. மக்கள் அவ்வளவு பேதை மக்கள் அல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்று சொன்ன உடனேயே அதிகாரிகளோ, மந்திரிகளோ, உடனே கையெழுத்து போட்டு விடுகிறார்கள் என்று எண்ணுவது தவறு. நீதி மன்றத்திலோ, அல்லது உயர்நீதி மன்றத்திலோ, சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் வக்கீல், அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் வக்கீல் வந்து வாதாடுகிறார் என்றால், நீதிபதிகள் உடனே எழுந்து நின்று நீதியை மறந்து, நீதியை கொலை செய்து, எம்.எல்.ஏ. வக்கீலுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு எழுதிவிடுவார் என்று நினைப்பது மாபெரும் தவறு. Whoever makes politics a profession is not a politician. 'அது நல்ல செயல் அல்ல. நல்ல கண்யமான முறையில் நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்வதற்கு பாடுபடவேண்டும். தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அதற்காக சட்டம் தேவையில்லை. சட்ட அதிகாரிகள் கண்காணிக்க தேவையில்லை. பொது மக்கள் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று இல்லாவிட்டால் நாளை அவர்களுக்குத் தெரிந்துவிடும். யார் உபதேசம் செய்பவர்கள், யார் எந்த அளவுக்கு உபதேசத்தை கடைப்பிடிப்பவர்கள், யார் நேர்மையானவர்கள், யார் செல்வாக்கை தவறுதலாக பயன்படுத்திக்கொண்டவர்கள், யார் உபதேசத்தை கடைப்பிடிக்க சக்தி உள்ளவர்கள் என்று பொது மக்கள் எடைபோட்டு விடுவார்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. 'நான் சப்மிஷன் ஆப் ரிடர்ன்ஸ்' அல்லது 'ஃபால்ஸ் ரிடர்ன்ஸ்' இதற்கு இரண்டு வருஷம் தண்டனை என்று

29th July 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சட்டம் இயற்றினால்தான், ஒரு எம்.எல்.ஏ. நேர்மையாக நடந்து கொள்வார் என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நம்மை நாமே தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. மக்கள் மத்தியிலே இது ஒரு தவறுதலான எண்ணத்தை உண்டு பண்ணுமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. “நமக்கு பொது சேவை செய்வதற்கு அரசியல் வாதிகளை எதிர்பார்க்கிறோம், அப்படி எதிர்பார்ப்பதுகூட தவறு” என்ற எண்ணம் கூட மக்களிடையே ஏற்பட்டுவிடலாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். அரசியல் வாதிகள் என்றால் அவர்களே ஒரு நானயத்தை, நேர்மையை தனக்குத் தானே அமைத்துக்கொள்வதுதான் தலை சிறந்த அரசியல்வாதிகளாவார்கள். எந்த அளவுக்கு நேர்மையை கடைப்பிடிக்க வேண்டும், எந்த அளவுக்கு நானயத்தை கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று நாமே வகுத்துக்கொண்டு நம்மை நாமே செம்மைப்படுத்திக்கொண்டு, உயர்த்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்பொழுது தான் அரசியல் வாழ்வில் உயர்வு பெற முடியும். அப்படியில்லாமல் ஒரு சட்டத்தைப்போட்டு, அதன் மூலம் மக்கள் மத்தியிலே நம்பிக்கை பெறவேண்டும் என்று எண்ணுவது பெரிய குற்றம் என்று எண்ணுகிறேன். மக்கள் வெளித்தோற்றத்தைக் கண்டு ஏமாறக்கூடியவர்கள் அல்ல. வீழ்ந்த பட்டை போட்டுக்கொண்டுவிட்டால் மாத்திரம், ஏதோ பெரிய சிவனடியார் என்று நினைத்து, திருக்கூட்டம் பின்தொடரும் என்று கருதுவது தவறு. எந்த அளவுக்கு சிவனடியார் சிவனிடம் பக்தி கொண்டவர், எந்த அளவுக்கு அந்த நெறியை கடைப்பிடிக்கிறவர் என்றெல்லாம் மக்கள் இப்போது எடைபோட்டுத்தான் பார்ப்பார்கள். மக்கள் ஏமாறிகள் அல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதா தேவையில்லாத மசோதா. இதற்கு அவசியமே இல்லை.

வக்கீல் என்றால், பி.ஏ.பி.எல். படித்து டிகிரி வாங்கிவிட்டு, சன்னத் வாங்கி அதற்குப் பிறகு கோர்ட்டுக்கு வருகிறோம். எம்.எல்.ஏ. வக்கீலாக இருந்தால், அந்த செல்வாக்கில் ஒன்றும் நடந்து விடாது. வக்கீல் இல்லாத போனுவும், வக்கீல் தொழிலை நடத்தக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்களும் இருக்கிறார்கள். வக்கீல் என்றால் ரிகார்டுகளைப் படித்து, டிராப்டு போட்டு, பாயிண்ட்களை எழுதிக் கொண்டு, அந்தத் தலைவலியை ஏற்றுக்கொண்டு, பெடிஷன் எழுதி தாக்கல் செய்த பிறகு தான் எல்லாம் நடக்க ஆரம்பிக்கிறது.

*

*

*

அப்படியும் இருக்கலாம், இப்படியும் இருக்கலாம். இதெல்லாம் மனப்போக்கைப் பொறுத்தது. நாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நம்மை நாமே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நம்மை நாமே செம்மைப்படுத்திக்கொண்டு மக்களிடம் நம்பிக்கை பெற வேண்டும். இப்படி இருக்குமா, அப்படி இருக்குமா, இதனால் செல்வாக்கு வருமா, அதனால் செல்வாக்கு வருமா என்றெல்லாம் நினைப்பது தவறு. ஒரு தொழில் சங்கத்தில் 1,000 தொழிலாளர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை தேவை என்றால், 1,000 பேர்களுிடமும் ரூ. 5 வீதம் வாங்கி,

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [29th July 1965]

ரூ. 5,000 சேர்த்து, வழிச் செலவுக்கு வைத்துக்கொண்டு, இங்கே வந்து தொழிலமைச்சரைப் பார்த்து சலுகை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லும், கையெழுத்து வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லும் தொழிற் சங்க வாதி எம்.எல்.ஏ. இருக்கிறார் என்றால் அதுவும் தவறு தான். அவர் செய்வதும் இழிவான செயல் தான். வக்கீல் அல்லாத எம்.எல்.ஏ. வக்கீல் தொழில் செய்தாலும் அதுவும் இழிவான செயல்தான். இப்படிச் செய்தாலும் தவறு தான். அப்படிச் செய்தாலும் தவறு தான். யார் செய்தாலும் தவறு தான். எம்.எல்.ஏ. செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, பயன்படுத்தி எம்.எல்.ஏ. வக்கீல்கள் காரியங்களைச் சாதித்து விடுகிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. அதே மாதிரி தொழிற்சங்கவாதி எம்.எல்.ஏ. செல்வாக்கை பயன்படுத்திக்கொண்டு காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்று எண்ணுவதும் தவறுதான். ஓர் எம்.எல்.ஏ. வக்கீல் சொன்ன இடத்தில் மந்திரிகள் கையெழுத்துப் போட்டுவிடுவார் அல்லது அதிகாரிகள் தான் கையெழுத்துப் போட்டு விடுவார் என்று சொல்லி அதிக பீஸ் வாங்கும் ஸ்பெகுலேடிவ் லாயேர்ஸ் என்றால், அவர்களும் சமூக விரோதிகள் தான். ஆகவே அவரவர்களுடைய தொழிலினுடைய கண்யத்தை அவரவர் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு சில கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும். தன்னைத் தானே அவரவர் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு நேர்மையாக நடந்துகொள்வதுதான் சாலச் சிறந்தது. அப்படி நடக்கவில்லையென்றால் தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு மக்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மக்கள் முன்னிலையில் நின்று வோட்டு கேட்டாக வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் பொது வாழ்வுக்கு லாயக்கு இல்லை, நாணயம் படைத்தவர் அல்ல, நேர்மை படைத்தவர் அல்ல, தன்னுடைய செல்வாக்கை தவறுதலாக சுயநலனுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்றெல்லாம் மக்கள் கருதுவார்களே யானால் அரசியலிலிருந்தே அவர்களை விலக்க மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை மக்கள் விழிப்புடன் இருந்து கண்டிப்பாக நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு பேப்பரில் எழுதப்பட்ட சட்டத்தினால் மட்டும் அரசியல்வாதிகளை கட்டுப்படுத்திவிட முடியாது, அது ஒரு நல்ல பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது. உண்மை நிலைமைக்கு ஏற்ற மசோதா அல்ல இது. இந்த மசோதா அவசியமில்லை என்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்ளுடைய சொத்துக்கள் பற்றியும், உடமைகள் பற்றியும் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வழிமுறைப்படுத்தும் மசோதாவை கனம் உறுப்பினர் மாதவன் கொண்டுவந்துள்ளதை ஆதரிக்கும் வகையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்கள் வாயிலாக திட்டவாட்டமாக உணருகிறோம். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்

29th July 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள், இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை வரவேற்கிறோம், ஆனால் நடைமுறைப் படுத்தும் விதத்திலே மாறுதல் வேண்டும், இந்த வழியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, என்ற முறையில் எடுத்துக் கூறியதிலிருந்து மசோதாவின் அடிப்படை நோக்கத்தை அத்தனைபேரும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு.

மன்ற உறுப்பினர்களுடைய தூய்மை வெளிப்படுவதற்கும், அவர்களுடைய தகுதி உயருவதற்கும் வழி செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கும் என்கின்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் மாதவன் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏதோ மன்ற உறுப்பினர்கள் மீது ஐயுறவு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அளவில் இதைக் கொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை. “தேரான் கண்தெளிவுத் தெளிந்தான் கண் ஐயுறவும், தீர இடம்பை தரும்” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையார் வாக்கிற்கு இணங்க, கனம் உறுப்பினர் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள், தெளிந்தான் கண் ஐயுறவு கொள்ளத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த ஐயுறவு எதிர்காலத்தில் ஏற்படாமல் இருக்கப் பயன்படும் முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொள்ளலாம். ஐயுறவு கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லை. போது மக்கள் மன்றத்தில் முன்னால், உறுப்பினர்களைப் பற்றி தூய்மையான நிலை ஏற்பட வழிவகை செய்யும் இந்த மசோதா, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபடி, தங்கள் தங்கள் உடமைகளைப் பற்றி கணக்குகளை காங்கிரஸ் மேலிடத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் ஆண்டு தோறும் கொடுத்து வருகிறோம் என்று கூறினார்கள். எனதக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மீதும் ஐயுறவு கொண்டு அந்த முறை கொண்டு வரப்படவில்லை. தெளிந்தான்கண் ஐயுறவுப் பட்டதாகக் கொள்ளுவதற்கில்லை. எந்த உணர்வின் அடிப்படையில், அப்படிப்பட்ட கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த உணர்வின் அடிப்படையில் இந்த மசோதாவும் அமைகிறது. அமைச்சர்களுக்கு, ஒழுக்க விதிகள் அவசியம் என்று எந்த அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதாவும் சட்டமாக உருவாக்கப் பட்டால், நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்கிற அடிப்படை நோக்கத்துடன்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஐயுறவுப் படுவது தெளிந்தான் கண் அவசியம் இல்லை என்று சொல்லும் போது, காங்கிரஸ் மேலிடத்தாரால் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைக் கேட்கவேண்டிய அவசியமே இருக்காது. எந்த நிலையாக இருந்தாலும், எந்த துறையாக இருந்தாலும், அத்தனை பேரும், நூற்றுக்கு நூறு சரியாக நடந்து கொள்வார்கள் என்றே அல்லது நூற்றுக்கு நூறு அத்தனை பேரும் சரியற்ற முறையில் நடந்து கொள்வார்கள் என்றே கருதுவதற்கில்லை. குற்றம் ஒவ்வொரு துறையிலும், ஒவ்வொரு நிலையிலும், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கிறது என்று பார்க்கும் போது, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். வணிகர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டம், வேறு பல துறைகளைக் கட்டுப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th July 1965]

படுத்தும் சட்டம், அரசாங்க வேலைக்கு வருகிறவர்களைக் கட்டுப் படுத்தும் சட்டம், என்றெல்லாம் இயற்றுகிறோம் என்றால், ஒரு சிலர் தவறுகள் செய்வதனால், முன்கூட்டியே, அவர்களைக் காக்க பயன் படவேண்டும் என்று பல்வேறு துறைகளைப் பொறுத்தும் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். மேசை மீது வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகளில் பல்வேறு விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் அமைச்சர்களுக்கு உள்ள கட்டுப் பாடுகள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதோ அமைச்சர்கள் மீது ஐயுறு கொண்டுவிட்டார்கள் அதற்குப்பிறகு தவறுகள் ஏற்படா வண்ணம் இப்படிச் செய்தார்கள் என்பதல்ல. ஆனால், அமைச்சர்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, பொது மக்கள் முன்னால் நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதாக அறிகிறோம். அதில்,

A person before taking office as a Minister, shall—

(a) disclose to the Chief Minister details of the assets and liabilities and of business interests, of himself and of members of his family. The details to be disclosed shall consist of particulars of all immovable property and the total approximate value of (i) shares and debentures, (ii) cash holdings and (iii) jewellery;

(b) sever all connections, short of divesting himself of the ownership, with the conduct and management of any business in which he was interested before his appointment as Minister; and

(c) with regard to a business concern which supplies goods or services to the Government or to undertakings of the Government excepting in the usual course of trade or business and at standard or market rates) or whose business primarily depends in licences, permits, quotas, leases, etc. received or to be received from the Government, divest himself of all his interests in the said business and also of the management thereof.

என்று பல்வேறு வகைகளைக் குறிப்பிட்டு அமைச்சர்களுக்கு ஒழுக்க விதிகள் கூறப்படுகின்றன. எந்த உணர்வு அடிப்படையில் ஒழுக்க விதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, உறுப்பினர்கள் மேலிடத்திற்கு கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எந்த உணர்வு அடிப்படையில் கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அதே உணர்வின் அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா உறுப்பினர்களுடைய தூய்மை வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும். பொது மக்கள் மன்றத்திலே, தங்களைத் தாங்களே உயர்வு படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும் என்கின்ற வகையில் இந்த மசோதாவும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்றினால் இன்னின்ன கேடுகள் ஏற்படமுடியும், சட்டமாக நிறைவேற்றாவிட்டால் இன்னின்ன கடுகமான சூழ்நிலை இருக்கமுடியும் என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கவில்லை.

29th July 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை, கருத்தை ஆதரித்தவர்கள், இதைச் சட்டமாக ஆக்குவதினால் ஏற்படும் தீங்கு என்ன, குற்றம் என்ன, கேடுபாடுகள் என்னென்ன என்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும்.

உச்சவரம்பு சட்டத்தைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் செல்வ ராஜன் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த சட்டப்படி கணக்குக் கொடுக்கும்போது, உண்மைக்குப் புறம்பான கணக்குகளை பலர் கொடுக்கும் நிலைதான் அனுபவத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைக்குப் புறம்பாகக் கணக்குக் கொடுப்பதை அறிந்து கொள்வதற்கும்கூட அந்த சட்டம் பயன்படுகிறது. கொடுக்கப்படும் கணக்குகள் உண்மையாக இருக்கிறதா அல்லது உண்மைக்குப் புறம்பாக இருக்கிறதா என்று ஆழ்ந்து பார்த்து அவரவர்கள் பண்புகளையும், போக்குகளையும் நல்ல முறையில் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கிறது. சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் சட்டத்திற்கு உண்மையாக நடந்து கொண்டு இருக்கிறார்களா அல்லது உண்மைக்குப் புறம்பாக நடந்து கொண்டு இருக்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்வது போல, இந்த சட்டத்தின் மூலம், உறுப்பினர்கள் பொதுமக்கள் மன்றத்தில் தாய்மையுடையவர்களா இல்லையா என்பது விளங்கும். இப்படி ஐயுறவு ஏற்படும் காரணத்தினால் பல்வேறு தவறுகள் ஏற்பட்டு, வேறு பல மாநிலங்களிலே மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; சில அமைச்சர் அவைகள் மூறவும், சில அமைச்சரவை ஆட்டம் கொடுக்கும் அளவுக்கு நிலைமைகள் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன. மந்திரிகள் நேரிடையாக தாங்களாகவே விலகிக் கொள்வதும், சிலர் பல வந்தமாக விலக்கப் படுவதுமான நிகழ்ச்சிகள் பல இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. பொது மக்கள் மிக எளிமையாகக் குற்றம் சொல்ல இடம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. தவறுகள் ஏற்பட இடம் ஏற்படாத அளவுக்கு, தாய்மையான தன்மையை பொது மக்களிடம் எடுத்துக் காட்டி, மன்ற உறுப்பினர்கள் தகுதி உயரவும், பயன்படும் வகையில், வேறு பல துறைகளில் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இயற்றப் படும் சட்டம் போலும், இதையும் சட்டமாக்க வேண்டும் என்பது எதிர்க்கட்சியின் கருத்து. நோக்கம் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதற்குப் பிறகு, கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, சட்டமாக உருவாக்கினால் ஏற்படும் தவறுகள், தீங்குகள் என்ன என்று அறிவிக்கப் படவேண்டும். ஒருசமயம், எதிர்க்கட்சி கொண்டு வந்தது இந்தச் சட்டம் என்பதற்காக இது ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவதற்கில்லை என்றால், இதை நிறுத்தி விட்டு, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதனை பேரும் ஆதரிக்க முன்வரச் செய்யலாம். கனம் உறுப்பினர் சங்கரன் எடுத்துக் காட்டியது போல, இதை இன்னும் வலுவுடையதாக திருத்தி, நல்ல முறையில் கொண்டு வரவும் வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அல்லது எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்றாகக் கூடி, ஆராய்ந்து பார்த்து, முழு வலுவுடைய சட்டமாகக் கொண்டுவரவும் வழிவகை இருக்கிறது. இப்பொழுதே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தீரவேண்டும் என்பதல்ல. நல்ல

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th July 1965]

முறையில் பின்னால் கொண்டு வரலாம். கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் அமைச்சர்களுக்கு இருப்பது போல, ஒழுக்க விதிகள் நிறைவேற்ற முயலலாம், இதையும் வகுக்கலாம். எப்படியும் இந்த நோக்கம் நிறைவேற்றவேண்டும். இப்பொழுதே சட்டமாக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதல்ல எங்கள் கோரிக்கை. நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும், பொது மக்கள் மன்றத்திலே, மன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல தகுதியையும், மதிப்பையும் பெறவேண்டும். ஏதோ ஐயுறவு கொண்டு கொண்டுவந்ததாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். சில பேர்கள் குற்றம் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, அத்தனை பேரையும் பாதிக்கும், கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்த சட்டத்தை மேற்கொண்டு, நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

11-30
a.m.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொது வாழ்வில் ஈடுபடுகிறவர்கள் மீதும், பதவி வகிக்கின்றவர்கள் மீதும் நியாயமாகவோ, ஆதாரம் இல்லாமலோ, சில சமயம் பொருளமையின் காரணமாகவோ, அவதூறு உணர்ச்சியின் காரணமாகவோ, அல்லது அவர்களே தவறுதலாக நடந்துகொள்வதினாலோ புகார்கள் வருகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்படிப் புகார்கள் வருவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அக்கறை பொது வாழ்க்கையில் உள்ளவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். தாய்மையால் பொது வாழ்க்கை இருக்க வேண்டியது முக்கியமானது. அந்தந்த அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய சொந்த நன்மையைக் கருதியாவது, கட்சிக்கு நல்ல பெயர் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டியது முக்கியமாகும். மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டும் என்ற அக்கறை எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இருக்கிறது. ஆகையால் இதை எப்படிச் செய்வது, கட்சி ரீதியில் செய்வதா, அல்லது சட்டமாக்கி இந்த நிலையைச் சமாளிப்பதா என்பது தான் இப்போதைய பிரச்சனையாகும். ஆளும் கட்சியின் சார்பாகப் பேசியவர்கள், “இதற்குச் சட்டம் வேண்டாம், கட்சியிலேயே பார்த்துக் கொள்ளலாம், அவ்வாறே பார்த்துக் கொள்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ‘உங்கள் கட்சியில் என்ன செய்தீர்கள்?’ என்று சவால் விடுகிற முறையில் அவர்கள் பேசவில்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் என்ன கருத்தோடு பேசினாலும், அல்லது அவர்கள் பேசியதிலிருந்து என்ன கருத்து ஏற்பட்டாலும், என்னைப் பொறுத்த வரையில், ‘உங்கள் கட்சி என்ன செய்தது? எங்கள் கட்சி என்ன செய்திருக்கிறது’ என்ற வகையிலே நான் எடுத்துக் கூறவில்லை. ஆனால், கட்சி ரீதியிலே பார்த்துக் கொள்வதா அல்லது சட்டபூர்வமாக சட்டமாக்கிச் செய்வது நலமா என்று பார்க்கவேண்டும். எப்படியும் நம்முடைய லட்சியம் நிறைவேற வேண்டும் என்பது முக்கியமானது. அடுத்தது, எது சரியான நடவடிக்கை என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

29th July 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எல்லோரும் தவறுதல் செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை நாம் ஏற்படுத்தவே கூடாது. இங்கு யாரும் அப்படிச் சொல்ல மாட்டோம். நமக்கு அந்தக் கருத்து இல்லையென்றாலும், நாம் எடுத்துக்கொள்கிற சில நடவடிக்கைகளினால் அப்படிப்பட்ட தோரு கருத்து ஏற்படும் என்றால் அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு துரதிருஷ்டமான நிலை என்னவென்றால், சில சமயங்களில் நாம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதைக் குறைவாகப் பேசுகிறோம்; உணர்ச்சி மிகுதியாகப் பேசுகிறோம். வேண்டுமென்றே கூடச் சிலர் பேசலாம். நாம் மிகைப்படுத்திப் பேசுகிறோம். லஞ்ச ஊழலைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். அதை அடியோடு அகற்றத்தான் வேண்டும் ஆனால் இருக்கிற லஞ்சத்தை ஒன்றுமே இல்லை என்று கூறுவதிலும் பயன் இல்லை. லஞ்சத்தை மிகைப்படுத்திக் கூறுவதை லஞ்சத்தை அகற்றுவதற்குரிய முறையாக நான் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். இருப்பதைச் சொல்லவேண்டும். எல்லாம் லஞ்ச மயமாக இருக்கிறது என்று கூறுவது நல்லதல்ல.

இப்பொழுது கனம் உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள், “பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில், அன்னிய ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததைவிட இப்பொழுது லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். அதை முற்றிலும் பலமாக நான் மறுக்கின்றேன். சமீபத்தில் கூட சில பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள், வரலாறுகள் வந்திருந்தன. அந்தக் காலத்து ஆட்சியில் பெரிய பதவியில் இருந்தவர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்று செய்திகள் பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றன. வரலாறுகளிலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம். நாமும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். கேள்விப் பட்டிருப்பதை நினைவிலும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இப்பொழுது லஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்று தான் கூறவேண்டும். ‘பெரிய பதவியில் இருந்தவர்கள் லஞ்சத்தில் ஈடுபட்டார்கள்’ என்ற வரலாறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இப்பொழுது அப்படிச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்று, இன்று வேகமாக நாம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்றால், அதிலே பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மதுவிலக்குத் திட்டம் கொண்டுவந்தோம். அதனால் நன்மை ஏற்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுவது பெரிதாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மிகைப்படுத்தப்படும் அளவுக்கு அவ்வளவு பெரிதாக இல்லை. பெருந்த அளவுக்கு மது காய்ச்சப்படுகிறது என்று சொல்வதில் உண்மை இல்லை. மதுப் பழக்கத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர்கள் இப்போதும் மீட்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். ஒரு தவறுதல் நடந்தால் அது தான் பெரிதாகப் படுகிறது. நல்லது தெரிவிதல்லை. ஊழலே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. தவறுதல் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அது பெரிதாகத் தோன்றி விடுகிறது. நம்மை அறியாமலே மிகைப்படுத்திக் கூடக் கூறுகிறோம். லஞ்சத்தைப்பற்றிக் கூட, அது அறவே ஒழிந்து விட்டது என்று திருப்திப் பட்டுச் சொல்ல வில்லை. லஞ்சம் சிறிதும் இல்லாமல், வேரோடு அகற்றப் படத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th July 1965]

தான் வேண்டும். இதிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. அதற்குப் பொது மக்கள் ஒத்துழைப்பு வேண்டி இருக்கிறது 'லஞ்சம் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது' என்று கூறுவது நல்லதல்ல. அப்படிக்கூறுவது மட்டுமல்ல; இம்மாதிரி ஒரு மசோதா நிறைவேற்றுவோம் என்றால், அது எதைக்குறிக்கிறது? லஞ்சத்தைப் பற்றிச் சிலர் மிகைப்படுத்திக் கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள், 'இப்பொழுது தான் லஞ்சம் அதிகப்பட்டுவிட்டது, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலே கூட இவ்வளவு இல்லை' என்று கூறினார்கள். அது சரியல்ல. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலே பெரிய பெரிய பதவியில் இருந்தவர்களும், உயர்ந்த பதவியில் இருந்தவர்களும் எவ்வளவு தூரம் லஞ்சம் வாங்கினார்கள், எவ்வளவு தூரம் இங்கிலாந்தில் கூட விராசணை நடந்தது என்பது பற்றி எல்லாம் எத்தனையோ வரலாறுகள் இருக்கின்றன. ஒரு வேளை கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் அந்தச் சரித்திரம் படித்திராமல் இருக்கலாம். ஆயல் நாடுகளில் மிகத் தவறுதலான கருத்து நம் நாட்டைப்பற்றி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே போய் வருகிறவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். நம் நாட்டைப் பற்றி வேறு வகையில் தெரிந்து கொண்டிருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டைப் பற்றி அன்னிய நாட்டில் ஒன்றுமே தெரியாத காலத்தில் 'இந்தியாவில் ஏராளமான பாம்பு இருக்கிறதாமே' என்று கேட்பார்கள். அதற்குப் பிறகு, காந்திஜி, நேருஜி இவர்களைப் பற்றிக் கேட்பார்கள். இப்பொழுது 'லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறதாமே' என்று கேட்கிறார்கள். அதுதான் அவர்கள் கண் முன்னே வருகிறது. மற்ற நாடுகளிலும் லஞ்ச ஊழல் இருக்கலாம். இருக்கவும் செய்கிறது. இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், நம்முடைய நாட்டைப்பற்றித் தவறான அபிப்பிராயம் அன்னிய நாடுகளில் ஏற்படுவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். நாம் சிலவற்றை மிகைப்படுத்திப் பேசிவிடுகிறோம், கலப்படம் அதிகம் என்றும், வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறவர்கள் அதிகம், எங்கே பார்த்தாலும் 'எவேஷன்' மயமாக இருக்கிறது என்றும், லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், பஞ்சம் பட்டினி இருக்கிறது என்றும் மிகைப்படுத்திப் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டில் உள்ளதை இங்கே பேசுவதில் அவ்வளவாகத் தவறு இல்லை என்றாலும் சில திருப்திகள், செய்திகளை எதோ 'Cathy' ஆகப் போடவேண்டும் என்பதற்காக வெளி நாடுகளில் போய், பஞ்சம், பட்டினி, லஞ்சம்' என்று மிகைப்படுத்திப் போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த நாட்டைப் பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது, வரி எய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது, எங்கு பார்த்தாலும் பட்டினி இருக்கிறது, உணவுப் பஞ்சம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் தவறான கருத்தை நம் நாட்டைப் பற்றி அன்னிய நாடுகளில் பரப்புவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது.

மற்றொன்று, இம்மாதிரி மசோதாவை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதற்காக நான் எதிர்ப்பதில்லை. இந்த

29th July 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மன்றத்திலேயே முன்பு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்த மசோதாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்தார்கள், அதனால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது, என்பது ஒன்றும் இல்லை. இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டால், ஒரு தவறுதலான கருத்து ஏற்படுவதோடு ஒரு சிலர் இதைத் தவறுதலாகவும் பயன் படுத்திக் கொள்ள முடியும். கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவின்படி, செத்துக்களை 'disclose' செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதன்படி 'டிஸ்களோவர்' செய்கிறார்கள். மேஜையிலே விவரம் வைக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டால் கேட்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதுவும் கேட்கப்படுகிறது. அதற்குமேல் என்ன? அங்கத்தினர்கள் பார்த்து விட்டு, 'இதெல்லாம்' இல்லை, இன்னும் அதிகமாகச் சொத்து இருக்கிறது, மைத்துனன் பேரில் சொத்து இருக்கிறது, பேரன் பேரில் சொத்து இருக்கிறது. தகப்பனர் பேரில் இருக்கிறது, எங்கோ இருக்கிற பங்காளி பேரில் இருக்கிறது' என்று சொல்லலாம். சில மனிதர்கள் தவறுதலாகச் சொல்லத் தயங்குவதே இல்லை. நேற்று ஒரு பிரகாரம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். வன இலாகாவைச் சேர்ந்த வன விலங்கு நிபுணர் ஒருவர் எழுதியிருந்ததைப் படித்தேன். நம் நாட்டிலே உள்ள பாம்பு போன்று நகர்கிற பிராணி (ரெப்டைல்ஸ்) யைப் பற்றிய ஒரு சின்ன புத்தகம் அது. அதை நேற்று கொடுத்தார். அதை எடுத்துப் படித்தேன். 'பாம்புகளுக்கு நாக்கில் விஷம் இல்லை' என்று அதில் போட்டிருந்தது. அதற்குப் பின்னால் ஒரு வாக்கியம் இருந்தது. "No animal has a venomous tongue except man" என்று போட்டிருக்கிறார். அந்த வாக்கியம் என்னுடைய தவனத்தைக் கவர்ந்தது. அது உண்மைதான். எல்லா மனிதர்களுக்குமே நாக்கில் விஷம் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை என்றாலும், ருசியைப் பார்த்துப் பார்த்து நாக்கே கூட விஷமாகப் போய்விடுகிறது. ரொம்ப ருசியைப் பார்த்துப் பார்த்து நாக்கே கெட்டுப் போகிறது என்பதை நாமே பார்த்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி ஒரு போக்கு இருக்கிறது. சில பேர்கள் தவறுதலாகவே சொல்லிக்கொண்டு போவதுண்டு. ஆதாரம் இல்லாமலேகூட தவறுதலாகவே சொல்லிக்கொண்டு போனால் பொது வாழ்க்கைக்கு நல்லதா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் போசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சட்டப்படி கணக்குக் கொடுத்தால்தான் இதெல்லாம் நிறைவேறும் என்று சொல்ல முடியாது. சந்தேகம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொத்துக்களை 'disclose' செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். Disclosure-இல் இரண்டு விதம் உண்டு. ஒன்று வாலண்டரி டிஸ்களோவர் இன்னொன்று கம்பல்ஸரி டிஸ்களோவர். தாங்களாகவே கொடுப்பதை விட்டு, சட்டப்படி கட்டாயப் படுத்திக் கொடு என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? சட்டப்படி கணக்குக் கொடுத்தாலும், அதில் தவறு இருக்கிறதென்றால், அதை scrutinise செய்வதற்கு இந்த மசோதாவில் என்ன

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th July 1965]

இடம் இருக்கிறது? எப்படி ஸ்க்ரூடினைஸ் செய்வார்கள்? கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள், 'இதில் சில ஷரத்துக்களைத் திருத்த வேண்டும்' என்றும் சொன்னார்கள். ஸ்க்ரூடினைஸ் செய்வதென்றால், அதற்கு முடிவு உண்டா? ஸ்க்ரூடினிக்கு முடிவு இல்லை என்று சொல்வார்கள். டிஸ்க்ளோஷர் செய்தால், 'வேறு சொத்து இருக்கிறது' என்று சொல்லலாம்.

கனம் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வழக்கறிஞர்களுக்கு வருமானம், பஸ் முதலாளிகளுக்கு வருமானம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பிரச்னைக்கே நான் போகவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியைத் தவறுதலாகப் பயன்படுத்தி அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்ற பிரச்னைக்கும் நான் போகவில்லை. நான் மறுப்பதாகவோ, அல்லது ஏற்றுக்கொள்வதாகவோ கருதவேண்டாம். நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், மறுப்பதாகவோ, மறுக்கவில்லையென்றால் ஏற்றுக்கொள்வதாகவோ எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்தப் பிரச்சனையிலே நான் போகவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த விவாதத்திற்கு அது புறம்பானது. துரதிருஷ்ட வசமாக விவாதம் கொஞ்சம் வளர்ந்து போய் விட்டது. 'எக்ஸைட்மெண்ட்' வந்து விட்டது. அந்த அளவிற்கு வந்திருக்கக் கூடாது. அதற்கு இந்த மசோதாவில் என்ன வழி? கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறபடி, வேறு வகையிலே இந்தப் பதவியின் காரணமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு இந்த மசோதா பரிகாரம் அளிக்காது என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்த மசோதாவினால் தடுத்து விட முடியும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த மசோதாவின் மூலம் கண்டு பிடிக்க முடியும். முதலில் இருந்த சொத்து எவ்வளவு, அப்பறும் அது எவ்வளவு பெருகி இருக்கிறது என்பதை அவரவர்கள் கொடுக்கிற விவரங்களில் இருந்தே தெரிந்துகொள்ள முடியும். அது முடியுமா, முடியாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தங்கள் சொத்து விவரத்தை மனப்பூர்வமாக, ஒழுங்காகக் கொடுத்தால்கூட அதைத் தவறு என்று சொல்பவர்களும் இருப்பார்கள் என்றுதான் நான் சொன்னேன். "வேறு யார், யார் பேரிலோ எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதெல்லாம் இதில் வரவில்லை" என்பதாகச் சந்தேகித்துக் கொண்டே போகலாம். இப்படிப் போவது பொது வாழ்க்கைக்கு நல்லதா? பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நல்லதா என்று தான் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஆனால், சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டபடி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நமக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் நிர்வாக இயந்திரத்தின்கீழ் வருகிறவர்கள். சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவர்கள். அவர்களிடத்தில் தவறு இருந்தால் அதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும், விசாரிக்க வேண்டும், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வழக்கு மன்றமும் இருக்கிறது. சட்டம் இருக்கிறது.

29th July 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆனால், உத்தியோகப் பற்று இல்லாதவர்கள், பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடாதவர்கள்—ஆனால் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள்—தவறு செய்தால் நாம் என்ன செய்வது? பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடக் கூடியவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்கள் அப்போதைக்கப்போது மக்களிடத்தில் நம்பிக்கையை இழக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் கூறுகிறபடி சொத்து விபரங்களை டிஸ்க்ளோஸ் செய்கிறார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை வைத்துக் கொண்டே பல விதமாக அவர்கள் மீது அபாண்டமாகச் சொல்லலாம். பொதுவாக, இப்படி அபாண்டமாகச் சொல்கிற பழக்கத்திற்கு தேர்தல் காலத்தில் ஒரு வரம்பே கிடையாது. இப்படி என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்; மக்கள் பார்த்து முடிவு செய்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி மட்டும் இருக்கிறது. அப்படி மாதகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் சேர்க்க வேண்டும். அப்படி நகர மன்றங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கும் இது பொருந்தும் எனச் செய்ய வேண்டும். அப்படி பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருக்கின்றன. அதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவற்றை மாத்திரம் இந்த மசோதாவின் கீழ் கொண்டு வந்தால் பொதுமா? பொது வாழ்க்கையில்—நிர்வாகப் பணியில் ஈடுபடாது கட்சிப் பணியிலேயே ஈடுபடுகிற செல்வாக்குள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது? இப்படிப் பார்த்துக் கொண்டு போனால் முடிவே இல்லை. இதற்கெல்லாம் சட்டம் செய்தா முடியும்?

காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் சொத்து விபரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. கட்சிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். யார் பேரிலாவது தனிப்பட்ட வகையில் புகார் வந்தால் அதை விசாரிக்கிறார்கள். பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் நன்மைக்காகவே அதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்கள். பொதுவாக, இத்தகைய அவதூறு புகார்தவறுக்கு பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் கருத்து. அது பொது வாழ்க்கைக்கு உகந்தது அல்ல. இதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். ஆனால் இதற்கு திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளது போல சட்டம் அவசியம்தானா என்று யோசிக்க வேண்டும். சொத்து விபரங்களை டிஸ்க்ளோஷ் செய்வதிலே இரண்டு விதம். ஒன்று வாலண்டரி, மற்றொன்று கம்பல்சரி. கம்பல்சரியாக, சட்டத்தின் மூலம் இதைச் செய்வது அவ்வளவு உகந்ததா, அதனால் நாம் நினைக்கிற லட்சியம் ஈடேறுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். நிச்சயமாக இந்த மசோதாவின் மூலம் அவர் நினைக்கிற லட்சியம் நிறைவேறுது. அதற்கு மாறாக வேண்டாதவர்கள், பொறுப்பற்றவர்கள், பொறுப்பற்ற புகார்களை மேலும் மேலும் தொடர்ந்து தெரிவிக்கத்தான் இடம் ஏற்படும். அந்த வகையில்தான் இந்த மசோதாவை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது இருக்கிறதே தவிர, எதிர்க் கட்சியில் இருந்து கொண்டு வந்ததற்காக எதிர்ப்பதாக நினைக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் இந்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th July 1965]

மசோதாவைத் திரும்பப் பெறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இல்லை என்றால் இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அதை நிராகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேருமே இந்த மசோதாவினுடைய தாத்தபர்யத்தை ஒப்புக் கொண்டமைக்காக நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

ஒரு சிலர் குறிப்பிட்ட குறைகள், இந்த மசோதா பூரணமாக அமையவில்லை என்பதாகும். இதைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே நான் அதை யோசித்தேன். இந்தச் சபையின் பாரம்பர்யத்தையும் விசாரித்தேன். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சட்டம் கொண்டு வருவதும், அதன் கருத்தை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக் கொண்டால் அந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, ஆளும் கட்சியினர் சார்பாகவே அதைக் கொண்டு வந்து பிரேரிப்பதும் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் பாரம்பர்யம் என்று நான் கேள்விப்பட்டமையினால் இதைக் கொண்டு வந்தேன். ஆகவே, இதில் உள்ள குறைகளை மட்டும் சொல்லி இந்த மசோதாவைத் தள்ளிவிடக் கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்து, சட்டம் கொண்டு வந்தால் போதுமா? இதைக் கொண்டு அதன் நோக்கத்தை அமல் படுத்த முடியாது என்பதாகும். திருடக் கூடாது, கொலைக் குற்றம் செய்யக் கூடாது என்பதாக எல்லாம் பீனல் கோடு நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. கொலை செய்கிறவர்கள், திருடுகிறவர்கள் இல்லையா? (கனம் சபாநாயகர்: எல்லோருமாவும் கொலை செய்கிறார்கள்?) செய்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். உதாரணமாக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு மாணவன் திருடி விட்டான் என்றால் ஆசிரியர் எல்லா மாணவர்களையும் நிறுத்திச் சோதிக்கிறார். திருடிய மாணவன் அகப்பட்டுக் கொள்கிறான். ஆக சட்டம் என்பது ஒரு வழிதான். குற்றங்களை பூரணமாக நிவர்த்திக்க வழி என்று சொல்ல முடியாது.

குற்றம் செய்பவர்களை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கண்டு பிடித்தாலும் இதைக் கொண்டு தண்டனை அளிக்க முடியாதே என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே 'Periodical disclosure of assets' அதாவது சொத்துக்கள் சம்பந்தமான உண்மை நிலையை அவ்வப்பொழுது வெளிப்படுத்துவதுதானே தவிர, தண்டிப்பதற்கு இதில் இடம் இல்லை. உண்மை வெளிப் படுத்தப்பட்டால் அதற்கு தண்டனை கொடுக்க வேறு எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். தண்டிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் தண்டிக்கலாம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தினால் முடியாது என்று சொல்லி இதைப் புறக்கணிப்பது சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

29th July 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

அடுத்து, இங்கு பேசிய ஓர் கனம் அங்கத்தினர் “இப்படிச் சந்தேகிக்கிறார்களே” வருத்தப்பட்டார்கள். என்னுடைய பேச்சிலே நான் யாரையும் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தேகிப்பதாகச் சொல்லவில்லை. நான் சந்தேகிக்கவில்லை. ஆனால், சந்தேகிப்பது ஒரு குற்றமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாளைக்கு முன்பாக கோட் ஆப் காண்டக்ட் ஃபார் மினிஸ்டர்ஸ் என்று ஏற்படுத்தி மேஜைமீது வைத்தார்கள். இதற்கு சந்தேகிக்கிறார்கள் என்று பொருளா? அமைச்சர்களுக்கு என்று ஏற்படுத்தும் போது அங்கத்தினர்களுக்கும் ஏற்படுத்துவதில் தவறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தில் தவறு எதுவும் இல்லை என்றே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்காகச் சட்டம் வேண்டுமா? கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் ஃபார் மெம்பர்ஸ் என்றே கொண்டு வந்து விடலாம் என்று சொன்னால் ஒரு வகையில் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அதையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் சட்டமே வேண்டாம் என்று தப்பு வது சரியல்ல. ஆகவே நிச்சயமாக இத்தகைய ஒரு சட்டம் தேவை என்பதை வற்புறுத்திக் கனம் அங்கத்தினர்களும் சரி, கனம் அமைச்சரும் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். மறுபடியும் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கின்றேன். இதில் சந்தேகிப்பது இருக்கலாம். எல்லோர் மீதும் சந்தேகப்படுவது என்ற எண்ணத்திற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. டிஸ்க்லோஷர் செய்வதிலே, அதை ‘கம்பல்சரி’ ஆக்குவது நல்லது அல்ல என்று தான் சொன்னேன். சட்டம் பண்ணுவது சரியல்ல. எல்லோரையும் சந்தேகிப்பது மாதிரி வந்தால் அது நல்லதல்ல. அது நம்முடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்றாது போய்விடும். ரொம்ப நாளைக்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சியொன்று இப்பொழுது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு கல்லூரி முதல்வர்—அவர் இப்பொழுது இல்லை, அதனால்தான் சொல்கிறேன்—அவர் கல்லூரிக்குப் புறப்படுவதற்கு முன்னால், அவருடைய மனைவியை தன்னுடைய வீட்டில் ஒரு அறையில் போட்டு பூட்டி வைத்து விட்டு சாவியை எடுத்துக் கொண்டதான் கல்லூரிக்கு வருவார். கல்லூரி முடிந்து வீட்டிற்குத் திரும்பியவுடன்தான் மனைவியை வெளியே விடுவாராம். அவர் இப்படித் தெரியாத் தனமாகச் செய்கிறார், சந்தேகத்தினால் அவர் இப்படிச் செய்கிறார் என்று நான் கேள்விப்பட்டபொழுது, அவர் ஒரு கல்லூரிக்கு முதல்வராக இருப்பதற்கு லாயக்கில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டேன். ஆகவே, எல்லோரையும் சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கக்கூடாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திரு. மாதவன் அவர்களும் இதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். செய்தால் சட்டம் செய்யலாம், இல்லாவிட்டால் கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் அதை யார் செய்வது? அந்தந்தக் கட்சியே செய்துகொள்ளலாம். கட்சி ரீதியிலே கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th July 1965]

வைத்துக்கொள்ளலாம். சிலர் சுயேச்சை அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். ஒன்று அல்லது இரண்டு மெம்பர்கள் கொண்ட கட்சியும் இருக்கிறது. அவர்களும் வைத்துக்கொள்ளலாம். காங்கிரஸ் கட்சி எப்படிச் செய்கிறதோ, அதேமாதிரி செய்துகொள்ளலாம். கட்சி ரீதியிலே கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற வகையிலே கூறி நான் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964 (L.A. Bill No. 30 of 1964) be taken into consideration.”

The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes

Sri K. R. Nallasivam	Sri P. V. Sriramulu
„ V. R. Nedunchezhiyan	„ C. G. Viswanathan
„ M. Karunanidhi	„ S. Muthulingam
„ K. A. Mathialagan	Pulavar K. Govindan
„ M. Kalyanasundaram	Sri C. V. Velappan
„ P. K. Mookiah Thevar	„ T. Chinnasamy
„ A. K. Subbiah	„ M. R. Krishnamurthy
„ V. S. S. Mani	„ A. Thangavelu
„ M. Rajangam	„ Munu. Adhi
„ Kanchi Manimozhiar	„ S. Murugaiyan
„ K.R.R.M. Kariamaniaka Ambalam	„ P. U. Shanmugam
„ A. Perumal	Srimathi Jagadambal Velayudham
„ K. Cheemaichamy	Sri M. S. Mani
„ M. Shanmugam	„ K. Thirupathy
„ N. Rajangam	„ M. P. Vadivelu
„ K. S. Mani	„ R. Nallamuthu
Srimathi Manonmani Ammal	„ N. P. Sengottuvelu
Sri S. Madhavan	„ S. Arumugham
„ T. P. Alagamuthu	„ M. V. Karivengadam
„ S. Mani	„ A. G. Balakrishnan
„ A. Thiagarajan	„ R. Narayanan
„ P. Murugaiyan	„ S. Ramaswamy
„ A. Duraiyarasan	„ R. Abdul Khaleel
„ V. R. Periannan	„ S. J. Ramaswamy
	„ R. Sampangi.

Noes

Sri N. P. M. Chinniah Gounder	„ T. P. Elumalai
„ S. Chinnayyan	„ G. Gomathisankara Dikshidar
„ M. Alagiriswamy	„ R. Govindarajulu Naidu
„ C. M. Ambikapathi	„ P. Jayaraj
„ R. S. Arumugam	„ M. Kulandaiswamy Gounder
„ A. B. Balagan	„ T. Manavalan
„ A. M. P. S. Balagangadharan	„ M. Maruthanayagam Pillai
„ S. Chinnakaruppa Thevar	„ K. K. Muthiah
„ A. Chinnathurai Ambalakkar	„ M. P. Muthukaruppannaswami
Hon. Sri M. Bhaktavatsalam	Gounder
„ P. Kakkan	„ P. K. Muthuvelappa Gounder
„ V. Ramaiah	„ S. Nanjunda Row
„ Srimathi Jothi Vencatachellum	Hon. Sri N. Nalla Senapathi Sarkarai
Sri P. Ramachandran	Manradjar
„ A. S. Dhakshinamoorthy Gounder	Srimathi T.N. Anandanayagi
„ M. Dhandayuthapani Pillai	„ A. S. Ponnammal
„ V. Ellama Naidu	„ A. Krishnaveni

29th July 1965]

Noes—cont.

Srimathi B. Lakshminarasamma	Sri S. Sangili
" Parvathi Arjunan	" V. Sankaran
" N.K. Ranganayaki	" M. S. Selvarajan
Sri N. Duraipandian	" R. Sengaliappan
G. D. Perumal Raju	" SV. SM. Sivaraman Ambalam
" K. Ponniah	" C. Srinivasan
" S. Ponnusamy	" At. A.P. Soundravel Servai
" R. Rajagopalaswamy Naicker	" A. R. Subbiah Mudaliar
" A. L. Ramakrishna Naicker	" R. Subramaniam
" N. S. Ramalingam	" N. Subramaniam Chettiar
" S. Ramaswamy Naicker	" T. S. Swaminatha Odayar
" S. Sadasivam	" R. Thangavelu
" B. Parameswaran	" M. D. Thiagaraja Pillai
" R. V. Swaminathan	" P. Urkavalan
" K. T. Kosalram	" N. V. Venugopala Krishnaswami
Dr. B. Natarajan	" M. Willham
Sri A. P. C. Veerabahu	

Ayes: 49

Noes: 65

Neutral: Nil.

The motion was lost.

(2) *The Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1965.*

திரு. அ. தியாகராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1965-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உழவர்கள் இடருதவி (திருத்த) மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That leave be granted for the introduction of the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1965 ’.

12-00
noon.

The motion was put and carried and leave was granted.

திரு. அ. தியாகராஜன் : நான் இந்த மசோதாவை ‘ இன்ட்ரட்யூஸ் ’ செய்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(3) *The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965.*

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I move for leave to introduce the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That leave be granted for the introduction of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 ’.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

[29th July 1965]

(ii) RESOLUTION.

Inclusion of Tamil as one of the media for the Union Public Service Commission Examinations—cont.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் பல்வேறு தேர்வுகளையும் எழுதுவதற்கான மொழிகளுள் தமிழையும் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்துமாறு இச்சபை இந்த அரசினருக்குப் பரிந்துரைக்கிறது” என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் நான் ஏற்கனவே முன் மொழிந்திருக்கிறேன். ஏறக்குறைய இந்தத் தீர்மானம் ஓராண்டு காலமாக இந்த மன்றத்தினுடைய விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற ஒரு வாய்ப்பு இல்லாத நிலை இருந்தும் இன்றைக்கு, ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக தமிழ் நாட்டிலும், இந்தியாவிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற மிக மகத்தான மாறுதல்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த சிந்தனையை மிகவும் தூண்டி இருக்கிறது என்பதை நான் முதலிலே வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்துகிற தேர்வுகளிலே தமிழ் மொழியையும் சேர்க்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் ஏதோ ஒரு தனி அம்சமாக இருந்தாலும், நம்முடைய இந்திய அரசைப் பொறுத்த வரையிலும் 40 கோடி மக்களுக்கு மேல் வாழ்கிற நம்முடைய நாட்டின் மொழிப் பிரச்சினையில் மிக முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். தனியான அம்சமாக இந்தத் தீர்மானம் இருந்தாலும் இன்றைக்கு நாம் சமாளித்துத் தீர வேண்டிய பெரிய பிரச்சினையான மொழிப் பிரச்சினையில், மத்திய ஆட்சியில் என்ன மொழிகள் இருக்கவேண்டும், இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக எது இருக்கவேண்டும் என்பதிலே வெற்றி கண்டு விட்டோமா என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய நிலைமீல்தான் இருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானமாக இருந்தாலும்கூட, அது இன்று ஓரளவு நடைமுறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டதற்குப் பிறகு, தமிழ் நாட்டிலும் சரி, இந்திய அரசியல் வரலாற்றிலும் சரி, பல நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த வருஷம் தமிழ்நாடு தாங்கிரஸ் கமிட்டி நல்ல சிந்தனை செய்து, மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் தேர்வுகளில் தமிழ் மொழியையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியது. இது ஒரு நல்ல சிந்தனையோட்டமாகும்.

(திரு. வை. சங்கரன் தலைமை)

இந்த முறையில் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியானது தைரியமாகவும், போற்றத்தகுந்திரிய முறையிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதைத் தொடர்ந்து அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயற்குழுவும், ‘யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகளில் ஆங்கிலத்தோடு கூட இந்தி மட்டுமல்லாமல் பிரதேச மொழிகளும்

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இடம் பெறவேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, கட்சி பிறப்பிக்கிற கட்டளையாக அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை யார் இதைப் பற்றி முதலிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியிலே 1954-லேயே தமிழைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இதற்காக வாதாடினார்கள், என்று வாதாடலாம். அந்தப் பாத்தியதைக்குள்ளே இப்போது போகத் தயாராக இல்லை. என்றைய தினத்திலும் இந்த நாட்டினுடைய நலனைப் பற்றியும், மக்களுடைய உரிமைகளைப் பற்றியுந்தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, கட்சியின் நலனை இரண்டாந்தரமாகத்தான் நாங்கள் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கமிட்டி இத்தகைய தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியதற்காக எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகத் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு பெரிய குழப்பத்திற்கு மத்தியில், நெருக்கடியான பிரச்சினையில் திடமான சித்தத்துடன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதற்காக உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய தீர்மானத்தைப் போட்டு விட்டார்கள், ஆகவே, பின்னால் வந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லும் நிலைமைக்கு நாங்கள் செல்லவில்லை. தீர்க்கதரிசனத்தோடு ஒரு முடிவு எடுத்ததற்காக காங்கிரசினுடைய தலைவருக்கு கழகத்தின் சார்பில் இந்த நேரத்தில் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் நான் ஒன்றை மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சனை சுதந்திரம் பெற்று 17, 18 ஆண்டுகள் ஆகியும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு இதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை இது. அவ்வாறு முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும் தீர்க்கதரிசனத்தோடு இல்லாத காரணத்தால், பாதை வகுப்பதில் இன்றைக்கு நாம் தவறு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இது தான் துரதிருஷ்டமான சம்பவங்கள், பலவிதமான தொல்லைகள், இவைகள் எல்லாம் தலை தூக்கியிருப்பதற்கு காரணம். யார் பொறுப்பில் இருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சரியான முடிவு எடுக்காமல் இருப்பதின் காரணமாகத்தான் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் இன்று பல குழப்பங்களும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலம் அந்நிய மொழி என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் எங்கோ இருக்கிற சிலரால் மட்டும் பேசப்படுகிற மொழியைக் கொண்டு வந்து 40 கோடி மக்கள்—பல மொழிகள் பேசக்கூடிய மக்கள்—பல அபிலாஷைகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மக்கள்—இருக்கின்ற இடத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது என்பது தான் ஐனநாயக சோஷலிசம் என்றால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கட்சி அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்திலுள்ள மொழி என்று மட்டுமல்லாமல் எல்லா மொழிகளிலும் மத்திய பரீட்சைகளை எழுதுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கருத்தே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. அந்த அடிப்படையில் தான் 14 மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக ஏற்பட்டு, இந்தியப் பேரரசினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்வதின் மூலமாக உத்தியோக மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் இடம் பெறவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம். இதே கொள்கையை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியும் சொல்லியிருக்கிறது. அதாவது பரீட்சைக்கு மட்டும் இம்மாதிரி 14 மொழிகளையும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியும் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் நாங்கள் மட்டும் தான் உரிமை பாராட்டிக்கொள்கிறோம் என்று யாரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை. 1954-வது வருஷத்தில் இருந்து மட்டுமல்ல, 1955-வது வருஷத்திலிருந்து பல தீர்மானங்களை காங்கிரஸ் கமிட்டி நிறைவேற்றி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் செயற்குழு, யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளை நடத்துவது தமிழிலும் இருக்கலாம், மராட்டியிலும் இருக்கலாம், பஞ்சாபியிலும் இருக்கலாம் என்று தீர்மானம் போட்டது. அதற்குப் பிறகு 10 ஆண்டுகள் சென்ற பின்னாலும் நிலைமை என்ன? பத்து ஆண்டுகள் எப்படி போயிற்று? நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அமல் நடத்துவதற்காக என்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டன? இதில் நாம் சிந்தனையை ஓட்ட வேண்டும். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இதற்கான தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, அப்போது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கோவிந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் “யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகள் எழுதக்கூடிய மொழிகளாக வட்டார மொழிகளைச் சேர்க்கலாம் என்று சர்க்கார் கருதுகிறது” என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, திரு. கேர் தலைமையில் மொழிக் கமிஷன் வந்தது. அந்தக் கமிஷன் ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்தது. அதைப்பற்றி ஆராய ஒரு பார்லிமெண்டரி கமிட்டியும் போட்டார்கள். திரு. கோவிந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் தலைமையில் அந்தக் கமிட்டி செயல்பட்டு வந்தது. அந்த நேரத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் அந்தக் கமிட்டிக்கு இரண்டு மெமோராண்டங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானம் யாருக்கும் விரோதமானதல்ல. நான் சொல்லுகின்ற கருத்துகளுக்குப் பின்னால் சில வரலாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நாம் எடுத்துப்பார்க்கும்போது, பல உண்மைகள் நமக்குத் தெரிகின்றன. அவைகளை, கனம் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் காரியங்களைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக, இதில் யாரும் பாராட்டுதலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை, இதை எதிர்ப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை, ஆகவே ஏகமனதாக இதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித்தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. என்னுடைய தீர்மானத்தை விமரிசிப்பதற்கு முன்பாக, நான் எடுத்துச்சொல்கின்ற வரலாற்றைப் பார்த்தால் கூட, அதில் நாம்

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எவ்வளவு தவறியிருக்கிறோம், அதை நிறைவேற்றியிருந்தால் எவ்வளவு விஷயங்களை நாம் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதை இச்சபைக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முன்னால், பண்டித கோவிந்த் வல்லப் பந்த், உள்துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். A statement was made by the Home Minister of the Government of India in Parliament on 2nd May 1955, in this connection. It is announced in the statement that :—

‘ The Government have decided to be guided on the subject by the principles contained in the resolution entitled “ Examination for India Services ” which was passed by the Congress Working Committee on April 5, 1954 ’

ஏப்ரல் 5-ம் தேதி காங்கிரஸ் செயற்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் பரீட்சைக்கு—அகில இந்திய சர்வீஸ் பரீட்சைக்கு—எந்த மொழி இருக்கவேண்டும், எந்தவிதமாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னால் உள்ளதையும் படித்தார்கள் . . .

‘ The relevant portion of the Working Committee resolution reads as under :—

‘ The Working Committee recommends that progressively examinations for the all-India Services should be held in Hindi, English and the principal regional languages, and candidates may be given the option to use any of these languages for the purpose of examinations ’.

காங்கிரஸ் வொர்க்கிங் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது ; ஆங்கிலத்திலும் இருக்கலாம், இந்தியிலும் இருக்கலாம், வட்டார மொழிகளிலும் இருக்கலாம், அவரவர்களுடைய இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது என்று, 1954-ல் திரு. கோந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் சர்க்காருடைய கொள்கையை அறிக்கையாகச் சமர்ப்பித்தார்கள். பின்னால் மொழிக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது. அப்போது அந்தக் கமிஷன் ஒரு பிரச்சனையை கிளப்பியது. ‘ வட்டார மொழிகளாக இருக்கின்ற, தமிழிலும் எழுதலாம், தெலுங்கிலும் எழுதலாம், மராட்டியிலும் எழுதலாம் என்றிருந்தால் எப்படி நடைமுறையில் அமல் நடத்த முடியும்? பத்து, பதினான்கு மொழிகளில் எழுதுவதற்கு அனுமதி கொடுத்தால், எப்படி மார்க் போடுவது, கோட்டா முறையைக் கொண்டு வருவதா? அல்லது எந்த முறையைக் கடைபிடிப்பது? ’ என்று மொழிக் கமிஷன் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு ஒரு கேள்வி அனுப்பியது . . .

‘ Having regard to the great difficulty or impracticability of arranging for a satisfactory “ moderation ” if answers are rendered by the candidates in so many languages, it has been suggested that some sort of a quota system as between different languages might become inevitable. Have these implications of the above pronouncement and their incidence on the present organisation of all-India Services been considered? If so, what are the changes in the present organisation of all-India Services contemplated in this respect? ’

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

இப்படி ஒரு கேள்வியை கேட்டது. அதாவது எப்படி மாடரேஷன் இருக்கும், இதனுடைய வாய்ப்புகளை எப்படி நிர்ணயிப்பது, அப்படித் தீர்மானித்தாலும் அதை அரசாங்கம் அமல் நடத்துவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறதா என்ற கேள்வியைக் கேட்டது மொழிக் கமிஷன். அதற்கு உன்னுறை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதாவது . . .

‘The question of introducing a quota system of recruitment to the all-India or Union Services on the basis of languages has never been considered by the Government of India; nor can such a suggestion be considered seriously as it would be completely contrary to the basic idea of an all-India competition. Government of India appreciate that there are difficulties in arranging for satisfactory moderation of answer papers if they are written in a number of languages. Whether this difficulty is insuperable and that the idea of answers being written in different languages should be abandoned, or whether any system could be devised to get over the difficulties and arrange for moderation of answer papers, and if so what these arrangements should be are matters which the Government of India will have to consider in due course in the light of the views expressed by the Official Language Commission. At this stage, it is for the Commission to consider these problems and frame their recommendations.’

‘இந்த நேரத்தில் கோட்டா முறையைப்பற்றி யோசிக்கவில்லை. பரீட்சைகளைப் பற்றியும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. மொழிக் கமிஷன் என்ன முடிவு இதன் மீது எடுக்கிறதோ, அதைச் சிபாரிசு செய்யுங்கள், அதைச் செயல்படுத்துவதற்குப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்’ என்று தெளிவாக பதில் அளித்துவிட்டார்கள். அந்த மொழிக் கமிஷன் இந்தியைப் புகுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் துப்பவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல் இருக்கிறது என்று கிராமங்களில் சொல்வார்களே, அதே போன்று இருந்துவிட்டு, ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் மற்ற சில மொழிகளிலும் பரீட்சை நடத்தலாம் என்று சிபாரிசு செய்தது. அதே நேரத்தில் அந்தக் கமிஷன் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறது. ‘பதினான்கு மொழிகளானால் சிரமமாக இருக்கும்; ஒரு மொழி, நான்கு மொழி அல்லது ஐந்து மொழி என்று இருந்தால் மாடரேஷன் வைத்துக் கொள்ளலாம், தரம் வைத்துக்கொள்ளலாம், முடியாது என்று சொல்லவில்லை’ என்று தார்மீகமான ஆதரவை அதற்கு அளித்தார்கள். அலிபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் இதைப் பற்றி ஒரு சிபாரிசு செய்தது.

“The position is at present uncertain and it is not clear as to how many of the regional languages would come to be adopted as general media for purposes of university education. So long as this number does not exceed the limits of manageability with reference to ‘moderation’, the problem would present no serious difficulties. If the number of regional languages eligible for this purpose threatens to become unmanageably large, the Union Government and the State Governments will have to face the issue

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

as to whether they would countenance the consequences to the all-India character of the competition which would flow from a quota system or evolve, in mutual consultation, a formula whereunder the number of such linguistic media would be held within manageable limits and the form and character of the examination changed to the necessary extent.” என்ற முறையில் சில மொழிகள் இருக்கலாம், ஓரளவு கூடுதலாகப் போகாமல் இருந்தால் யோசிக்க வேண்டியதை யோசிக்கலாம் என்று மொழிக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, திடமான கருத்தைச் சொல்லவில்லை.

“We would not pronounce finally on the issue, both because in point of time it would be premature for us to do so and because the issue would seem to call for further examination. There will be another similar Commission to investigate the entire field in 1960, by which time the picture is bound to have become a good deal clearer.”

என்று அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார்கள். சில மொழிகள் இருக்கலாம், 4-5 இருக்கலாம், தெலுங்கு இருக்கலாம், தமிழ் இருக்கலாம், மராத்தி இருக்கலாம், பஞ்சாபி இருக்கலாம், பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இதை 1955-ம் ஆண்டில் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில் இந்தியை வைத்தே விடுங்கள், ஆங்கிலத்தோடு யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் வைத்தே விடுங்கள் என்று இந்தக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்தது. சென்னை அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த மெமோராண்டத்தில் தமிழ் மத்திய சர்க்கார் பரீட்சை மொழியாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்னை அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த இரண்டாவது மெமோராண்டத்தில் 11-வது பக்கத்திலிருந்து சில வார்த்தைகளைப் படிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். மிகத் தெளிவாக மொழிக் கமிஷன் கொடுத்த அறிக்கையை ஆட்சேபித்தே கூடச் சொன்னார்கள். மொழிக் கமிஷன் குறிப்பிட்டது ஆங்கிலத்தோடு இந்தியும் இருக்கட்டும், அப்படி இரண்டும் இருந்தால் சென்னை மாநிலத்தில் அல்லது ஆந்திர மாநிலத்தில் இந்தியைக் கற்றுக்கொள்வார்கள், தமிழ் வேண்டும் என்பதே இருக்காது என்று சொன்னார்கள். அதை நல்ல முறையில் ஆட்சேபித்து சென்னை அரசாங்கத்திலே தமிழிலேயே இருக்கலாம், கொண்டு வாருங்கள் என்று திடமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொழிக் கமிஷனுக்குச் சமர்ப்பித்த மெமோராண்டத்தில் “Progress of Hindi among non-Hindi speaking University graduates generally would have advanced sufficiently to admit of their competing on equal terms with Hindi-speaking candidates at these examinations through the merium of the Hindi language.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருந்து இரண்டுமே நடந்துகொண்டிருக்கட்டும், அதற்குள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் இந்தியில் பட்டதாரிகள் ஆகி விடுவார்கள், ஆகவே அவசியம் இல்லை’ என்று சொன்ன நேரத்தில் நம் சர்க்கார் ‘முடியாது, இது நடக்காது, நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

தமிழையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், மத்திய அரசின் அலுவலர் தேர்வுக்கு தமிழும் ஒரு மொழியாக இருக்கட்டும்' என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

"The Government of Madras do not set much store on the hope thus expressed. In their opinion, it is necessary that every regional language should be admitted as one of the alternative media for the combined All-India Examinations, as soon as that language has been brought into use as medium of instruction in colleges up to graduate standard. The resulting problem of 'moderation' should be accepted as a necessary feature of arrangement for recruitment to these important services. The problem should be solved as satisfactorily as possible by the Union Public Service Commission."

என்று மாடரேஷனை ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும், இதை சமாளித்தாக வேண்டும். பல்கலைக் கழகத்தில் கூட அந்த மொழியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நம் சர்க்காரே அறிக்கை கொடுத்தது. இதைத் தொடர்ந்து பார்லிமெண்டரி கமிட்டி ஒன்று திரு. கோவிந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் தலைமையில் போட்டு அந்தக் கமிட்டி கூட அதைப் பற்றிக் கருத்துரை சொல்லுகிற நேரத்தில்—இதைப் பற்றி நான் விஸ்தாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதன் காரணமே இதில் கட்சி வேறுபாடோ அல்லது கட்சிப் பிரச்சனையோ அல்ல, படிப்படியாக இந்தச் சிந்தனை ஓட்டத்தில் செயல்படுத்த முடியாமல் தடை எங்கே இருக்கிறது என்று மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் இவ்வளவையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது—

'An expert committee should be appointed to examine the feasibility of introducing the regional languages as media without bringing in a quota system'.

என்று, கோட்டா முறையில் மாநிலத்துக்கு இவ்வளவுதான் என்று ஒதுக்கவேண்டும் என்ற முறை இல்லாமல் வட்டார மொழியையே பரீட்சை மொழியாக ஆக்கும் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய நிபுணர் குழு அமைக்க இந்தக் குழு சிபாரிசு செய்கிறது என்று 1958-ம் ஆண்டிலேயே சிபாரிசு செய்தார்கள். இவ்வளவையும் விளக்கக் காரணம் கருத்திலே வித்தியாசம் ஏதும் இல்லை என்று விளக்குவதற்காகத்தான். மத்தியப் பேரரசில் இருக்கிற உத்தியோக பிரச்சனை என்பது சாதாரண மொழிப் பிரச்சனை அல்ல; அல்லது வெறும் உத்தியோகப் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல. பலவிடம் தேவா என்று யாசம் கேட்கிற பிச்சைக்காரனைப் போல உத்தியோகங்கள் கேட்பது அல்ல. உரிமை அடிப்படையில், நியாய உணர்வின் அடிப்படையில் எழுந்த பிரச்சனை. அரசியல் சட்டத்தில் பரீட்சை மொழியை மாற்றுக்கிற நேரத்தில் எப்படி மாற்றவேண்டும் என்று 344-வது ஆர்ட்டிகிளில் கூறியிருக்கிறது. இங்கு நடைபெற்ற கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, ரத்த ஆற்றுக்குப் பிறகு, ரத்த வெள்ளத்திற்குப் பிறகு, பல தமிழர்கள் உயிரை இழந்த பிறகு, வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் பரீட்சை மொழியாக வருகிற மொழி

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பகத்தர்சன் சொல்லவில்லையா? இந்தியைக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். ஆங்கிலமும் எங்கோ போயிருக்கும். 344-வது விதி கூறுவதெல்லாம்,

“Article 344(3) of the Constitution specifically requires the Commission, in making its recommendations regarding the replacement of English by Hindi as the official language of the Indian Union to ‘have due regard to the just claims and the interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas in regard to the public services.’”

என்பதுதான். நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புவது

“have due regard to the just claims and the interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas in regard to the public services.” என்பதற்குத் தான் பொது உத்தியாகங்களுக்கு, இந்தி பேசாத பிரதேச மக்களுடைய “Just claims” அதாவது நியாயமான உரிமைகள் “interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas” என்ற முறையில் அவர்கள் உரிமைகள், நியாய உணர்வுகள் இவைகளை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே 344-வது விதியிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே எட்டு வருஷங்களாக நடந்தது என்ன? ஏதோ மொழிக் கமிஷன் அவசர அவசரமாக இவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டு இந்தியைக் கொண்டுவாருங்கள், இந்தியில் இருக்கட்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மட்டுமா சொன்னார்கள்? சபார்டினைட் சர்வீஸஸ்—தலைவர் அவர்களே, தங்களும் அறிவீர்கள்—மன்ற அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள்—மன்றக் குடியிலும், மதுரையிலும் இருக்கிற தபால்காரர்களுக்கு, பரமக்குடியிலும், திருப்பூரிலும் இருக்கிற ரெயில்வே ஊழியர்களுக்கு, சங்க இலாகா அதிகாரிகளுக்குக் கூட, இந்த ஊரிலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குக் கூட இந்தி படிக்கவேண்டும், இந்தியில் பரிட்சை எழுதித் தேர்வேண்டும் என்ற தாக்கீதை உள் துறை அமைச்சு ஐந்து வருஷங்களாகப் பிறப்பித்து, உள்ளே இந்தி மொழியை வைத்துக் கொள்ளலாம், வெளியே எந்த மொழியை வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அது அமல்படுத்தப்பட்டு நடைமுறையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும்? அத்தனையும் செய்து விட்டு இன்றைக்கு நாம் குழப்பத்தில் இருக்கிறோம். 1965-ல் வரப் போகிறது என்று பேசிக்கொள்கிறோம். இந்தத் தேதியில் இந்தி தான் ஆட்சி மொழி. அது ஒன்று தான் ஆட்சி மொழி. ஆங்கிலமும் இன்றைக்கு இருக்கிறது பெயர் அளவில். இது மாறுதல்படப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது ஏதோ உத்தியோகப் பிரச்சனை அல்ல. உரிமைப் பிரச்சனை. உத்திரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தானில் இருப்பவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ, என்ன பாத்யதை இருக்கிறதோ, அதே பாத்யதையின் விளைவாக, அதே உரிமையுடன் தமிழர்கள் கேட்கிற தீர்மானம் இது. ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கு மேஜாரிடி இருக்கிறது, அரசியலில் ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், இன்றைக்கு அவர்கள் நம்மை ஆட்டிவைத்துக்

12-30
p.m.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

கொண்டிருக்கிறார்கள். சம வாழ்வு அளிப்பதற்குத்தான், தர்க்க ரீதியிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் செயற்குழு இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இங்கிருக்கிற அத்தனை கனம் உறுப்பினர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள். கண்டிப்பாக ஆதரிக்கவேண்டும். எனக்குத் தெரியும், அதிகாரபூர்வமாக அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியிலிருந்து தாக்கீது கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் நீட்டி 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாகவேண்டும் என்று சொன்னோம். பரீட்சைக்கு தமிழ் மொழி இருக்கட்டும், தெலுங்கு மொழி இருக்கட்டும் என்று சொல்லும் பொழுது, 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கட்டும் என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்னது. வேறு பெரிய விஷயத்தை ஒன்றும் சொல்லிவிடவில்லை. இதிலே நிலையை சமாளிக்க தவறி விட்டோம். இப்படியே விட்டுக் கொண்டே போனால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இந்தி தான் இன்றைக்கு ஆட்சி மொழி. இல்லையென்று அதை மறுக்க முடியுமா? ஏதோ புதியதாக வாப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டம் வந்தால் தெரியும். பத்து வருஷங்களிலே நிலைமை என்ன ஆகும்? தபால் இலாகா விலும், ரயில்வே இலாகாவிலும் இந்தி பேசுபவர்கள் தான் வந்து விடுவார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சட்டங்கள், நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் இந்தி ஆதிக்கத்தோடு உளரப்போகிறது. இந்தி வெறியர்களுக்குத்தான் உத்தியோக வாய்ப்பு இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படாமலே போய்விடும். தம்முடைய மொழிக்கு அந்தத் தகுதி உண்டா என்றால், நிச்சயம் உண்டு. இந்தியைப் போல ஆயிரம் மடங்கு தகுதி உண்டு, 10,000 மடங்கு தகுதி உண்டு. தமிழ் மொழிக்கும் சரியான தகுதி இருக்கிறது, வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதைச் செய்யாவிட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும்? எங்கே போய் கொண்டிவிடும்? ஆங்கிலத்தில் சில பேர்கள் பரீட்சை எழுதுவார்கள், இந்தியில் சில பேர்கள் பரீட்சை எழுதுவார்கள். இப்போதே பார்க்கிறோம், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., லிஸ்டிலே தமிழ் நாட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள் வருகிறார்கள்? இந்தி ஆதிக்க ஜாதியை நாட்டிலே ஏற்படுத்துகிறார்கள். நாட்டிலே அம்மாதிரி ஒரு தனி ஜாதியை சிருஷ்டிப்பதற்கு முழு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஏதோ நேரு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டார், வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்போகிறது, சட்டம் வரப்போகிறது, ஆங்கிலம் நீடிக்கப் போகிறது என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதுமா? எங்கே வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்? நேருவினுடைய வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? நிறைவேற்றப்படவில்லையே? என்ன சொன்னார் நேரு? இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பாத வரையில் இந்தி ஆட்சி மொழியாகக் கூடாது என்பது அவருடைய வாக்குறுதியின் ஒரு அம்சம். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பாத வரையில் இந்தி ஆட்சி மொழியாகக்கூடாது. இந்தியை எப்பொழுது

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஆட்சி மொழியாக்கவேண்டும் என்பதை இந்தி பேசாத பிரதேச மக்களிடம் விட்டுவிடுங்கள். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் தானே இதில் விவகாரம். இதிலே உத்திரப்பிரதேசக்காரர்களுக்கு என்ன வேலை? சேத் கோவிந்த தாஸுக்கு என்ன வேலை? வடக்கே இந்தி ஆர்வம் படைத்தவர்களுக்கு என்ன வேலை? இந்தி பேசாதவர்களைக் கேட்டுத்தான் இந்தியை ஆட்சி மொழியாக்கவேண்டும் என்பது வாக்குறுதியின் ஒரு அம்சம். இது பற்றி முடிவு செய்வதை இந்தி பேசாத மக்களுக்கே விட்டுவிடவேண்டும் என்பது தான் மற்றொரு அம்சம் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது சரியல்ல. பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் அன்று கொடுத்த வாக்குறுதி என்னவென்றால், இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது அல்ல. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கிறது, இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையிலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். அது தான் உறுதி மொழி. உறுதி மொழியை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலில் நன்றாக புரிந்துகொண்டு, பிறகு விமர்சனம் செய்ய வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் மிக நன்றாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் உறுதி மொழியை, முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் சொல்லுவதும், அவர்கள் சொல்லுவதும் ஒன்று தான். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்றால் என்ன பொருள்? இந்தி வேண்டாம் என்பது தானே பொருள். என்னுடைய வியாக்கியானம் தவறான வியாக்கியானம் என்று இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உறுதிமொழி தவறுதலாக வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறேன். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரை, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்றால், என்ன பொருள்? அதுதான் பொருள். இந்தி வேண்டியதில்லை என்பது தான் பொருள். என்றைக்கு இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிறார்களோ, அன்றைக்கு இந்தி வரட்டும். திறமை வாய்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய வியாக்கியானம் தவறு என்று சொல்லுகிறார். நேரு அவர்களுடைய கருத்தை, உறுதி மொழியை தவறுதலாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை துரோகம் செய்கிறார்கள். மாபெரும் தலைவர், என்று வானளாவப் புகழ்க்கூடிய மாபெரும் ஜோதி நேரு அவர்களின் உறுதி மொழியை தவறுதலாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லுகிறேன். அரசியல் அபிலாஷைகளை வைத்துக்கொண்டு, வேறு பல ஆசைகளை வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு தவறான வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள் எங்கேயோ இருப்பவர்கள். நேரு அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்? இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்று தான் சொன்னார். அவர்கள் சொன்னதற்கும் நான் சொன்னதற்கும் என்ன வித்தியாசம்? ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்றால், இந்தி கூடாது என்று தானே பொருள். இந்தி என்றைக்கு வரவேண்டும் என்பதை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

அவர்களே, இந்தி பேசாத மக்களே முடிவுசெய்து கூறட்டும், அந்த முடிவை இந்தி பேசாத மக்களுக்கே விட்டுவிடுங்கள் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார். என்னுடைய பெரிய குற்றச்சாட்டு, 'They have betrayed Nehru' நம்பிக்கை மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். 'Breach of trust' செய்திருக்கிறார்கள் சில ஆதிக்கக்காரர்கள். அதன் விளைவாக இன்றைக்கு பெரிய குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டின் ஒற்றுமையை மறுக்கவில்லை, சகோதரத்துவத்தை மறுக்கவில்லை, ஐக்கியத்தை மறுக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு சிலர் பேசுகிற ஒரு சாதாரண மொழி மட்டும் நம்முடைய மொழி மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்றால், அது ஜனநாயகமா? அல்லது ரோஷலிசமா? இதன் விளைவு என்ன ஆகும்? ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ் பரீட்சைகள் என்ன ஆகும்? இந்தி ஆதிக்கம் தான் தாண்டவமாடும். எனக்காகச் செய்யவேண்டாம். என்னுடைய கட்சிக்காகச் செய்யவேண்டாம். இந்த நாட்டின் எதிர்கால சந்திக்களை மனக் கண் முன்னால் கொண்டுவருங்கள் அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும்? நிலைமை என்ன ஆகும்? சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? வொர்க்கிங் தமிழ் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. 'மும்மொழிக் கொள்கை' இருக்கிறது. ஏதோ உத்தியோகத்திற்காக கொடுக்கிற பிச்சை அல்ல. வடக்கே கான்பூர், லக்னோ முதலிய இடங்களுக்குப் போய் ரூ. 1,000 சம்பாதிப்பதைவிட பிச்சைக்காரராக தமிழ் நாட்டில் இருப்பதற்கு தயாராக இருக்கின்றார்கள். இதில் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. இது நாட்டுக்குடிமக்களுக்கு இருக்கிற உரிமை, தன்னுடைய மொழி உரிமை, ஜனநாயக உரிமை. அந்த உரிமைக்கு ஒரு பங்கம் வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது இந்த மொழிப் பிரச்சனை. பதினென்கு மொழிகளையும் ஆட்சி மொழியாக ஒத்துக் கொள்ளாத வரையிலே இந்தப் பிரச்சனை தீரப்போவதில்லை.

எங்கே உறுதி மொழியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்? நாம் எல்லோரும் அன்னியர்களாக, இரண்டாம் தர குடிமக்களாக மாற்றப்படுகிறோம் என்றால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இந்தியை தாய் மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் நிலைமை என்ன ஆகும்? இங்கியைக் கற்றுத்தான் தீர வேண்டும் என்றால் பாதகம் அல்லவா? தாய் மொழியின் கதி என்ன ஆகும்? பத்து ஆண்டுகள் கழித்து வேட்டைக் காடு ஆகும். இன்றைக்கு நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். இதிலே அரசியலுக்கு இடம் கிடையாது. பன்னிப் பன்னிச் சொல்கிறேன். மொழி நிபுணர்களால் பேசப்பட்ட விஷயம் இது. அரசியல் சட்ட மன்றத்தில் பேசப்பட்ட விஷயம் இது. ஏதோ எண்ணிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லி, உத்திரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பீஹாரில் இருப்பவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு நம்முடைய நிலைமையை கெடுக்கக்கூடாது, குறுகிய நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்சனையை அணுகக்கூடாது. நேரு அவர்களின் வாக்குறுதியை சரியாக வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும். நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நம் மாநிலத்தில் உள்ள 3½ கோடி, 4 கோடி மக்களுடைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்கால சமுதாயத்தை எண்ணிப் பாருங்கள்.

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றைக்குக் கொள்கையளவிலே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. காரியக் குழு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் இதை நான் முன் மொழிகிறேன். இதைக் கண்டிப்பாக ஆளும் கட்சியில் எல்லோரும் ஆதரித்து, இதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்புவதன் மூலம், தமிழர்களின் நியாயமான உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவோம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது வெறுமனே நாலு பேர்களுக்கு உத்தியோகம் தேடிக்கொடுக்கும் பிரச்சினையல்ல. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக ஆதரித்து நிறைவேற்றித் தருவதன் மூலம், நம் எல்லோருடைய குரலையும், இந்த சட்ட மன்றத்தின் குரலைக் கேட்கச் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடும், அக்கறையோடும் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் செயலாளர் நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய ஆதரவுக் கருத்துக் களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன். அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையில் குறிப்பிட்டது போல், இந்தத் தீர்மானம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சிச் செயற்குழுவிலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக பாராட்டுதலையும் நண்பர் மதியழகன் எடுத்து கூறினார்கள். அதே நேரத்திலே, நிலைமைகளைச் சமாளிக்க, ஏற்பட்டுவிட்ட கொந்தளிப்புக்களிலிருந்து மீள்கொள்ள, இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்கள் பயன்படவில்லை என்றால், அந்த அளவிலே பாராட்டுக்கள் பயனற்றுப்போகும் என்பதையும் யாரும் உணராமல் இல்லை.

யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளுக்கு, வட்டார மொழிகள் அத்தனையும் இருக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் செயற்குழு முடிவு எடுத்திருந்தாலும், அதற்கான வழிவகைகளை இன்னும் செயல்படுத்தவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். பொதுவாக, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் இந்தியினுடைய ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கும் நேரத்தில், திசை திருப்பிவிடும் வகையில், 'இவர்கள் ஆங்கில மோகம் பிடித்த காரணத்தினால், ஆங்கில மோகிகளாக இருப்பதால், இந்தியை எதிர்க்கிறார்கள்' என்று திசை திருப்பிவிடும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே ஆங்கில மோகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருக்கு இல்லை. 1938-ம் ஆண்டிலிருந்தே, தமிழ் நாட்டில் இந்தியினுடைய ஆதிக்கம் துழைந்தால், எத்தகைய கொடுமைகள் ஏற்பட்டு விடும், எத்தகைய வகையில் தமிழருடைய எதிர்காலம் இருண்டு விடும் என்று அஞ்சி, 1938-லிருந்து, தமிழகத்தினுடைய தமிழர் இயக்கமாகிய இந்தி எதிர்ப்பில் பல்வேறு புலவர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும், ஈடுபட்டு இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் இதுவரையில் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த இயக்கம்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th July 1965]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் முன்னின்று நடத்துகின்ற ஒரு இயக்கம் என்று அரசியல் ரீதியில் சொல்லப்பட்டாலும், இந்த உணர்வு ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுடைய உள்ளத்திலேயும் ஊசல் ஆடாமல் இல்லை. ஆனாலும் பல்வேறு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால், மனத்தில் உள்ள அந்த உண்மையை வெளியிட முடியவில்லை. அப்படி பூட்டப்படுகிறதே தவிர, தவிர்க்கிறார்களே தவிர, அவர்களும் தமிழர்களுக்கு ஏற்படவிருக்கும் கேடுபாடுகளை உணராமல் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால்தான், சிலபல நேரங்களில் இப்படிப்பட்ட நாடு போற்றுகின்ற நல்ல தீர்மானங்கள், காங்கிரசினுடைய தலைமையிலிருந்து வெளியிடப்படுகின்றன.

ஆகவே, பொதுவாக ஆங்கிலத்தின் மீது உள்ள மோகம் என்பது ஆதாரம் அற்றது. இதை ஆளும் கட்சியினர் உண்மையாகவே உணர்ந்தால், இந்தியை எதிர்க்கும் எங்களுடைய நல்ல நோக்கத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீவிரமாக எதிர்க்கும் நோக்கத்தை நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். மறுக்கமாட்டார்கள். ஆங்கில மொழி அவமானச் சின்னம், வெள்ளையன் மொழி, அன்னியன் மொழி, அது நாட்டின் மொழியாக இருந்தால் ஆகாது என்று பெரும் தலைவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புக்கு பதில் சொல்லும்போது சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மறந்து விடுகிறார்கள். இந்த அவமானச் சின்னம், 1950-ல் அரசியல் நிர்ணய சபை கூடிய நேரத்தில், அரசியல் சட்டத்தைத் தீர்மானித்த நேரத்தில், இன்னும் இந்த மொழி 15 ஆண்டுகள் இருக்கட்டும் என்று, இந்த அவமானச் சின்னத்திற்கு தவணைபோட்டுக் கொடுத்தார்கள் இவர்கள். இவர்களே இன்றையதினம், ஆங்கில மோகிகள் என்றும் அது அவமானச் சின்னம் என்றும், இந்தியை எதிர்க்கிறவர்களைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் ஆங்கில மோகம் பிடித்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் அதே நேரத்தில், ஒரு அன்னிய மொழி தமிழ் மொழியைத் தாக்கிடவும், தகர்த்திடவும், உருக்குலைத்திடவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அனுமதிக்காது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த சட்ட மன்றம் ஒரு நிலையில் நின்று, ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, மத்திய சர்க்காருக்கு நம் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்புகிறது. எந்த அளவில் தீர்மானம் நிறைவேறினாலும், காங்கிரஸ் செயற்குழுவில் முடிவு எடுத்தாலும், யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளில் இடம் பெறமுடியுமா என்றால் இல்லை. சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகைக்குக் குறிப்புப் பார்த்தேன். குஜராத்தி, மராத்தி இந்த மொழிகள் பட்டியலில் கூட தமிழ் மொழியை இன்னும் காணவில்லை. தமிழ் மொழி இன்னும் அந்தத் தகுதி பெறாததற்குக் காரணம், தமிழகத்தில் எல்லா கல்லூரிகளிலும் போதனா மொழியாக, பாட மொழியாக, அந்த அளவுக்கு பக்குவம் பெறவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கல்லூரிகளில் பாட மொழியாக இருக்கும் பக்குவத்தைப் பெறாமல் இருப்பதால், தேர்வு மொழிகளில் ஒன்றாக அது இன்றைக்கு எடுக்கப் படவில்லை. காலப் போக்கில் சேர்க்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகட்டும் பார்க்கலாம், விரைவில்

29th July 1965]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வரும் என்று சொல்லுவது, உள்ளபடியே, தமிழகத்திலே இருக்கிறவர்களை எமாற்றும் பதில்களே தவிர, வேறென்றும் இல்லை. இன்றைக்கு தமிழ் பாடமொழியாகக் கல்லூரிகளில் இல்லை என்கின்ற காரணம், சமாதானம், சரியா, இல்லையா? அப்படிக் கல்லூரிகளில் அது பாடமொழியாக செய்யப்படாததற்கு காரணமும் பொறுப்பும் நாட்டை ஆளும் காங்கிரஸ் அமைச்சரவையைச் சார்ந்தது தானே? கல்வி மந்திரியாகவும், நிதி மந்திரியாகவும் திரு. சுப்பிரமணியம் இருந்த காலத்தில் தமிழைப் பாட மொழியாக்க அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளெல்லாம் ஏன் பயன் தராமல் போய்விட்டன? அது ஏன் நீடித்து நடைபெறவில்லை? அப்படி திரு. சுப்பிரமணியம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைச் செயல்படுத்தாததால் தானே இன்றைக்கு யூனியன் கமிஷன் தேர்வுகளுக்கு தமிழ் மொழியும் இடம் பெறமுடியவில்லை? வட்டார மொழிகள் இடம் பெறவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, தமிழ் இடம் பெறமுடியாத காரணம் அது தானே? குஜராத்தியும், மற்ற மொழிகளும் அடைந்த தகுதி, தமிழுக்கு வராததற்குக் காரணம், அது கல்லூரிகளில் பாடமொழியாக இருக்கவில்லை என்பதுதானே? ஆகவே, அது சர்க்காருடைய அசிரத்தியைக் காட்டுகிறது. மேற்கொண்டு நல்ல முயற்சிகளை இந்த சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகிறார்கள். இதையே சமாதானமாக தமிழகத்தைத் தடைப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள் கையாளுகிறார்கள். இதைக் கண்டு நாம் உண்மையிலேயே வெட்கப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

‘தமிழ் பாட மொழியாக ஆவதற்கு மாணவர்களிடத்தில் உற்சாகம் இல்லை, மாணவர்களிடத்திலே உற்சாகமும் அக்கறையும் இல்லாத காரணத்தால் சர்க்கார் எவ்வளவோ முயன்றும், அதைப் பாட மொழியாக ஆக்க முடியவில்லை’ என்ற சமாதானத்தை அடிக்கடி முதல் அமைச்சர் சட்ட மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; பொதுக் கூட்டங்களிலும், மாணவர்களுடைய கூட்டங்களிலும், ஆசிரியர்களுடைய குழுக்களிலும் கூட நம்முடைய அமைச்சர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஒரு நல்ல முயற்சியிலே ஈடுபடத்தான் மதுரைக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் இலக்குவனர் அவர்கள், “ஆட்சியினுடைய எண்ணமோ, காங்கிரஸ்காரர்களுடைய எண்ணமோ தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது, தமிழைப் பாட மொழியாகக் கல்லூரிகளில் கொண்டுவருவதற்கேற்ற அளவுக்கு மாணவர்களிடத்தில் உற்சாகம் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆசைக்கு அனுசரணையாக மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தவேண்டும் என்கிற புனிதமான நோக்கோடு, மாணவர்கள் தமிழைப் பாட மொழியாக எடுத்துக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும் என்கிற பிரசாரத்திலே அவர்களை ஈடுபடுத்தி, அந்த மாணவர்களுக்கு அக்கறையும் உற்சாகமும் அளிப்பதற்காகத்தான் மதுரைக் கல்லூரியினுடைய பேராசிரியர் இலக்குவனர் அவர்கள் ஒரு வழிநடைப் பயணத்தை மதுரையிலிருந்து சென்னை நகரம் வரையில் மேற்கொண்டு, எங்கெங்கே கல்லூரி இருக்கிறதோ, அந்தக் கல்லூரி இருக்கின்ற நகரங்களுக்கெல்லாம் வந்து,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th July 1965]

அவரோடு ஐம்பது புலவர்களும் கால்நடையாக வந்து, மாணவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடத்தில் 'ஆட்சியினர் தமிழைக் கல்லூரிகளிலே பாட மொழியாக ஆக்குவதற்கான அக்கறை காட்டுகிறார்கள். மாணவர்கள் தான் அதிலே சரியானபடி உற்சாகம் காட்டவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பாடமொழியாக்கும் முயற்சியில் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதற்காக அவர் எடுத்த முயற்சியும் அரசாங்கத்தாரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அவர் கைது செய்யப்பட்டு இன்றையதினம் பரோலில் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கல்லூரிகளுக்குச் சென்று மாணவர்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்கு நல்லுரை கூறவேண்டிய ஒரு பேராசிரியர் அனுதினமும் அங்கேயிருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று கையெழுத்துப் போடவேண்டியிருக்கிற ஒரு அவல நிலையையே தமிழ் தாய் சார்பாக, தமிழக மக்கள் சார்பாக நாம் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறோம். அங்கே மாணவர்களிடையே உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பேராசிரியர் இலக்குவனார் அவர்கள் எடுத்த முயற்சியைப் போன்ற நல்ல முயற்சிகளை ஆங்காங்கு இருக்கும் பேராசிரியர்கள் எடுப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் அனுசரணையாக இருக்க வேண்டும். இதை ஏன் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால், கல்லூரிகளிலே தமிழ்ப் பாடமொழியாக இல்லாத காரணத்தால் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானத்தை இயற்றியதற்குப் பிறகு கூட, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர்திரு. காமராஜ் அவர்களின் எண்ணம் அது என்று தெரிந்த பிறகும் கூட, யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நடத்தும் தேர்வில் தமிழுக்கு உடனடியாக இடம் தர முடியாது என்றும், தமிழ் அந்தத் தகுதியைப் பெறவில்லை என்றும் பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது என்னவென்றால், தமிழைக் கல்லூரிகளில் பாட மொழியாக ஆகும் முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றாக வேண்டும், அதற்கு மாணவர்களைத் தயாரித்தாக வேண்டும், அந்த முயற்சியில் ஈடுபடுகிற பேராசிரியர்களைத் தடுக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முறையை வேண்டுமானால் மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அல்லது, அவர்களுக்கு அறிவித்து, அந்த வகையிலே தமிழைக் கல்லூரிகளில் பாட மொழி ஆக்குகின்ற முயற்சியை வெற்றிகரமாக ஆக்கி, அதன்மூலம் இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் தமிழுக்கு உடனடியாக இடம் அளிக்க முடியாததற்கு இதுதான் காரணம் என்று சொல்கிற நொண்டிச் சமாதானத்தை இனியும் சொல்வதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொண்டு, நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'எந்த மொழியில் சர்க்கார் பதவிகளுக்கான தேர்வு எழுதுவது' என்ற

29th July 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கேள்வி வந்தபோது, 'இந்தியிலேதான் எழுத வேண்டும்' என்று முதலில் சர்க்கார் தீர்மானம் செய்திருந்த நேரத்தில், இதே மாமன்றத்தில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் முதலமைச்சரிடம் கேட்டார்கள், "இந்தியிலே மட்டும் எழுதலாம் என்றால், மற்றப் பிராந்திய மொழிகளிலும் ஏன் எழுதக் கூடாது? மற்ற அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தேசியப் பத்திரிகைகள் தலையங்கம் எழுதியிருக்கின்றன. ஏன் தமிழில் தேர்வு எழுத வகை செய்யக் கூடாது? தமிழைக் கொண்டு வர வழி செய்ய மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொன்ன முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது இன்னும் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. "நாளைக்கு முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில்லியில் நடக்கிறது, நான் அதில் கலந்து கொள்ளப் போகிறேன்; அதைப்பற்றிச் சொல்லி, வாதாடி விட்டுவந்த பிற்பாடு பதில் சொல்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். சென்று திரும்பியதற்குப் பிறகு, "நான் எவ்வளவோ சொன்னேன்; அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை; இருந்தாலும் 'மாடரேஷன் முறை' யைச் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன்; இந்தியிலே எழுதுவது அவ்வளவு சிலாக்கியமான வழி அல்ல" என்றார்கள். முதலமைச்சர் அன்று உபயோகித்த வார்த்தை எனக்கு இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. "இந்தியிலே பரீட்சை எழுதுவதென்றால் 'ஹாண்டிகாப்' ஆக இருக்கும்; ஆங்கிலத்தில் அப்படி அல்ல; கலப்பத்தில் எழுதிவிடலாம்" என்றார்கள். "இந்தியிலே எழுதுவது 'ஹாண்டிகாப்' ஆக இருக்கும் என்றால் அப்பேர்ப்பட்ட மொழி தேசிய மொழியாக இருக்கலாமா?" என்று கேட்டதற்கு "அது வேறு பிரச்சினை" என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஆனால், மீண்டும் அதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு, 1948-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி போட்ட தீர்மானத்தையொட்டி, எல்லா தேசிய மொழிகளிலும், 14 பிராந்தியமொழிகளிலும் சர்க்கார் பரீட்சை நடத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தித் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ஏன் அப்படிப் பேசினார், எப்படித் தீர்மானம் நிறைவேற்றலாம் என்று நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அப்பொழுது நினைவு வந்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் பிறகு, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி சர்க்கார்க் கொள்கையாக ஒத்துக் கொண்டார்கள். "தமிழ் சர்க்கார்ப் பரீட்சை மொழியாக வருமா?" என்று கேட்டால், "இன்னும் நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு வராது" என்று தீர்மானமாகச் சொல்லிவிட்டார். "நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது வருமா?" என்றால் "தமிழ் வளமுள்ள மொழியா என்பதைக் கலந்தாலோசித்து, வளமுள்ள மொழி என்று தெரிந்தால் அதைப்பற்றிப் பின்னால்தான் முடிவு செய்ய முடியும்" என்று மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் குழு தெரிவித்துவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் யோசனை செய்து சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. தமிழை விடச் சிறந்த மொழி, வளமுள்ளமொழி வேறு எந்த இந்திய

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [29th July 1965]

மொழியாவது இருக்கிறது என்றால் அது அறிவு படைத்தவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். சிறப்பாக வளர்ந்திருக்கும் இந்த மொழிக்கு இந்த சந்தேகத்தை கொண்டு வந்திக்கிறார்கள். மொழியைப்பற்றி இவ்வளவு சூடு ஏற்பட்டு, சர்ச்சை வளர்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில், மொழியைப்பற்றி நாட்டிலே கொத்தளிப்பு ஏற்பட்ட இந்த நேரத்தில், இத்தகைய ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றால், பின்னால் என்ன நொண்டிச் சமாதானம் சொல்லித் தள்ளப்படுமோ என்கிற அச்சம் தமிழ்நாட்டிலே இருப்பது நியாயமாகும். எனவே, வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் தமிழ் அகில இந்திய பரீட்சை மொழியாக இல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது, தமிழ் அரசாங்க ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, அகில இந்திய பரீட்சை மொழியாகவும் ஆக்கப்பட்டே தீரவேண்டும், என்பது தமிழ் மக்களுடைய ஏகோபித்த முடிவாகும். அந்த மொழியும் சேர்க்கப்பட்டே தீரவேண்டும். அதுவே தமிழக மக்களுடைய ஏகோபித்த விருப்பமும், வேண்டுகோளும் ஆகும்.

திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா என்று கருதாமல், இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த ஒன்றிலாவது நாங்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம் என்று ஐக்கியத்தை எல்லோருக்கும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும், தெரியப்படுத்தவேண்டும். வேறு மொழிக்காரர்கள் கேட்கவில்லையே என்ற சமாதானம் தேவையில்லை. பதினான்கு மொழிகளிலும் பரீட்சை எழுதச் செய்வதனால் கால தாமதம் ஆகும் என்றெல்லாம் சொல்வது எந்த வகையிலும் சரியல்ல; ஏமாற்றத்திற்குரிய ஒன்று என்கிற சந்தேகத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் செய்யவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, என்னுடைய நெஞ்சைத் தொட்டதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. எனவே சொல்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய திரு. கருணாநிதி அவர்கள், 'நாங்கள் ஆங்கில மோகிகள் அல்ல' என்று தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கம் அத்தகைய குற்றச்சாட்டை எங்கள் மீது சொல்லவேண்டியதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் யாரும் ஆங்கிலம்தான் நீடித்து நிலைத்து இருக்கவேண்டும் என்று கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டுருக்கவில்லை. அதை எங்களுடைய கொள்கையாகவும் வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால், நேற்று முன்தினம் இந்த மன்றத்தில் நடந்ததை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சரைக் குறை சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். இனியாகிலும் அப்படி நடக்கவேண்டாம் என்றும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். தமிழ் மக்கள் சார்பாக வேண்டுமோ விடுக்கிறேன். நேற்று முன் தினம், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சீரேரேபித்துப் பேசினார். தமிழில் உரை இருந்தது. தமிழில்

29th July 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உரை ஆற்றுவார் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், தமிழ் உரையை வைத்துவிட்டு ஆங்கிலத்தில் பேசினார்கள். வருத்தப் பட்டோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழில் உரை இருந்ததால் ஆங்கிலத்தில் பேசினேன். ஆங்கிலத்தையும் இந்த மன்றத்தில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று நாமே சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆங்கிலத்தை உபயோகப்படுத்தலாம், தமிழையும் உபயோகப்படுத்தலாம். தமிழில் உரை வழங்கப்பட்டிருந்ததால், ஆங்கிலத்தில் பேசினேன். தமிழில் உரை வழங்கப்படாமலிருந்தால் தமிழில்தான் பேசியிருப்பேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : மன்னிக்க வேண்டும், குற்றச் சாட்டாகக் கருதக் கூடாது. கைதவறுதலாகக் கூட இருக்கலாம். ஆங்கில உரையும் இருந்தது. தமிழ் உரையும் இருந்தது. தமிழில் படித்தால் எல்லோருக்குமே விளங்கியிருக்கும். தமிழில் படித்தால் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்கள் இங்கு யாருமே இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். தமிழ் தெரியாதவர்கள் யாரும் இந்த மன்றத்தில் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அப்படி இருந்தால், அவர்கள் ஆங்கில உரையை வைத்துப் படித்துக் கொள்ளலாம். நாய்த்தமிழ் மீது பற்று இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காவது தமிழில் படித்திருக்கலாம். நேற்று முன்தினம் என் நெஞ்சைத் தொட்டதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதைச் சொன்னேன். இனி அத்தகைய தவறு நடைபெற விடக்கூடாது. தமிழை இந்திய சர்க்கார் பரிட்சைக்குத் தேர்வு மொழிகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற திரு. மதியழகன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

* திரு. சு. ர. நல்லசிவம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையை தமிழிலும் நடத்த வேண்டுமென்ற நண்பர் திரு. மதியழகன் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். தாய் மொழியிலேயே எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளையும் நாம் கொண்டு வருவது காரணமாக இந்த மொழிப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணமுடியும். என்றைக்கு நம்முடைய தாய் மொழிக்கு நாம் இத்தகைய அந்தஸ்தைக் கொடுக்கிறோமா, அன்றைக்குத் தான் இது சாத்தியமாகும். தமிழை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, தமிழை எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளுக்கும் கொண்டு வராத வரையில் மொழிப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். கிளர்ச்சி ஏற்பட்டே தீரும். ஒரு சில புத்திசாலிகள் பிரதேசமொழிகளில் மத்திய சர்வீஸ் பரிட்சையை நடத்துவது என்று கொண்டு வந்துவிட்டால், இத்தி சிதறுண்டு போகும் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு ஆங்கிலத்தின் மூலமே ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்புகிறார்கள். இதை நாம் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். இந்தி வேண்டாம் என்று ஒரு சாராரும், ஆங்கிலம் அறவே கூடாது என்பதாகச் சொல்கின்ற என்போன்ற ஒரு

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[29th July 1965]

சாராரும் இன்றைக்கு நாட்டில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்னமும் நாட்டில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களுடைய ஆதிக்கம்தான் இருக்கிறது. அவர்கள்தான் இத்தனை தீமைக்கும் காரணமாக இருக்கிறார்கள். பிராந்தியமொழிகளில் மத்திய சர்வீஸ் பரீட்சை நடத்துவதை எல்லா மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்தத் துறையில் நாம் வெற்றி காண முடியும். சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கூட மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளை பிராந்திய மொழிகள் அத்தனையிலும் நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சொல்வதைச் செயலில் நடத்த முற்பட்டால்தான் பயன் உண்டு. மகாத்மா காந்தி அவர்களுக்கு இத்தனை வலுவும், சிறப்பும் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள் செய்யக் கூடியவற்றையே சொல்வார்கள். சொல்வதைச் செய்து காட்டுவார்கள். அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற நாம் நிச்சயமாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டும். இதிலே நாம் எவ்வளவு காலதாமதம் செய்கிறோமோ, அவ்வளவுக்குப் பின் தங்கிவிடுவோம். எந்த ஒரு மொழியும் சரிவளம் பெற வேண்டுமானால், அதன் அந்தஸ்து உயர்த்தப்பட்டு உபயோகத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். அப்போதுதான் வளர்ச்சி அடையும். தமிழ்மொழியை மத்திய சர்வீஸ் பரீட்சை மொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துவதற்குக் காரணம்கூறும் பற்று மட்டும் அல்ல, தேசம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும், மெரான்கிளர்ச்சி இருக்கும் கூடாது, அதனால் தேசத்தின் ஒற்றுணாழியாகக்கூடாது என்னவாம் ஆகும். ஆகவே, நண்பர் திரு. மதியகார அவர்கள் கொண் டேத்திருக்கும் தீர்மானத்தை சபை ஒருமுறைவா ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி பேசக்கூடியபொதுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : வளர் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் சபைக்கு முன் வந்திருக்கிய மத்திய அரசு அலுவலர் தேர்வுக் குழு பரீட்சை நடத்துவது எமைய மொழிகளிகிறது. தமிழையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொளலாம். குறியிய பரிந்து ஏறுதப இந்தச் சபையில் இருந்து வரலாண்வண்டுமென்று என்ந்தக்கொள்கிற தீர்மானத்தை நான் மனம்மி லாக வரவேற்றுர் எங்கிக்கின்றேன். இந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலத்லாழுதலாம் என்று எ ிருருக்கிறது. அதற்கேற்ற காரணங்கள், பரபக் காரணங்களுக் எல் அடிப்படையான உணர்ச்சிகள் இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் இப்போது நாம் இங்கே விவாதித்துக்கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. ஆங்கிலம் எப்படி ஒரு சர்வதேச மொழியாக, பல்வேறு துறைகளையும், பல்வேறு கலைகளையும் தன் சொற்களினாலே விளக்கமாக, தெளிவாக புலப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று நாம் மட்டும் அல்ல, உலகமே ஒப்புக் கொள்கிறதோ, அப்படி இந்திய மொழிகளுக்குள்ளே எந்தக் கலையைப்பற்றியும், எந்தத் துறையைப் பற்றியும் செம்மையான முறையிலே தெளிவாக, ஐயம், திரிபு, மயக்கம் என்று சொன்னார்களே அந்த மூன்றும் குற்றம் அல்ல, மூன்று குறைகளும் ஏற்படாதவாறு தெளிவுபடுத்தக்கூடிய, புலப்படுத்தக்கூடிய

29th July 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

செவ்விய மொழி தமிழ் ஏனென்றால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக பயின்று, வளர்ந்து, செழித்து, படர்ந்துவந்துள்ள ஒரு பெரு மொழி தமிழ். அடக்கம் காரணமாக “ஒரு” என்று சொல் கிறேன். இல்லாவிட்டால் “இந்திய மொழிகளிலேயே இணையற்ற” என்ற சொல்லைத்தான் பெய்வேன்; பெய்ய வேண்டும். வெறும் மொழி மீது ஏற்பட்ட ஆர்வம் அல்லது காதல் காரணமாக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. பல்வேறு பிற நாட்டு நல்லறிஞர்கள் ஆய்ந்து, இந்திய நாட்டு மொழிகளை ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுநோக்கி, அவற்றின் தாரதம்மியங்களை நிர்ணயித்து எழுதிய பன்னூல்கள் இந்த உண்மைக்குச் சான்றாக நின்று நமக்குப் புலப்படுத்தும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பன்னூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக இந்த உப கண்டத்தில் நிலவிற்று. இன்றைக்கு ஆங்கிலத்திற்கு உலகத்தில் செல்வாக்கு இருக்கிறதைப்போல —இவ்வளவு செல்வாக்கு என்று சொல்லவில்லை. அதோடு ஒரு நாட்டோடு இன்னொரு நாடு தொடர்புகொள்வதற்கு இன்றைக்குள்ள சாதனங்கள் அனைத்தும் அந்தக் காலத்தில் இல்லை என்பதையும் நாம் மறந்து விடப்படாது—நம்முடைய தமிழ்மொழி பல்வேறு நாடுகளிலும் செல்வாக்கை—ஆதிக்கம் என்று சொல்ல வரவில்லை—செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. ஈழ நாடு, அது அல்லாமல் ஆசிய நாடுகளில் இந்தோனேசியா போன்ற இடங்கள், பர்மா, கடாரம், ஸ்ரீலங்கா, மலேசியா, சீன வரையிலும் கூட தமிழ் கல்வெட்டுகள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அப்படிக் காணப்படுகிற கல்வெட்டுகள் உள்ள அத்தகைய இடங்களில் குறிப்பாக சீனாவை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அங்கே கிடைத்துள்ள தமிழ் கல்வெட்டு ஒன்றிலிருந்து அங்கே தமிழ் பரவியிருந்தது என்பது மட்டும் புலனாகவில்லை. அதன் மூலம் தமிழன் செல்வாக்கு எவ்வளவு என்பதும் நமக்கு புலப்படுகிறது. அந்தக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிற கருத்தும் எந்தத் தமிழ் இனமும் தொடர்புடைய கருத்தல்ல. சீன ஆட்சியத்திற்கு, சீன வைச் சேர்ந்த ஒருவரே கொடுத்த நன்கொடை—அது தமிழில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறபோது ஆதிக்கமே இல்லாது தமிழ் அவ்வளவு தூரம் பரவியிருந்தது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இவை எல்லாம் பார்க்கிறபோது தமிழ் வளமான, கருத்தைத் தெளிவாக, குழப்பம் இல்லாமல் புலப்படுத்துகின்ற செம்மையான மொழி என்பது நமக்கெல்லாம் தெளிவாகிறது.

இன்னும் கூட கி.மு. காலங்களில் உள்ள எழுத்துக்களை தமிழில் நாம் பார்க்கிறோம். தொடர்பாக வரலாற்று நெறிக்கு—பொருளாதாரத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும், வாணிபத்துறையிலும், சமயத் துறையிலும், சமுதாயத் துறையிலும் ஆன கல்வெட்டுகள் கி. பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து இன்று வரை தொடர்ந்து வருகிற வரலாற்றுச் சான்றுகள் இந்திய நாட்டு மொழிகளிலே தமிழ் மொழி ஒன்றிலேதான் இருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு—ஆனால் திமிரோடு அல்ல—உங்கள் முன்னிலையில்

[திரு. சா. கணேசன்]

[29th July 1965]

சொல்ல முடியும். வரலாற்றுத்துறை பேரறிஞர்களே இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இப்போதுள்ள மொழி பெயர்ப்புகளைப் பார்க்கிறபோது எவ்வளவோ குழப்பம் வருகிறது. வரி என்ற சொல்லை வைத்துக் கொண்டு தொழில் வரி, வருமான வரி, வீட்டு வரி, என்பதாகப் போடுகிறார்களே, இத்தகைய அறுபது வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்தில் ட்யூடி என்றும், ஸெஸ் என்றும் சர்சார்ஜ் என்றும், பென்ஸ்டி என்றும், டாக்ஸ் என்றும் சொல்லப்படுகிற பல்வேறு வார்த்தைகளுக்கும் இணக்கமாக, தமிழில் அறுபது வேறு வேறு சொற்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். இன்னும் நீதித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் சத்தியம், பிரத்தியம்—சத்தியம் என்றால் வாயினால் சொல்லப்படுவது, பிரத்தியம் என்றால் அந்தக்காலப் பழக்கத்தின் படி கையில் காய்ந்த இரும்புக் கொழு போன்ற ஒன்றை இறுகப் பிடித்துப் பிரத்தியட்சமாகக் காட்டுதல் போன்ற ஆயிரக் கணக்கான சொற்கள் நமக்கு எந்த எந்தத் துறைக்கு வேண்டுமோ, அந்த அந்தத் துறைக்கு ஏற்ற, இணக்கமான, விபரித பொருள் தராத, குறிப்பிட்ட பொருளைத் தருகிற துணைரிய சொற்கள் தமிழில் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கிறபோது இத்தகைய தனிச் செம்மை வாய்ந்த மொழியை மற்ற புதினான்கு மொழிகளோடு வைத்து எதை ஆட்சிமொழியாகக் கொள்ளலாம் என்பதாகப் பிறநாட்டுப் பேரறிஞர் ஒருவரை முடிவு கூறக் கேட்டால், தமிழை அன்றி வேறு மொழியைத் தொடரமாட்டார். இந்த உண்மை எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அந்தப் பெருமைக்குரியவர்களாக விளங்குகிற நாம் விளமிக்க, திறன்மிக்க நம்மொழியை மத்திய ஆட்சி மொழியாக, மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்வது, வற்புறுத்துவது நம் கடமை. அதை இந்த மாநில ஆளுங்கணத்தார் செய்யவேண்டும். செய்து அதனால் ஏற்படுகிற பழுவூழிமிக்கச் செ்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் என்று குறிப்பிட வாயுதினியிஸ் வகாவான்றிகிற பெரும் பயனை பாரதம் அனைத்துயரையிலுமே ஆகவே ஆகத் தீர்ண்டும். அத்தகைய நெறியிலே சென்றால்தான் தனமைகளை நாம் பெற முடியும். ஆகவே ஆட்சியாளர் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தவேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலை நாட்டிலே ஏற்படத்தக்க முறையிலே வழிவகைகளைச் செய்வது ஆளுங்களைத் தார்களது கடமை, உரிமை என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் பல்வேறு தேர்வுகளையும் எழுதுவதற்கான மொழிகளுள் தமிழையும் ஒன்று கச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்துமாறு இச்சபை பரிந்துரை கூறவேண்டுமென்று திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்திப் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களும், மற்றவர்களும் இதை அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதே, இதற்கு என் ஒரு தீர்மானம்

29th July 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

என்று கேட்கக்கூடும். ஆனால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நிலைக்கும், இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தினுடைய நோக்கத்திற்கும் எந்த அளவு ஒருமைப்பாடு இருக்கிறதென்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒருமைப்பாட்டை வைத்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் தேர்வு மொழியை மட்டும் தனியாக எடுத்துக்கொண்டு பேசமுடியாது. ஆட்சிமொழியையும் உடன் வைத்துத்தான் பேசவேண்டும். தேர்வு மொழியாக தமிழும் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், ஆட்சிமொழியாக இந்தி வரும், ஒரு காலத்தில் இந்தி ஒன்றேதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்குமென்ற கருத்தையும் அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறுகிறார்கள். ஆட்சிமொழியாக இந்தியை வைத்து, ஆட்சியை நடத்துகின்ற அலுவலர்கள் தமிழில் தேர்வு எழுதினால் ஏதாவது பலன் இருக்கமுடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற மாணவர்களும், மற்றும் அறிஞர்களும் தமிழிலே தேர்வு எழுதிவிடலாம். தேர்விலே வெற்றி பெறலாம்; ஆனால், பிறகு அலுவல்களைத் தமிழிலே பணியாற்ற முடியாது, ஒரு சிறிது காலம்வரை ஆங்கிலத்திலும், பிறகு இந்தியிலும்தான் பணிகளைச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, தேர்வுக் கழகத் தேர்விலே தமிழிலே எழுதி வெற்றிபெற்றாலும்கூட, ஆங்கிலத்திலேதான் பணியாற்றியாக வேண்டும். இந்தியிலேதான் பணியாற்றியாகவேண்டும். ஆகவே, தேர்வு மொழி பயன்படாது, வேறு மொழிதான் பயன்படும் என்ற நிலை இருக்குமானால் யாராவது தமிழை தேர்வு மொழியாக ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை என்ன வென்றால், தமிழ்தான் தேர்வு மொழியாக இருக்கும் என்பதல்ல; இந்தியிலும் எழுதலாம், ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம், தமிழிலும் எழுதலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆட்சிமொழியாக ஒரு சிறிதுகாலம் வரை ஆங்கிலமும், பிறகு இந்தியும்தான் இருக்கும், என்று சொல்வதால், இந்த மொழியிலே தேர்வு எழுதினாலும், அலுவல் செய்ய முடியாது.

இப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளிலே பயிற்சி மொழியாகத் தமிழை ஆக்கி விட்டோம் கல்லூரிப் பயிற்சி மொழியாகத் தமிழை ஆக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியினர் கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஆனால், மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வரவில்லை என்ற கருத்துப்பட பல மேடைகளிலே கூறிவருகின்றார்கள். நான் கூட பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். எப்படி மாணவர்கள் வரமுடியும்? தமிழைப் பயிற்சிமொழியாக எடுத்துப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது? முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசும்பொழுது, 2 ஆயிரம் சரித்திர ஆசிரியர்கள் தேவையென்று பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழைப் பயிற்சிமொழியாக எடுத்துப் படித்தால் சரித்திர ஆசிரியர்களாகத்தான் போகமுடியும் வேறு இடத்திற்குப் போகமுடியாது என்கிற கட்டுத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மாணவர்கள்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th July 1965]

எடுத்துப் படிப்பார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, தேர்வு மொழி இந்தியிலும் இருக்கலாம், ஆங்கிலத்திலும் இருக்கலாம், தமிழிலும் இருக்கலாம் என்று சொன்னால் ஆட்சி மொழித் தீர்மானம் பயனற்றதாகிவிடும். அது எட்டளவிலே வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறைக்கு வராது; மாயமாகுத்தான் இருக்கும். சமீபத்திலே தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்ட பெரிய போராட்டத்தை, குழப்பத்தை அடக்கவேண்டுமென்று, அடக்குவதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள். தமிழ் மட்டுமே தேர்வு மொழியாக இருக்கக்கூடிய—நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையிலே—சூழ்நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருப்பதால்தான் இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றதாய் இருக்கும். ஆனால் தற்போது இருக்கக்கூடிய நிலை அதுவல்ல. ஆகவே, இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN (SRI V. SANKARAN): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

173. Notification issued with G.O. Ms. No. 3041, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated the 16th June 1965, making certain rules to the Madras Warehouses Act, 1951, the same having been previously published as required by sub-section (3) of the same Act. [(Laid on the Table of the House under section 27(4) of the Madras Warehouses Act, 1951 (Madras Act XV of 1951).]

B. Reports, notifications and other papers.

Nil.